

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 59 / IV legislatura / Quart període

Dijous, 16 de setembre de 1993

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 34

Segona reunió

SUMARI

La sessió es reprèn a les deu del matí i vuit minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de llei de carreteres (Reg. 7065)
(Continuació.)

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, d'addició)

Torn a favor: Sr. Farrés (IC), juntament amb les esmenes núms. 34, 49, 60, 65 i 80. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 43 i 54 (p. 2825).

Article 10

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 34, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 33).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de modificació)

SUMARI (2)

Torn a favor: Sr. Tomàs i Torrens (S), juntament amb les esmenes núms. 36, 37, 40, 44, 62 i 64. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 45, 46, 50, 53, 55 i 58 (p. 2827).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 36, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. Popular (núm. 38, de modificació)

Torn a favor: Sra. Montserrat (P), juntament amb les esmenes núms. 42, 47, 48, 52 i 56. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 59 (p. 2828).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 39, d'addició)

El Sr. Portabella (ERC) n'anuncia la retirada (p. 2829).

Apartat 5

Esmena del G. Socialista (núm. 40, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 41, d'addició)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 61, 63 i 67 a 69 (p. 2829).

Article 11

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 42, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 43, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 33).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 44, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Article 13

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 45, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 35).

Article 14

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. Popular (núm. 47, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 48, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 49, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 33).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 51, d'addició)

Retirada.

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 52, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Apartat 5

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 35).

SUMARI (3)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 54, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 33).

Article 15

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. Popular (núm. 56, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 38).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 57, de modificació)

Retirada.

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 58, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 35).

Article 16

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 59, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 38).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 60, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 33).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 61, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Apartat 7

Esmena del G. Socialista (núm. 62, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 63, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Article 17

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 35).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 65, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 33).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 66, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 67, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 68, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 69, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 41).

Torn en contra conjunt: Sr. Cuatrecasas (CiU). Alhora, presenta transaccionals a les esmenes núms. 40, 44, 62, 63 i 80 i proposa una modificació parcial a l'esmena núm. 37 (p. 2830).

El Sr. Tomàs i Torrens (S), el Sr. Farrés (IC) i el Sr. Portabella (ERC) intervenen per retirar les seves esmenes en favor de les transaccionals (p. 2832).

Votació de les esmenes núms. 33 i 34: rebutjades per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2832).

Votació de les esmenes núms. 35 i 36: rebutjades per 20 vots a favor, 59 en contra i 8 abstencions (p. 2832).

Votació de l'esmena núm. 37, amb la modificació incorporada: aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2832).

Votació de l'esmena núm. 38: rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 26 abstencions (p. 2832).

SUMARI (4)

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 40: *aprovada per unanimitat* (p. 2832).

Votació de l'esmena núm. 41: *rebutjada per 9 vots a favor, 60 en contra i 22 abstencions* (p. 2832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 10: *aprovat per unanimitat* (p. 2832).

Votació de l'esmena núm. 42: *rebutjada per 4 vots a favor, 60 en contra i 28 abstencions* (p. 2832).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 44: *aprovada per unanimitat* (p. 2832).

Text del Dictamen

Votació de l'article 11: *aprovat per unanimitat* (p. 2832).

Text del Dictamen

Votació dels articles 12 i 13: *aprovats per unanimitat* (p. 2832).

Votació de l'esmena núm. 47: *rebutjada per 12 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 48: *rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 49: *rebutjada per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 52: *rebutjada per 26 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Text del Dictamen

Votació de l'article 14: *aprovat per 89 vots a favor, 3 en contra i 4 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 56: *rebutjada per 34 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Text del Dictamen

Votació de l'article 15: *aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 60: *rebutjada per 30 vots a favor, 62 en contra i 4 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 61: *rebutjada per 5 vots a favor, 62 en contra i 27 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 62 i 63: *aprovada per unanimitat* (p. 2833).

Text del Dictamen

Votació de l'article 16: *aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 64: *rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 65: *rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 67: *rebutjada per 5 vots a favor, 86 en contra i 3 abstencions* (p. 2833).

Votació de l'esmena núm. 68: *rebutjada per 5 vots a favor, 67 en contra i 21 abstencions* (p. 2834).

Votació de l'esmena núm. 69: *rebutjada per 26 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions* (p. 2834).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 80: *aprovada per unanimitat* (p. 2834).

Text del Dictamen

Votació de l'article 17: *aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2834).

Article 18

Lletra d)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 70, de supressió)

Torn a favor: Sr. Farrés (IC), juntament amb les esmenes núms. 72 i 81 (p. 2834).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 71, de supressió)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 73 i 83 (p. 2835).

Article 19

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 72, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 70).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 73, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 74, d'addició)

Torn a favor: Sr. Tomàs i Torrens (S), juntament amb les esmenes núms. 75, 76, 79, 82 i 83 (p. 2835).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. Socialista (núms. 75 i 76, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 74).

Apartat 5

Esmena del G. P. Popular (núm. 77, d'addició)

Torn a favor: Sra. Montserrat (P), juntament amb l'esmena núm. 78 (p. 2837).

Article 21

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 78, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 77).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 79, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 74).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 80, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 33).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 81, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 70).

Esmena del G. Socialista (núm. 82, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 74).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 83, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 84, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 74).

Torn en contra conjunt: Sr. Cuatrecasas (CiU). Alhora, presenta transaccionals a les esmenes núms. 79 i 82 a 84 (p. 2837).

El Sr. Tomàs i Torrens (S) i el Sr. Portabella (ERC) intervenen per retirar les seves esmenes en favor de les transaccionals (p. 2838).

El Sr. Farrés (IC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 2838).

El Sr. Cuatrecasas (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 2838).

Votació de les esmenes núms. 70 i 71: rebutjades per 9 vots a favor, 72 en contra i 4 abstencions (p. 2838).

Text del Dictamen

Votació de la lletra d de l'article 18: aprovada per 74 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions (p. 2838).

Votació de la resta de l'article 18: aprovada per unanimitat (p. 2838).

Votació de les esmenes núms. 72 i 73: rebutjades per 12 vots a favor, 75 en contra i 4 abstencions (p. 2838).

Votació de les esmenes núms. 74 i 75: rebutjades per 20 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions (p. 2838).

Votació de l'esmena núm. 77: rebutjada per 19 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions (p. 2838).

Text del Dictamen

Votació de l'article 19: aprovat per 77 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció (p. 2838).

Votació de l'esmena núm. 76: aprovada per unanimitat (p. 2838).

Text del Dictamen

Votació de l'article 20: aprovat per unanimitat (p. 2838).

Votació de l'esmena núm. 78: aprovada per unanimitat (p. 2838).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 79: aprovada per unanimitat (p. 2839).

Votació de l'esmena núm. 81: rebutjada per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2839).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 82 i 83: aprovada per unanimitat (p. 2839).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 84: aprovada per unanimitat (p. 2839).

Text del Dictamen

Votació de l'article 21: aprovat per 85 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2839).

Article 24

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 85, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 86, de supressió)

Debatuda després (esmena núm. 95).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 87, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 95).

Article 26

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 88, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 114).

Apartat 26.3

Esmena del G. P. Popular (núm. 89, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Article 30

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 90, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 91, d'addició)

Debatuda després (esmena núm. 114).

Esmena del G. Socialista (núm. 92, d'addició)

Retirada després (esmena núm. 95).

Article 31

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 93, de supressió)

La Sra. Montserrat (P) la dona per defensada, juntament amb les esmenes núms. 98, 101 i 113 (p. 2839).

Apartat 3

Lletra c)

Esmena del G. P. Popular (núm. 94, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 95, d'addició)

El Sr. Tomàs i Torrens (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 92, 104 i 109. Alhora, fa el torn a favor de les esmenes núms. 86, 87, 99, 105 i 111 (p. 2839).

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 96, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Article 32

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 97, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 98, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 93).

Esmena del G. Socialista (núm. 99, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 95).

Article 33

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 100, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. P. Popular (núm. 101, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 93).

SUMARI (7)

Votació de l'esmena núm. 88: *rebutjada per 16 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 26: *aprobat per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena núm. 91: *rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 30: *aprobat per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena núm. 93: *rebutjada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 31: *aprobat per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 98 i 99: *aprovada per unanimitat (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 32: *aprobat per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena núm. 101: *rebutjada per 3 vots a favor, 69 en contra i 8 abstencions (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 33: *aprobat per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 108: *aprovada per unanimitat (p. 2843).*

Votació de l'esmena núm. 105: *aprovada per unanimitat (p. 2843).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 34: *aprobat per 78 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 2844).*

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 110 a 113: *aprovada per unanimitat (p. 2844).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 36: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 2844).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 114: *aprovada per unanimitat (p. 2844).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 40: *aprobat per unanimitat (p. 2844).*

Article 41

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 115, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 116, d'addició)

El Sr. Tomàs i Torrens (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 119 i 123 (p. 2844).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 117, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 118, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 119, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 116).

Article 42

Esmenes del G. P. Popular (núms. 120, d'addició, i 121, de supressió)

La Sra. Montserrat (P) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 122 (p. 2844).

Article 44

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 122, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 120).

Article 48

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 123, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 116).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 124, d'addició)

Retirada després (esmena núm. 126).

Article 49

Apartat 3

Lletra a)

Esmena del G. P. Popular (núm. 125, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 126, d'addició)

Torn a favor: Sr. Portabella (ERC) (p. 2844).

Torn en contra: Sr. Casadesús (CiU) (p. 2844).

El president anuncia la retirada de l'esmena núm. 124 (p. 2844).

Votació de l'esmena núm. 126: *rebutjada per 15 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2844).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 49: *aprobat per 68 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 2844).*

Votació dels articles 41 a 48 i 50 a 52: *aprovats per unanimitat (p. 2844).*

Disposicions addicionals

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 127, de modificació)

Torn a favor: Sr. Tomàs i Torrens (S), juntament amb les esmenes núms. 130, 133, 137, 139, 141, 142, 148 i 150. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 128 (p. 2845).

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena del G. Socialista (núm. 128, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 127).

Segona

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 129, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Quarta

Esmena del G. Socialista (núm. 130, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 131, de modificació)

Debatuda després (esmena núm. 136).

Disposicions transitòries

Primera

Esmena del G. P. Popular (núm. 132, de modificació)

Retirada després (esmena núm. 138).

Esmena del G. Socialista (núm. 133, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 134, de modificació)

Debatuda després (esmena núm. 136).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 135, d'addició)

El Sr. Portabella (ERC) n'anuncia la retirada. Tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena núm. 146 (p. 2847).

Segona

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 136, de supressió)

Torn a favor: Sr. Farrés (IC), juntament amb les esmenes núms. 131, 134, 143 i 145 (p. 2847).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 137, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 138, de supressió)

La Sra. Montserrat (P) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 132, 140 i 144. Tot seguit, dóna per defensada l'esmena núm. 147 (p. 2849).

Esmena del G. Socialista (núm. 139, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Apartat 3

Esmena del G. P. Popular (núm. 140, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 138).

Esmena del G. Socialista (núm. 141, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Addició de noves disposicions transitòries

Esmena del G. Socialista (núm. 142, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Quarta

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 143, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 136).

Esmena del G. P. Popular (núm. 144, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 138).

Addició de noves disposicions transitòries

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 145, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 136).

Disposició derogatòria

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 146, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 135).

Disposició final

Esmena del G. P. Popular (núm. 147, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 138).

Esmena del G. Socialista (núm. 148, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Esmena del G. Socialista (núm. 149, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 32).

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 150, de modificació i d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Torn en contra conjunt: Sr. Cuatrecasas (CiU). *Alhora, presenta transaccionals a les esmenes núms. 134, 135 i 146* (p. 2849).

El Sr. Farrés (IC) (p. 2850), el Sr. Cuatrecasas (CiU) (p. 2850) i el Sr. Portabella (ERC) (p. 2850) intervenen per fer un aclariment.

Votació de l'esmena núm. 127: aprovada per unanimitat (p. 2850).

Text del Dictamen

Votació de la disposició addicional primera: aprovada per unanimitat (p. 2850).

Votació de les disposicions addicionals segona, tercera, cinquena i sisena: aprovades per unanimitat (p. 2850).

Votació de l'esmena núm. 130: rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i 13 abstencions (p. 2850).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 131: aprovada per unanimitat (p. 2850).

Text del Dictamen

Votació de la disposició addicional quarta: aprovada per unanimitat (p. 2850).

Votació de l'esmena núm. 133: rebutjada per 22 vots a favor, 66 en contra i 9 abstencions (p. 2850).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 134 i 135: aprovada per 75 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció (p. 2850).

Text del Dictamen

Votació de la disposició transitòria primera: aprovada per 72 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció (p. 2850).

Votació de l'esmena núm. 136: rebutjada per 2 vots a favor, 67 en contra i 29 abstencions (p. 2851).

Votació de l'esmena núm. 137: rebutjada per 31 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 2851).

Votació de les esmenes núms. 139 i 141: rebutjades per 22 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 2851).

Text del Dictamen

Votació de la disposició transitòria segona: aprovada per 63 vots a favor, 6 en contra i 29 abstencions (p. 2851).

Votació de l'esmena núm. 142: rebutjada per 22 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions (p. 2851).

Text del Dictamen

Votació de la disposició transitòria tercera: aprovada per unanimitat (p. 2851).

Votació de la disposició transitòria cinquena: *aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 2851).

Votació de l'esmena núm. 143: *rebutjada per 37 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció* (p. 2851).

Text del Dictamen

Votació de la disposició transitòria quarta: *aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions* (p. 2851).

Votació de l'esmena núm. 145: *rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions* (p. 2851).

El secretari quart fa la lectura de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 146 (p. 2851).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 146: *aprovada per unanimitat* (p. 2852).

Text del Dictamen

Votació de la disposició derogatòria: *aprovada per unanimitat* (p. 2852).

Votació de la disposició final: *aprovada per unanimitat* (p. 2852).

Votació de l'esmena núm. 147: *rebutjada per 5 vots a favor, 63 en contra i 32 abstencions* (p. 2852).

Votació de l'esmena núm. 148: *rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions* (p. 2852).

Votació de l'esmena núm. 150: *rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i 14 abstencions* (p. 2852).

Text del Dictamen

Votació de l'exposició de motius: *aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions* (p. 2852).

Votació del títol i dels títols de la Llei: *aprovats per unanimitat* (p. 2852).

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i dotze minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts.

Preguntes (Punt vintè de l'ordre del dia)

Preguntes al Consell Executiu sobre l'actuació prevista en el monestir de Sant Pere de Casserres (Osona) (Reg. 10403) i sobre el patrimoni romànic de Catalunya (Reg. 10404)

Formulació: Sr. Rodri (ERC) (p. 2852).

Resposta: conseller de Cultura (p. 2853).

Repregunta: Sr. Rodri (ERC) (p. 2854).

Segona resposta: conseller (p. 2854).

Preguntes al Consell Executiu sobre la utilització de la llar d'infants Verge de Núria (Reg. 10618), sobre les obres i els equipaments per a adequar les escoles de Ripoll a la reforma educativa (Reg. 10619) i sobre la continuïtat del mòdul P3 a la llar d'infants Verge de Núria (Reg. 10620)

Formulació: Sr. Piella (S) (p. 2854).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 2855).

Repregunta: Sr. Piella (S) (p. 2855).

Segona resposta: conseller (p. 2856).

Preguntes al Consell Executiu sobre les mesures previstes per tal de solucionar els problemes que la dedicació exclusiva i el retard en els pagaments causen a les persones a qui la Generalitat ha concedit beques per a la formació en investigació (Reg. 10706) i sobre les raons del retard en el pagament de les beques de la Generalitat per a formació en investigació (Reg. 10707)

Formulació: Sr. Rañé (S) (p. 2856).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 2856).

Rèplica: Sr. Rañé (S) (p. 2857).

Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals el Departament de Medi Ambient ha adquirit una nau industrial a Montmeló (Vallès Oriental) (Reg. 10878)

Formulació: Sra. Martí i Conill (S) (p. 2857).

Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 2857).

Repregunta: Sra. Martí i Conill (S) (p. 2857).

Segona resposta: conseller (p. 2857).

Preguntes al Consell Executiu sobre el tancament de l'empresa Tecnimagen, SA, de Sant Boi de Llobregat (Reg. 11329) i sobre si és previst que la multinacional a la qual pertany l'empresa Tecnimagen,

SA, de Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat), prengui mesures per a afavorir la recol·locació dels treballadors que acomiadarà (Reg. 11330)

Formulació: *Sr. Rañé (S) (p. 2858).*

Resposta: *conseller d'Indústria i Energia (p. 2858).*

Repregunta: *Sr. Rañé (S) (p. 2858).*

Segona resposta: *conseller (p. 2859).*

Pregunta al Consell Executiu sobre la política de subvencions o convenis prevista per a ajudar a superar la crisi dels espectacles de varietats o de music-hall (Reg. 11792)

Formulació: *Sr. Ferran (S) (p. 2859).*

Resposta: *conseller de Cultura (p. 2859).*

Rèplica: *Sr. Ferran (S) (p. 2860).*

Preguntes al Consell Executiu sobre les mesures preses per a garantir la seguretat de les persones a l'interior i al voltant de les discoteques (Reg. 12120), sobre les mesures preses per a fer efectiva la prohibició de l'entrada dels joves menors d'edat a les discoteques (Reg. 12121), sobre la seguretat de les persones i els edificis on hi ha discoteques (Reg. 12122), sobre les mesures preses i previstes per tal de fer efectiva la normativa sobre venda i consum d'alcohol a les discoteques (Reg. 12123) i sobre les inspeccions fetes a discoteques els darrers anys (Reg. 12124)

Formulació: *Sr. Fuentes (IC) (p. 2860).*

Preguntes al Consell Executiu sobre les mesures previstes per tal de garantir la seguretat dels usuaris d'establiments d'activitats recreatives de concurrència pública (Reg. 12271) i sobre els fets esdevinguts a la discoteca Big Ben, de Mollerussa (Pla d'Urgell) el dia 29 d'agost de 1993 (Reg. 12272)

Formulació: *Sra. Utgés (S) (p. 2860).*

Resposta conjunta: *consellera de Governació (p. 2861).*

Repregunta: *Sr. Fuentes (IC) (p. 2863).*

Repregunta: *Sra. Utgés (S) (p. 2863).*

Segona resposta conjunta: *consellera (p. 2863).*

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei del patrimoni històric-cultural català (Reg. 8237) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *conseller de Cultura (p. 2864).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *Sr. Benach (ERC), el qual tot seguit n'anuncia la retirada (p. 2867).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC), el qual tot seguit n'anuncia la retirada (p. 2869).*

Esmena del G. P. Popular (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

El Sr. Pujol i Folcrà (P) n'anuncia la retirada (p. 2870)

Posició dels grups: *Sr. Descals (CIU) (p. 2871) i Sr. Dalmau i Ribalta (S) (p. 2871).*

Article 1

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 4, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Benach (ERC), el qual anuncia la retirada de l'esmena núm. 14 a favor d'una transaccional (p. 2872).*

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 5, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Pujol i Folcrà (P), juntament amb les esmenes núms. 7, 8, 9 i 19 (p. 2872).*

Article 3

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 6, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC), juntament amb les esmenes núms. 13, 15 i 18. Tot seguit retira les esmenes núms. 6 i 15, i l'esmena núm. 13 a favor d'una transaccional (p. 2873).*

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 7, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Apartat 3

Esmenes del G. P. Popular (núms. 8 i 9, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 5).

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de supressió)

Torn a favor: *Sr. Dalmau i Ribalta (S)*, juntament amb les esmenes núms. 12, 20, 89, 273 i 283 (p. 2873).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 11, de supressió)

Retirada a favor d'una esmena transaccional

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 10).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 13, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 6).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 14, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Article 5

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 15, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 6).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 16, d'addició)

Retirada

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 17, d'addició)

Retirada

Article 6

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 6).

Esmena del G. P. Popular (núm. 19, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 20, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 10).

Torn en contra conjunt: *Sr. Salvatella (CiU)* (p. 2873).

Votació de l'esmena núm. 4: *rebutjada per 27 vots a favor, 52 en contra i 1 abstenció* (p. 2874).

Votació de l'esmena núm. 5: *rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions* (p. 2874).

Text del Dictamen

Votació de l'article 1: *aprobat per 82 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 2874).

Votació de l'article 2: *aprobat per 89 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 2874).

Votació de les esmenes núms. 7 i 8: *rebutjades per 4 vots a favor, 66 en contra i 17 abstencions* (p. 2874).

Votació de l'esmena núm. 9: *rebutjada per 4 vots a favor, 74 en contra i 9 abstencions* (p. 2875).

Text del Dictamen

Votació de l'article 3: *aprobat per 82 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció* (p. 2875).

Votació de l'esmena transaccional referent a l'article 4, en relació amb les esmenes núms. 10, 11, 12, 13, 14, 89, 273, 280, 283 i 284: *aprovada per unanimitat* (p. 2875).

Text del Dictamen

Votació de l'article 4: *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions* (p. 2875).

Votació de l'article 5: *aprobat per unanimitat* (p. 2875).

Votació de l'esmena núm. 18: *rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 2875).

Votació de l'esmena núm. 19: *rebutjada per 4 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció* (p. 2875).

Votació de l'esmena núm. 20: *rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions* (p. 2875).

Text del Dictamen

Votació de l'article 6: *aprobat per 69 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions* (p. 2875).

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 21, de supressió)

Retirada

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 22, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Pujol i Folcrà (P)*, juntament amb les esmenes núms. 32, 33, 34, 41, 45 i 50. Tot seguit retira les esmenes núms. 38 i 49 (p. 2875).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 23, d'addició)

Retirada

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de modificació)

Retirada

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 25, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Dalmau i Ribalta (S)*, juntament amb l'esmena núm. 46 (p. 2876).

Lletra e)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 26, de supressió)

Torn a favor: *Sr. Benach (ERC)*, juntament amb les esmenes núms. 36, 42, 43, 51, 55, 56 i 57. Tot seguit retira l'esmena núm. 53 i dóna per defensades les esmenes núms. 60 i 64 (p. 2876).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 27, de supressió)

Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC)*, juntament amb les esmenes núms. 30, 37, 40, 44 i 52. Tot seguit retira les esmenes núms. 54, 58 i 59 (p. 2877).

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de supressió)

Retirada

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)

Retirada

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 30, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 31, d'addició)

Retirada

Article 8

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 32, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Article 9

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 33, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 34, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 35, d'addició)

Retirada

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 36, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 37, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Article 10

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 38, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 22).

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació)

Retirada

Article 11

Apartat 1

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 40, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. P. Popular (núm. 41, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 42, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 43, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 44, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. P. Popular (núm. 45, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 25).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 47, de modificació)

Retirada

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 48, de modificació)

Retirada

Esmena del G. P. Popular (núm. 49, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 22).

Lletra c)

Esmena del G. P. Popular (núm. 50, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 22).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 51, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 52, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Article 12

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 53, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 54, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 55, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Article 13

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 56, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Apartat 5

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 57, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 58, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 27).

Article 14

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 59, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 27).

Torn en contra conjunt: Sr. Salvatella (CiU) (p. 2877).

Votació de l'esmena núm. 22: rebutjada per 5 vots a favor, 53 en contra i 12 abstencions (p. 2879).

Votació de l'esmena núm. 25: *rebutjada per 18 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 2879).
 Votació de l'esmena núm. 26: *rebutjada per 11 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions* (p. 2879).
 Votació de les esmenes núms. 27 i 30: *rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 2879).

Text del Dictamen

Votació de l'article 7: *aprobat per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions* (p. 2879).
 Votació de l'esmena núm. 32: *rebutjada per 19 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions* (p. 2879).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 4 de l'article 8: *aprobat per 72 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció* (p. 2879).
 Votació de la resta de l'article 8: *aprovada per unanimitat* p. 2879).
 Votació de l'esmena núm. 33: *rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 15 abstencions* (p. 2879).
 Votació de l'esmena núm. 34: *rebutjada per 7 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions* (p. 2879).
 Votació de les esmenes núms. 36 i 37: *rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 2879).

Text del Dictamen

Votació de l'article 9: *aprobat per 54 vots a favor, 4 en contra i 20 abstencions* (p. 2879).
 Votació de l'article 10: *aprobat per unanimitat* (p. 2879).
 Votació de les esmenes núms. 40, 41 i 42: *rebutjades per 12 vots a favor, 55 en contra i 14 abstencions* (p. 2880).
 Votació de les esmenes núms. 43, 44, 45 i 46: *rebutjades per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 2880).
 Votació de l'esmena núm. 50: *rebutjada per 4 vots a favor, 80 en contra i 4 abstencions* (p. 2880).
 Votació de les esmenes núms. 51 i 52: *rebutjades per 12 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció* (p. 2880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 11: *aprobat per 57 vots a favor, 4 en contra i 24 abstencions* (p. 2880).
 Votació de l'esmena núm. 55: *rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions* (p. 2880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 12: *aprobat per 81 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2880).
 Votació de l'esmena núm. 56: *rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 8 abstencions* (p. 2880).
 Votació de l'esmena núm. 57: *rebutjada per 24 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions* (p. 2880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 13: *aprobat per 80 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2880).
 Votació de l'article 14: *aprobat per unanimitat* (p. 2880).

Article 16

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 60, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 26).

Article 17

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 61, de modificació)
 Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 2880).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 62, d'addició)
 Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 2880).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 63, d'addició)
 Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 2880).
 Torn en contra conjunt: *Sr. Salvatella (CiU)* (p. 2880).

Text del Dictamen

Votació de l'article 15: *aprobat per unanimitat (p. 2881).*

Votació de l'esmena núm. 60: *rebutjada per 7 vots a favor, 61 en contra i 3 abstencions (p. 2881).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 16: *aprobat per unanimitat (p. 2881).*

Votació de les esmenes núms. 61 i 62: *rebutjades per 10 vots a favor, 61 en contra i 2 abstencions (p. 2881).*

Votació de l'esmena núm. 63: *rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 2881).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 17: *aprobat per 74 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2881).*

Article 18

Apartat 2

Lletra c)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 64, de modificació i d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 26).

Lletra d)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 65, d'addició)

Torn a favor: Sr. Fuentes (IC), juntament amb l'esmena núm. 67 (p. 2881).

Article 19

Esmena del G. Socialista (núm. 66, de supressió)

Torn a favor: Sr. Dalmau i Ribalta (S), juntament amb les esmenes núms. 70, 71, 72, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 i 129. Tot seguit retira l'esmena núm. 183 bis, de modificació, subsegüent al Dictamen del CC (p. 2881).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 183 ter, de modificació)

Torn a favor: Sr. Descals (CiU) (p. 2882).

Esmena del Sr. Pujol i Folcrà (P) (núm. 183 quater, de modificació, subsegüent al Dictamen del CC)

Torn a favor: Sr. Pujol i Folcrà (P), juntament amb l'esmena núm. 69, d'addició. Tot seguit retira l'esmena núm. 183 quater, de modificació, subsegüent al Dictamen del CC (p. 2882).

Apartat 2

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 67, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 65).

Lletra e)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 68, d'addició)

Retirada

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. Popular (núm. 69, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 183 quater).

Article 20

Esmena del G. Socialista (núm. 70, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 66).

Addició de nous capítols

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 66).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 72, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 66).

Torn en contra conjunt: Sr. Salvatella (CiU) (p. 2882).

Votació de l'esmena núm. 64: rebutjada per 9 vots a favor, 65 en contra i 3 abstencions (p. 2883).

Votació de l'esmena núm. 65: rebutjada per 24 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2883).

Text del Dictamen

Votació de l'article 18: aprovat per unanimitat (p. 2883).

Votació de l'esmena núm. 66: rebutjada per 12 vots a favor, 61 en contra i 9 abstencions (p. 2883).

Votació de l'esmena núm. 67: *rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions* (p. 2883).

Votació de l'esmena núm. 183 ter, subsegüent al Dictamen del CC: *aprovada per unanimitat* (p. 2883).

Votació de l'esmena núm. 69: *rebutjada per 10 vots a favor, 58 en contra i 15 abstencions* (p. 2883).

Text del Dictamen

Votació de l'article 19: *aprobat per 68 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions* (p. 2883).

Votació de les esmenes núms. 70, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 i 129: *rebutjades per 12 vots a favor, 58 en contra i 13 abstencions* (p. 2883).

Text del Dictamen

Votació de l'article 20: *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 2883).

Votació de les esmenes núms. 71 i 72: *rebutjades per 15 vots a favor, 58 en contra i 9 abstencions* (p. 2883).

Article 21

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 73, de supressió)

Torn a favor: Sr. Benach (ERC), *juntament amb les esmenes núms. 75, 76, 82, 91 i 93* (p. 2883).

Esmena del G. P. Popular (núm. 74, de modificació)

Torn a favor: Sr. Pujol i Folcrà (P), *juntament amb les esmenes núms. 83, 85 i 88. Alhora retira les esmenes núms. 79 i 80, i l'esmena núm. 225 ter subsegüent al Dictamen del CC a favor d'una transaccional* (p. 2884).

El Sr. Descals (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 2884).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 75, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 73).

Article 23

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 76, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 73).

Esmena del G. Socialista (núm. 77, de modificació)

Torn a favor: Sr. Dalmau i Ribalta (S), *juntament amb l'esmena núm. 90. Tot seguit retira les esmenes núms. 86 i 87* (p. 2884).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 78, de modificació)

Torn a favor: Sr. Fuentes (IC), *juntament amb les esmenes núms. 78, 81 i 82* (p. 2885).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 79 i 80, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 74).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 81, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 78).

Article 24

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 82, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 73).

Article 25

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 83, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 74).

Article 26

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 84, de supressió)

Retirada

Esmena del G. P. Popular (núm. 85, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 74).

Esmena del G. Socialista (núm. 86, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 77).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 87, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 77).

Apartat 5

Esmena del G. P. Popular (núm. 88, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 74).

Article 28

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 89, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 10).

Article 29

Esmena del G. Socialista (núm. 90, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 77).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 91, de supressió i de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 73).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 92, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 78).

Article 30

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 93, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 73).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 94, d'addició)

Retirada

Torn en contra conjunt: Sr. Salvatella (CiU) (p. 0000).

Votació de l'esmena núm. 73: rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 2886).

Votació de l'esmena núm. 74: rebutjada per 3 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 2886).

Votació de l'esmena núm. 75: rebutjada per 8 vots a favor, 75 en contra i 8 abstencions (p. 2886).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 1 de l'article 21: aprovat per 79 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció (p. 2886).

Votació de l'apartat 2 de l'article 21: aprovat per 84 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 2887).

Votació de l'article 22: aprovat per unanimitat (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 76: rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 77: rebutjada per 27 vots a favor, 79 en contra i 4 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 78: rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 81: rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions (p. 2887).

Text del Dictamen

Votació de l'article 23: aprovat per 59 vots a favor, 4 en contra i 27 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 82: rebutjada per 7 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 2887).

Text del Dictamen

Votació de l'article 24: aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 83: rebutjada per 3 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció (p. 2887).

Text del Dictamen

Votació de l'article 25: aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 85: rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena núm. 88: rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i 7 abstencions (p. 2887).

Votació de l'esmena transaccional entre les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu: aprovada per 83 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 2887).

Text del Dictamen

Votació del punt 6 de l'article 26: aprovat per 83 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 2887).

Votació de la resta de l'article 26: aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 2888).

Votació de l'article 27: aprovat per unanimitat (p. 2888).

Votació del punt 1 de l'article 28: *aprovat per unanimitat* (p. 2888).

Votació de la resta de l'article 28: *aprovada per 67 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 2888).

Votació de les esmenes núms. 90, 91 i 92: *rebutjades per 27 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions* (p. 2888).

Text del Dictamen

Votació de l'article 29: *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 2888).

Votació de l'esmena núm. 93: *rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions* (p. 2888).

Text del Dictamen

Votació de l'article 30: *aprovat per unanimitat* (p. 2888).

Article 31

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 95, d'addició)

Torn a favor: Sr. Benach (ERC), *juntament amb les esmenes núms. 99, 102, 106 i 107* (p. 2888).

Article 32

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 96, de supressió)

Torn a favor: Sr. Fuentes (IC), *juntament amb les esmenes núms. 98 i 103. Tot seguit anuncia la retirada de l'esmena núm. 96* (p. 2888).

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 97, de modificació)

Torn a favor: Sr. Pujol i Folcraà (P), *juntament amb les esmenes núms. 97, 100, 104 i 105. Alhora retira l'esmena núm. 108* (p. 2889).

Article 33

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 98, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 96).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 99, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 95).

Esmena del G. P. Popular (núm. 100, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 97).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 101, d'addició)

Retirada

Article 34

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 102, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 95).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 103, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 96).

Esmena del G. P. Popular (núm. 104, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 97).

Article 36

Esmena del G. P. Popular (núm. 105, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 97).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 106, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 95).

Article 37

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 107, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 95).

Article 39

Esmena del G. P. Popular (núm. 108, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 97).

Torn en contra conjunt: Sr. Salvatella (CiU) (p. 2889).

Votació de l'esmena núm. 95: *rebutjada per 16 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 31: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 2890).

Votació de l'esmena núm. 97: *rebutjada per 14 vots a favor, 51 en contra i 6 abstencions* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 32: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 2890).

Votació de les esmenes núms. 98, 99 i 100: *rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 33: *aprobat per 77 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2890).

Votació de les esmenes núms. 102, 103 i 104: *rebutjades per 22 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 34: *aprobat per 71 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 2890).

Votació dels articles 35 i 38: *aprovats per unanimitat* (p. 2890).

Votació de les esmenes núms. 105 i 106: *rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 36: *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 2890).

Votació de l'esmena núm. 107: *rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció* (p. 2890).

Text del Dictamen

Votació de l'article 39: *aprobat per unanimitat* (p. 2890).

Article 40

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 109, d'addició)

Retirada

Article 41

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 110, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Benach (ERC)* (p. 2891).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 111, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC)* (p. 2891).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 112, de modificació)

Retirada

Article 43

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 113, d'addició)

Retirada

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 114, d'addició i de modificació)

Retirada

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 115, d'addició)

Retirada

Article 44

Esmena del G. Socialista (núm. 116, d'addició)

Retirada

Esmena del G. P. Popular (núm. 117, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Pujol i Folcrà (P)* (p. 2891).

Article 45

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 118, d'addició)

Retirada

Torn en contra conjunt: *Sr. Salvatella (CiU)* (p. 2891).

Text del Dictamen

Votació dels articles 40, 42, 43 i 45: *aprovats per unanimitat* (p. 2891).

SUMARI (22)

Votació de les esmenes núms. 110 i 111: *rebutjades per 12 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 2891).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 41: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 2891).*

Votació de l'esmena núm. 117: *rebutjada per 164 vots a favor, 6451 en contra i 3 abstencions (p. 2891).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 44: *aprobat per 80 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2891).*

La sessió se suspèn a tres quarts de nou del vespre i catorze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 34.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i vuit minuts. Precedeix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

EL Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

**Dictamen de la Comissió de Política Cultural
sobre el Projecte de llei de carreteres
(Continuació)**

Prosseguim amb el debat del Projecte de llei de carreteres. Entrem en el capítol primer del títol segon. Tal com es va indicar ahir, seguirem el debat a base d'intervencions de cada capítol. (*Remor de veus.*) Què? (*Pausa.*) Títols? Ahir va dir capítols, el senyor..., però...

El Sr. FARRÉS: Si vostè vol modificar-ho, li donem...

El Sr. PRESIDENT: No, no, en títols és més agrupació. De manera que... Doncs, el títol segon. Per al títol segon, té la paraula el diputat senyor Farrés per defensar les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. Seguint, doncs, intentant fer l'agrupació per títols, primer faria un comentari en relació amb l'esmena número 33 i 34, que fa referència al Pla de mobilitat de Catalunya. Estem parlant d'una llei de carreteres, que és un concepte absolutament instrumental, per les activitats que es fan amb aquestes infraestructures. A nosaltres ens preocupa que fins ara nosaltres creiem que s'ha desenvolupat una política responnent a uns criteris desenrotllistes, però el fet és que la mobilitat de les persones i de les mercaderies cada vegada esdevé més problemàtica. I, per tant, nosaltres, aquí, suggerim la possibilitat d'introduir la necessitat de confeccionar un pla de mobilitat de Catalunya.

Recordem que en aquests moments, per una banda, s'està ja parlant, a nivell de drets de les persones, del dret a la mobilitat i, per una altra banda, el *Llibre blanc del transport comunitari*, aprovat per la Comunitat Econòmica, introdueix el concepte de «mobilitat sostenible», que, com indica el mateix nom, és aquell planejament que és capaç de garantir que el sistema de transports funciona i funcionarà en el futur sense haver de recórrer a copioses inversions –entre elles les de carreteres– i sense que el medi ambient es deteriori inevitablement, sobre la base de situar a cada tipus de desplaçament –de persones i de mercaderies– en el mode de transport més adient. Per una altra banda, les estadístiques europees ens indiquen que en el nostre país –a Espanya, i també a Catalunya– hi ha un predomini excessiu del transport de carretera, tant de mercaderies com de viatges de cot-

xe privat, i, per tant, que cal potenciar altres formes alternatives de transport.

És per això que en l'esmena 33 nosaltres plantejàvem la necessitat de confeccionar el pla de mobilitat de Catalunya com a instrument superior de planejament, per garantir la mobilitat de les persones i de les mercaderies en l'àmbit del territori català, en el marc de les directrius de l'ordenació territorial, i que, a més a més, aquest pla respongui a uns criteris fonamentals que siguin la prioritització dels sistemes de transport col·lectiu de viatgers, quan sigui possible, i el potenciament del trànsit ferroviari, per una altra banda. Nosaltres pensem que aquest és un gran debat que no s'ha fet aquí, en el Parlament, que és com ens hem de moure i a través de quins sistemes ens hem de moure, tant les persones com les mercaderies, i nosaltres creiem que aquesta seria una oportunitat d'anunciar aquesta voluntat.

I, per una altra banda, en la 34 –i per poder lligar amb altres textos legislatius i amb altres instruments–, dir que, un cop fet aquest pla de mobilitat de Catalunya, s'hi incorporarien el pla de carreteres de Catalunya i el pla intermodal de transport. Dir també que se'ns pot argumentar que potser no és la Llei de carreteres el lloc més adient per plantejar-ho. Nosaltres creiem –per això ho hem plantejat– que és possible fer-ho d'aquesta manera. No obstant això, voldria dir en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya que, en cas que aquestes esmenes no fossin acceptades..., sí anunciar la importància que nosaltres hi donem i que emprendre una sèrie de mesures legislatives –és a dir que no s'abandonaria la idea en cas que no es recollís– per tal d'entrar a debatre en profunditat una proposició de llei que contemplés aquest pla de mobilitat de Catalunya.

En relació amb l'esmena 43, senyor president, dir-li que ha estat retirada, o que es retira.

Passaria a l'esmena número 49, que fa referència a l'article 14.1. Voldria cridar l'atenció de les senyores i senyors diputats en relació amb aquesta esmena. A veure, aquesta esmena fa referència al procediment per poder aprovar els projectes de carreteres. Aquest diputat ha de manifestar la seva sorpresa, o la seva perplexitat, perquè, què estem dient en aquest article? Diem: «Escolti, quan s'ha de fer una carretera i es fa una proposta de traçat», diu, «quan aquesta proposta de traçat coincideixi amb la Llei, ho farem d'aquesta manera. I, quan no hi coincideixi, doncs, ho farem d'una altra». Home, d'entrada, des d'un punt de vista del concepte d'estat de dret, s'entén que l'actuació de l'Administració és, en principi, ajustat a la legislació vigent. Més quan aquesta Administració té capacitat legislativa, i, per tant –i recuperant aquell concepte de «delicte de lesa democràcia» que algun president d'altres comunitats autònomes ha utilitzat en alguna ocasió–, he de posar de manifest la contradicció que existeix que algú que té capacitat de legislar pugui actuar al marge del cos de lleis en vigor en un moment i que la seva actuació no sempre estigui ajustada a la legislació i, per tant, trenqui l'esperit de l'estat de dret.

Ara, hi ha un altre aspecte, que és el que concretament fa referència a aquesta esmena, que jo diria que fa referència

als ajuntaments, que, si m'ho permeten i col·loquialment, en aquest article –i trencant el que nosaltres creiem que és una tendència allò... natural d'una part importantíssima d'aquesta cambra, de tenir uns certs nivells, molt importants, de desconfiança als ajuntaments–, de cop i volta ens tenen, els tenen tanta confiança que els deixen portar els paquets més grossos.

Fixin-se que diuen: «Quan hi ha un traçat de carretera, es notifica a l'ajuntament, i si en el termini d'un mes, més un altre mes, no ha dit res, s'entén que està d'acord i que això tira endavant i que aquest traçat –s'ajusti o no s'ajusti al planejament– està aprovat i es pot executar.» A nosaltres ens sembla molt fort. I nosaltres diem que no es pot, en un moment que en reiterades, que en molta ocasions s'ha negat als ajuntaments fins i tot la capacitat de poder aprovar plans parcials, plans especials, de dir: «Atenció, que això del planejament és molt important»..., que, pel camí del silenci positiu pugui fer-se una actuació en contra del previst en el planejament. Nosaltres, què plantegem, en la nostra esmena?: que, en el cas de silenci d'ajuntaments, pugui entendre's que s'està d'acord amb el Projecte amb una limitació important, que és quan aquell projecte s'ajusti a les previsions de planejament. Llavors, per tant, si ja hi ha una previsió de planejament, si hi ha un pla general d'ordenació d'una ciutat, aprovat, es comunica als ajuntaments i aquests no diuen res, es pot entendre que s'hi està d'acord. Però entendre aquesta possibilitat a la hipòtesi que no s'ajusta al planejament, que no s'ajusta o que entra en contradicció amb les determinacions d'aquest planejament, entendre que el silenci d'un ajuntament..., i pensant que hi ha molts ajuntaments petits que no tenen instruments fàcils per poder informar davant de determinats projectes complexos com poden ser els de les traces de les carreteres, a nosaltres ens sembla un plantejament abusiu i que, a més a més, trenca el principi de seguretat jurídica quan, segurament –i pot donar-se en molts casos–, hi ha traces afectades, per tant, hi ha limitacions en la disponibilitat de propietats de particulars que no poden disposar lliurement d'aquells terrenys perquè estan afectats i que, a l'hora de la veritat, es decideix un altre terreny sense intervenció pràcticament dels ajuntaments.

I, a més a més, pensin, o fixin-se, que en el punt tercer es diu, s'intenta preveure quin és el mecanisme per funcionar quan no s'ajusta a aquest planejament i es diu: «en segons quins casos es remetrà al Consell Executiu; aquest, si ho aprova, ordenarà la modificació del planejament». Però perquè pugui operar aquest mecanisme s'han de donar dues condicions; per una banda, efectivament, que no estigui previst en el planejament, en sigui contrari, i que els ens locals hagin manifestat la seva disconformitat; no diu «o», sinó «i», i, per tant, s'han de donar les dues condicions. I, per tant, només el Consell Executiu podrà donar les ordres perquè es modifiqui el planejament quan s'hagi donat efectivament la condició que no s'ajusti el traçat de la nova carretera a la legalitat urbanística vigent, però que, a més a més, el municipi hagi manifestat la seva disconformitat. Per tant, en cas de silenci, representa que ho aprova el Departament

i, per tant, no opera el mecanisme que el Consell Executiu ho envia a fi i efecte de poder-se modificar i adaptar a la nova realitat que haurà plantejat aquesta nova traça.

A nosaltres ens sembla que aquest és un tema de seguretat jurídica; ens sembla que de cap manera pot fer-se aquesta interpretació abusiva del silenci positiu, i més tenint present l'estructura dels nostres ajuntaments, almenys d'un percentatge important. I, per tant, nosaltres voldríem cridar molt especialment l'atenció respecte a aquest tema, admetre l'agilitat per poder fer carreteres, per poder fer carreteres en cas que s'ajustin al planejament, però no en altres casos.

Se'ns pot dir: «Escoltin, és que moltes vegades això significarà retard en la construcció d'aquesta infraestructura». L'estat de dret vol dir, en general, la democràcia, el funcionament amb parlaments, amb ajuntaments, vol dir sempre més temps; una actuació dictatorial, aquesta és la més àgil i la més ràpida: «faci's això», i és molt més senzill perquè no es necessita cap més requisit. I, per tant, nosaltres entenem que s'hauria de ser extremament curós en aquesta qüestió.

Dir també, a veure, a l'article 14 també... Sí, el 54, que fa referència al 14.5, dir-li que aquesta també està retirada, senyor president i... la 54, eh? I en relació amb l'article 16, que continua essent d'aquest capítol, fa referència al 16.1, sí... També a la que és la 60 hi ha..., fa referència al procediment d'aprovació del que són els estudis i projectes de carretera, que fem la proposta d'addicionar una frase en el sentit..., «d'acord amb el procediment previst a l'article 14», que és aquest a què feia referència actualment per poder garantir també tot el procediment de consulta en el cas d'estudis i projectes de carreteres.

L'article 17, que és l'últim d'aquest títol, dues esmenes –encara que aquí només n'hi hagi una, que primer és la 65–, que intentem..., com que s'afirma d'una manera tan taxativa que un cop aprovats els projectes de carreteres són immediatament executius, però com que hem incorporat tots els temes d'impacte ambiental, plantegem que a l'executivitat dels projectes des de la seva aprovació també s'afegeixi que són executius, evidentment, d'una manera expressa, els respectius estudis o les consideracions, o el que s'ha de fer que es derivi dels respectius estudis d'impacte ambiental per assegurar la simultaneïtat dels dos aspectes. I amb això posàvem l'exemple que en moltes obres públiques sempre hi ha el pla de seguretat i higiene, i quantes vegades s'executa una obra pública i el pla de seguretat i higiene no es compleix? I només és quan es reclama, de dir «ep, que s'estan infringint les condicions en què es va adjudicar»..., correm-hi tots a fer el pla o les mesures de seguretat i higiene.

Doncs, que no passi el mateix en els temes d'impacte ambiental i que, per tant, s'asseguri la simultaneïtat dels dos aspectes.

I aquí, senyor president, voldria cridar-li l'atenció que hi ha l'esmena número 80, que respon al títol ja tercer, que parla que en les àrees de serveis que s'hi poden fer, segons vam aprovar ahir, moltes coses, massa, eh? –hotels, restaurants, tallers de reparacions, gasolineres, etcètera–, sigui necessària la corresponent llicència municipal i el pagament

de les corresponents taxes i impostos. En tràmit de comissió es va incorporar parcialment aquesta esmena, la de la llicència municipal, però es va incorporar en l'article 17, que forma part del títol segon. Per tant, encara que en l'estructuració de les esmenes correspongui al títol tercer, hauria de votar-se en aquest sentit.

Acabo dient que, efectivament, i això ho celebro en defensa fins i tot del concepte de municipalisme, que s'hagi acceptat que sigui necessària la llicència municipal per a la construcció d'hotels, gasolineres, tallers, restaurants i no sabem quantes coses més, perquè es parla d'altres equipaments i, per tant, poden sortir veritables pobles o veritables ravals —esperem que no sigui així, però, si més no, la llei ho diu, i caldrà veure quin tipus d'hotels i de gasolineres i de tallers, i si tots tenen el mateix logotip o no; això ja el temps ens ho dirà—, que, com que serà a través del procediment de concessió administrativa, quedi clar que s'han de pagar les taxes i els impostos corresponents. I aquest no és un mecanisme que pel fet de donar llicència automàticament es meritin taxes i impostos municipals; perquè aquí, en aquest Parlament, hem tingut altres debats de determinades actuacions, sobretot quan hi intervé l'Administració, que es discuteix i en alguns casos àdhuc estant clar que s'ha de pagar no es paga; en altres casos, tal com deia, es discuteix que s'hagin de pagar les taxes i els impostos corresponents. I, per tant, és absolutament imprescindible no solament demanar la llicència municipal per garantir que aquella actuació està d'acord amb el planejament urbanístic —és a dir, amb la llei—, sinó que també han de pagar; i no ho dic ja en defensa dels municipis, sinó en defensa de la igualtat d'oportunitats respecte a altres operadors econòmics privats que tenen l'obligació de pagar taxes i impostos i no ens agradaria que poguéssim trobar-se algun operador en situacions de competència deslleial respecte, doncs, a les seves càrregues fiscals i respecte a la seva pressió fiscal. És tan lògic que joestic convençut que el partit que dona suport al Govern ens acceptarà, vull dir, aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Pel Grup Socialista, té la paraula, i per defensar les esmenes del seu Grup, el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Sí, senyor president, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom, per continuar el debat de la Llei de carreteres.

He de dir que, d'acord amb l'agrupació que vam fer per ordenar el debat, tractarem dels articles 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17. I per donar-li una bona notícia, senyor president, dir-li que nosaltres retirarem l'esmena 45 de l'article 13; l'esmena 46, 50, del 14; la 53, també la retirem perquè considerem que decau en virtut del text que es va aprovar a comissió.

El Sr. PRESIDENT: 50 i quina més?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: 46, 50 i 53. I també les esmenes 55 i 58 de l'article 15.

A l'inici de la discussió del títol segon, en l'article 10, comencem a parlar d'una qüestió molt important, que és el Pla de carreteres; és a dir, el Pla de carreteres és un instru-

ment de política territorial, un instrument sectorial, que ha permès als països, a les entitats que van establir aquesta modalitat d'instrument, rellançar, des de la perspectiva d'una previsió, tota una política de construccions, de millores, de modificacions de la xarxa viària per fer de la xarxa viària un instrument de reequilibrament territorial, un instrument de comunicació intercomarcal, un instrument que permeti desplegaments socio-econòmics més equilibrats en un país. Lògicament, en un país sempre hi ha els corresponents desequilibris, i això és el que permet un pla de carreteres com el que tenim a la Generalitat.

Però jo recordo que nosaltres vam aprovar, doncs, a totes el Pla de carreteres de la Generalitat, aprovat fa vuit o nou anys enrere i com a conseqüència de la Llei de política territorial que ja es va aprovar també l'any 81, 82, si no ho recordo malament, però varem dir una cosa aleshores que ens preocupava: que, tot i acceptar el Pla, que nosaltres hauríem volgut un pla no indicatiu, sinó un pla executiu. Un pla indicatiu és el que diu: «en vint-i-cinc anys nosaltres volem tot aquest conjunt de modificacions de carreteres i que aquestes carreteres tindran aquestes condicions». Lògicament és un termini molt llarg i, a més a més, no regula un nivell de compliment per part de l'Executiu; vint-i-cinc anys són massa anys per a aquest compliment. Ni tampoc obliga el Consell Executiu a una disponibilitat econòmica en cada un dels pressupostos que l'obligui que en un període curt de temps es faci un determinat nombre d'obres.

Nosaltres hauríem preferit —i és el sentit de la nostra esmena— que, tot i valorant molt positivament el Pla de carreteres de la Generalitat de Catalunya..., nosaltres el que voldríem és que aquest Pla de carreteres passés, si no totalment, a una fase més executiva. Què vol dir? Què volem dir amb això? Doncs que el Pla de carreteres, a part dels seus continguts, estigués formulat sota els conceptes de programes, programes que afectessin cada una de les xarxes viàries: la xarxa bàsica, la xarxa secundària i la xarxa terciària, o la rural, o la secundària, la que sigui. I dintre d'aquestes xarxes dir: «Escolti, quines són les carreteres que en els propers cinc anys alterarem? Quines són les carreteres que passarem de condició? Quines seran les inversions que farem en aquestes carreteres perquè aquestes carreteres responguin, dintre de cinc anys, als objectius polítics que ens hem fixat des d'aquest Parlament i des de la política del Consell Executiu per millorar un conjunt de carreteres del país?»

I és per això que nosaltres, en l'esmena 36, demanem que el Pla de carreteres de Catalunya inclogui programes i modalitats de finançament, perquè és l'única forma que puguem assegurar a través de projectes, de programacions, amb ics anys, d'acordar prèviament i que aquest seguiment es pugui fer acuradament, de la mateixa manera que s'està fent en altres governs, en altres instàncies; plans de cinc, set anys; vostès tenen aquestes obligacions, vostès tenen... tenim aquestes necessitats, i per això hi destinem aquests recursos. D'aquí a cinc anys o d'aquí a set anys, si sabem que això va d'aquesta manera, podrem mirar si hi ha hagut compliments o no hi ha hagut compliments. I penso que no és

una política que constreny excessivament el Consell Executiu i, en canvi, sí que l'obliga a complir les necessitats establertes prèviament per polítiques de reequilibrament a través de la política de construcció de la xarxa viària. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

En l'article 10, també en el Pla de carreteres, nosaltres demanem, a través de l'esmena 37, que quan s'elabori el Pla de carreteres, doncs, hi hagi una obertura de la negociació per a un període de consulta institucional de dos mesos, que considerem que és suficient, i també que es demani l'informe de les administracions públiques afectades i dels organismes que en el seu moment es determinin perquè participin en l'elaboració d'aquest Pla, en la modificació d'aquest Pla. Nosaltres el que creiem és que a partir d'aquesta Llei sí que hi ha un pla de carreteres en marxa, que és el que hi ha, que caldrà simplement ordenar-lo, com més aviat millor, perquè sigui útil, sigui instrumental d'acord amb el vell, però que a partir de l'elaboració del catàleg de carreteres, a partir, jo diria..., en el període que el Consell Executiu s'ha fixat, hi ha d'haver un nou pla de carreteres de Catalunya absolutament diferent del que ara tenim, o molt diferent del que ara tenim.

Per tant, en aquest Pla de carreteres volem que, quan es procedeixi, es produeixin aquestes consultes i s'obri aquesta obertura temporal perquè les consultes es puguin, doncs, procedir.

És evident que, el nou Pla de carreteres, el que volem és que sigui revisat cada ics anys, que no només quan convinguí. Estic segur que un govern o revisa abans de cinc anys, cada any, cada dos anys, cada sis mesos, revisa el pla de carreteres, però, com a mínim, com a mínim que hi hagi la garantia que el Pla serà revisat en un període fix. Nosaltres fixem un període molt llarg, ja molt suficient, que és el de cinc anys, que ens sembla que és un període de temps ben vist pel Grup de la majoria i que segurament rebrà el vist-i-plau, i ens sembla que serà, és una decisió afortunada perquè l'Executiu pot revisar-ho quan vulgui, però cada cinc anys –cada cinc anys– sabrem que hi haurà una revisió del Pla de carreteres de la Generalitat de Catalunya. Això pel que fa referència a l'article 10.

A l'article 11, que és un dels apartats més suggestius d'aquesta Llei, que és la coordinació amb el planejament urbanístic..., és a dir, la Llei ja contempla la coordinació amb el planejament urbanístic, omple un buit existent en la legislació catalana, i hem de dir, hem de reconèixer que, fruit del debat, de l'obertura que dèiem ahir, de la bona relació en el si de la Ponència de la Comissió en el debat d'aquesta Llei, amb aquest article el Grup Socialista s'hi sent absolutament, doncs, identificat. És a dir, el compartim al cent per cent; moltes de les nostres aportacions estan contemplades a l'article 11, per no dir pràcticament totes les nostres aspiracions quant a la coordinació entre la Llei de carreteres i allò que afecta el planejament urbanístic corresponent. Però també hem de dir que en el si del debat hi ha una part d'aquesta coordinació que va quedar, diguem-ne, en l'aire, que no va quedar, doncs, inclosa, no sé si perquè el Grup de la majoria

volia més temps per pensar-s'ho, segurament, doncs, perquè a vegades costa d'entendre aquest tipus de llenguatge. Però, en qualsevol cas, el que voldríem és que el que diu l'esmena 44, que m'estalviaré de llegir-los, fos incorporat a l'article 11, per una raó: perquè creiem que complementa absolutament el contingut de la coordinació entre aquesta Llei i el planejament urbanístic i que milloraríem notòriament el contingut de l'article. També sabem que segurament rebrà un suport –així ens ho va manifestar el Grup de la majoria–, un suport perquè així sigui, i, si és així, dir-los que novament –no em costa re de dir-ho– ens n'alegraríem moltíssim perquè trauríem un bon article referent a la coordinació amb el planejament urbanístic, que tothom ens ho agrairà.

En l'article 12, obviaré la defensa de les esmenes, tenint en compte que ahir, a partir de l'esmena número 6, del Grup Socialista, i d'altres esmenes que van modificar l'apartat em sembla que tercer de l'article segon, hi ha una transaccional que ja es va llegir, que serà el nou 12.2, que ja ens satisfà, i, per tant, estem absolutament d'acord amb el contingut d'aquest article.

I, finalment, dir-los que en el tema de la protecció del medi, article 15, hem retirat les esmenes. Ho dic així de clar perquè en el moment en què es va aprovar l'esmena a l'article 6, l'esmena 6 sobre l'article 2, el qual ja eliminava qualsevol, diguem-ne, absència de controlar noves obres de carreteres per col·locar-les sota l'aplicació de les polítiques d'avaluació d'impacte ambiental, nosaltres retirem les nostres esmenes 55 i 58 i ens en donem per satisfets de l'article 15, i no ens dol de dir que és un magnífic article, el 15, i que, si som rigorosos en l'aplicació d'aquesta Llei, a partir d'ara les carreteres catalanes estaran, des del punt de vista ambiental, ben cobertes –ben cobertes– perquè la legislació així ho exigirà.

Finalment, a l'article 16, dir-li que hi ha una esmena –la número 62, senyor president– que fa referència al 16.6, no al 16.7 –és un error de transcripció–, és a l'apartat 16.6, que simplement el nostre text no pretén més que, amb una millora tècnica, millorar les garanties en tot el procediment en la tramitació d'estudis i projectes.

I, finalment, a l'article 17 tenim l'esmena 64, que també demanem que, per raons d'agilitat en els tràmits i en les possibles o no impugnacions que puguin succeir-se com a conseqüència de discrepàncies en el traçat dels projectes de carreteres..., que diem que els projectes de carreteres, en la tipologia del traçat i en els projectes de la construcció, seran immediatament executius. Això facilitaria molt tots els tràmits, i, per tant, ens sembla que és una millora tècnica, per a la qual demanem, com és normal, la votació favorable per part de la majoria d'aquest Parlament.

Res més, senyor president; moltes gràcies, i ja continuarem en el proper títol.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Tomàs. El Grup Popular també té esmenes en aquest títol; té la paraula la senyora Montserrat per defensar-les.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Vol-

dria anunciar la retirada de l'esmena 59, que pertany a l'article número 16.

Nosaltres, amb aquests articles, bàsicament hi estem d'acord —tenim unes quantes esmenes que fan referència, la primera, que és la 38, a l'article 10, al punt 4—, ja que nosaltres pràcticament coincidiríem amb el que ha dit el senyor Esteve Tomàs: que ja que s'ha d'aprovar, s'ha de portar a terme aquesta aprovació del Pla de carreteres, que ens hem d'obrir, i donat que és un Pla tan important, amb aquesta Llei tan important per a Catalunya, nosaltres, doncs, hem introduït aquesta esmena, en què entenem que hauríem de consultar amb totes les administracions en aquests moments perquè elles, més properes al territori, ens indiquin quines són les mancances i les necessitats; per tant, que intentin portar documentació, millorar aquest Projecte. En aquest sentit, per això diem: «requerirà informe dels consells comarcals, dels ajuntaments i de les diputacions provincials». Com vostès podran veure, no solament és la 38, sinó fins i tot és a la 48, que també parlem, doncs, que se sotmetrà l'informe a les diputacions i als consells comarcals, i ho tornem a repetir en l'esmena 52: que es notificarà també a les diputacions i als consells comarcals.

Pel que fa a l'esmena 42, de l'article 11, de coordinació amb el planejament urbanístic, bàsicament hi estem d'acord. Nosaltres hem interpretat de diferent manera la informació pública i amb aquest criteri hem mantingut aquesta esmena.

Pel que fa referència a l'esmena d'addició, que és la número 56, de l'article 15, de protecció del medi, nosaltres també, bàsicament, estem d'acord amb aquest article 15, però ens semblava, ja que pràcticament no fem esment del medi ambient, doncs, que nosaltres l'esmena que podíem introduir era a continuació del punt primer, en què, un cop s'acaba la paraula «amb l'acord de la normativa vigent»..., «serà també necessari l'estudi d'impacte ambiental previ en els projectes de reforma que comportin una alteració de l'entorn». Sí que és cert que bàsicament aquesta esmena es recull en d'altres articles i, per tant, anunciem, doncs, que estem d'acord amb el contingut de l'article 15.

Com veuen, vull dir, bàsicament les hauria pogut donar per defensades, però m'hauria semblat que era una descortesia parlamentària. Per tot això, senyor president, ja he donat per defensades totes les esmenes, i anunciar-li que la 66...

El Sr. PRESIDENT: La 47, l'ha defensat?

La Sra. MONTSERRAT: La 47? Em sembla que sí. Esperi, la 47..., perdó, potser no. És de l'article 14. Moltes gràcies per avisar-me, senyor president.

El tema de procediment de l'expropiació forçosa..., i nosaltres, doncs, és una esmena d'addició, que ens sembla que..., un cop acaba aquest article, fèiem un afegitó perquè ens semblava que millorava, o sigui: que «no serà preceptiu el tràmit d'informació pública en els estudis relatius a millora i conservació del ferm de les carreteres».

Crec que ara, senyor president, que jaestic perquè hi havia una esmena que era la 66, de l'article 17, que ahir a la tarda, si vostè ho recorda...

El Sr. PRESIDENT: La va retirar.

La Sra. MONTSERRAT: ...ja la vaig retirar. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Correspon ara al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya defensar les seves esmenes; té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Començaríem per l'esmena 39, de l'article 10, de l'article desè. Aquesta esmena no la defensarem ni la sotmetrem a votació, de fet, perquè ens donem per satisfets amb la incorporació de l'esmena anterior que corresponia a Iniciativa per Catalunya i que, substancialment, diu el mateix.

El Sr. PRESIDENT: Però no la retira?

El Sr. PORTABELLA: Sí, sí, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Ah!, és que ha dit que la donava per defensada.

El Sr. PORTABELLA: He volgut dir que no la sotmetia a votació.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. PORTABELLA: La següent esmena —aquesta sí que la defensarem i la sotmetrem a votació— és l'esmena 41, referent a l'article 10. Per nosaltres, aquesta esmena és una esmena d'aprofundiment democràtic. Nosaltres aquí demanem que el Pla de carreteres de Catalunya, tenint en compte que és un instrument bàsic d'ordenació del sistema de carreteres i que té caràcter de pla territorial sectorial, estigui sotmès a període d'audiència pública, tant als ciutadans com als diferents grups en què es vinculen els ciutadans per defensar els seus interessos. De fet, en el Dictamen que s'ha demanat al Consultiu, a la seva pàgina 9 i 10, d'alguna manera ens dóna la raó i ens diu que això hauria de contemplar-se d'aquesta manera; entre altres coses perquè, quan es va derogar la Llei de procediment administratiu, aquesta part, doncs, no va ser derogada, sinó que es va conservar, i parla que sempre que fos possible es donaria audiència als interessats. I en aquest mateix sentit també voldríem citar l'article 105 de la Constitució, que va a favor d'aquests temes. Nosaltres pensem que aquesta és una esmena que seria necessari d'incorporar i que facilitaria, doncs, el fet que els ciutadans que d'alguna manera es senten gravats per una acció del Govern puguin intervenir directament.

Defensaria a continuació l'esmena 61, de l'article 16. Aquesta esmena és una esmena d'addició en què demanem que els estudis i projectes de carreteres, a més a més de ser aprovats pel Departament de Política Territorial, també ho estiguin fets per la Comissió d'Urbanisme de Catalunya i pel Departament de Medi Ambient. Per què ho demanem, això? —i primer ens centràrem en la Comissió d'Urbanisme de Catalunya. Nosaltres pensem que tots els departaments que incideixen sobre el territori haurien de ser consultats, amb plena lògica, tant en la legislació urbanística com per a una bona coordinació. De fet, tal com he dit, la legislació això ja ho compleix, i nosaltres pensem que quan es fa de l'ordre de..., no ho sé, d'una xarxa d'alta tensió o una planificació de Renfe, una planificació sobre carreteres, una planificació sobre aigües, doncs, cal que aquestes figures de

planejament estiguin ben coordinades i estiguin defensades per tothom. Com que la Comissió d'Urbanisme a Catalunya inclou tots els ens i els departaments que intervenen en aquestes figures de planejament, a nosaltres ens semblava que era coherent que s'haguessin d'aprovar prèviament o hagués d'intervenir-hi també i donar el seu vist-i-plau aquesta Comissió d'Urbanisme.

En relació amb el Departament de Medi Ambient, nosaltres aquí el que defensem és el concepte que ja hem explicat diverses vegades aquí, en el Ple, de l'horitzontalitat, igual que altres departaments, d'aquest Departament, del Departament de Medi Ambient. Nosaltres pensem que no es pot, diguem-ne, assignar només un tipus de temes al Departament de Medi Ambient; segurament que això passa en gairebé tots els departaments, però en aquest especialment, i aleshores, dintre d'aquesta horitzontalitat d'aquest Departament, nosaltres demanàvem que també fos aprovat, sobretot pel que fa referència als estudis d'impacte. I d'altra banda, també, perquè els estudis d'impacte, tot i que representa un avenç considerable el fet que es facin, la realitat és que hi han molts tipus diferents d'estudis d'impacte i que hi han alguns tipus d'estudis d'impacte que no són gaire positius ni gaire ben fets –si em permeten l'expressió–, i, per tant, que estar sota control del Departament facilitaria la fiabilitat d'aquests estudis.

Passo a defensar l'esmena 63, que correspon a l'article 16. Bé, aquesta és una esmena que va en el sentit d'assegurar que quan s'expropiï, per un motiu al qual correspon una plusvàlua, si després es canvia el sentit de l'expropiació, es revisi també el valor que li correspon de plusvàlua. Per què ho preguntem?, per què presentem aquesta esmena? La realitat és que sovint s'expropia per un tema, s'assignen uns diners i després es fan servir per a altres fins, i que sovint aquests fins, clar, repercuteixen de manera més lucrativa en l'expropiador que el que inicialment s'havia previst. Tant és així que hi ha diferents sentències en les quals es considera que l'expropiació inicial, després de no haver estat complerta, és un mecanisme d'obtenir beneficis il·lícits per part de l'Administració. I en aquest sentit, doncs, nosaltres havíem presentat aquesta esmena, que creiem que és molt més justa que l'actual expressió que surt en la Llei.

Defenso ara les esmenes 67 i 68, de l'article 17, i que defensaré conjuntament, i les dues fan referència a l'autonomia municipal. Bàsicament, argumentaré sobre la 68, i bé, aquí, el que voldríem dir és que pensem que tots els projectes de carretera, pel fet de no estar sotmesos a llicència municipal, doncs, representen una lesió als interessos municipals bastant important. En primer lloc, perquè no s'ingressen els diners que podrien ingressar els municipis en concepte de taxa i, en segon lloc, perquè deixa els municipis sense cap mena de control sobre el seu propi territori. Nosaltres pensem que quan la Generalitat, doncs, fa una obra pública d'interès general i que això, lògicament, doncs, respon a un concepte global, sí que es pot trobar amb uns certs problemes a l'hora de ser aprovada si cada un dels municipis ha de concedir o no la llicència municipal corresponent

al seu territori; però pensem també que el Govern de la Generalitat té suficients eines de treball per poder revocar aquest planejament urbanístic quan no li és convenient. Això implicaria un cert retard, i també és veritat, però ens sembla que en el global de tot el procés –i diguem que he explicat tant allò que ens afavoriria per defensar l'esmena com allò que no ens afavoriria per defensar-la– el que predomina, per nosaltres, és el fet de preservar les mesures de control d'un ajuntament sobre el seu municipi i, per tant, pensem que cal mantenir aquestes esmenes.

L'última esmena que defenso també és en relació amb l'article 17, és l'esmena 69, i és la necessitat..., aquesta esmena el que demana és la necessitat que es prevegi la possibilitat de paraitzar cautelament la construcció d'una carretera quan sorgeixin elements sobrevinguts. Tot i que hi hagi uns estudis previs, que són preventius, no és cap novetat que moltes vegades, quan ja s'ha fet el disseny d'una carretera, quan s'està construint, es troben problemes d'una envergadura molt alta. Per exemple, la carretera nacional 152, en el seu pas per Terradelles, entre Vic i Ripoll, va ser un d'aquests casos; es va haver d'aturar a corre-cuita, perquè, tot i que s'havien fet els passos pertinents i que es reflectien a la Llei, a l'hora de dur-la a terme es van manifestar una sèrie de problemes que van ser insalvables si no és perquè es van aturar les obres. Nosaltres pensem, doncs, que això seria una cosa positiva, tant pel que afecta els temes ambientals com pel que afecta els temes de patrimoni arquitectònic. I, per tant, presentàvem també aquesta esmena.

Molt bé, moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella.

Torn en contra. Té la paraula el diputat senyor Llibert Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, senyores i senyors diputats, en el debat que s'ha fet fins ara pels representants de tots els grups que han intervingut abans sobre aquest títol segon, s'ha posat especial èmfasi en el comentari, sobretot, del primer article, el número 10, referit al Pla de carreteres de Catalunya, i sobre la conveniència de completar-lo, segons les propostes d'Iniciativa per Catalunya, en altres aspectes referides a la mobilitat i a transports, i també observacions que en aquest sentit feia el Grup Socialista. Em referiré a altres aspectes que també després hi incidien de forma potser no tan directa per part d'altres grups que hi han intervingut.

El cert és que, segons el que està estatut, el Pla de carreteres de Catalunya té caràcter de pla territorial sectorial, i de conformitat amb la Llei, d'altra banda, del 1983, la Llei 23 del 1983, de política territorial, un pla territorial sectorial, evidentment, ha d'englobar molts dels aspectes que aquí s'han anunciat i que es plantegen de forma puntual a través d'aquestes esmenes, però ho ha d'englobar d'una forma coherent, sistemàtica i seguint la pauta que marca ja la legislació vigent, que en el cas de Catalunya és prou completa. Tenim en aquest precís moment en debat el Pla general territorial de Catalunya, i, per tant, totes aquestes qüestions

que han estat plantejades el nostre Grup entén que estan perfectament garantides i assegurades des de la perspectiva de la redacció que el Dictamen que ara estem debatent en aquest Ple conté.

Hi hauria un altre aspecte i seria que aquest Pla ha de tenir una actualització suficient, en el sentit que aquesta actualització equival a la programació que es plantejava i es demanava. En aquest aspecte, el nostre Grup no té cap inconvenient que aquesta actualització quedi més precisada i concretada en el text i, a tal efecte, ofereix una esmena transaccional a l'esmena 40, del Grup Socialista, que comportaria la modificació de l'actual redacció del punt número cinquè de l'article 10, que diria el següent: «El Pla de carreteres de Catalunya s'ha de revisar, com a mínim, cada cinc anys.» Per tant, amb aquest termini temporal, és evident el caràcter de programació que aquest Pla haurà de tenir.

Referit a aquest mateix article, diria que acceptarem una esmena que, per cert, el representant del Grup Socialista no ha mencionat, que és l'esmena 37; l'esmena 37, que l'admetríem parcialment, en el sentit de substituir l'expressió que consta en l'apartat número 4 de l'article 10, on diu: «ha d'obrir un període de dos mesos de consulta institucional perquè emetin informe els ens locals i els altres organismes que es determinin», substituiríem l'expressió «ens locals» per la que consta en aquesta esmena 37, que diu «administracions públiques afectades». De la mateixa manera que no vam dubtar mai de la constitucionalitat de l'article número 9 quan de forma imperativa el text d'aquest Projecte de Llei demana a l'Administració de l'Estat que cooperi, nosaltres recollim —en la redacció ja era així, però el Dictamen del Consell Consultiu, que fa una interpretació dient que és constitucional aquest article, sempre que es consideri que es consultarà les administracions públiques i està pensant, evidentment, en l'Administració de l'Estat—..., amb l'expressió «organismes que es determinin» nosaltres ja crèiem que això quedava complert, però per a major claredat del precepte no tenim cap mena d'inconvenient a substituir l'expressió «ens locals» per «administracions públiques afectades», perquè, d'altra banda, la paraula «organismes» també permet cobrir totes aquelles instàncies de l'Administració local, al nivell que siguin, com consells comarcals, altres instàncies que es determinin en el precís moment en què s'elabora aquest Pla.

En aquest aspecte, em fa l'efecte que també podem tranquil·litzar les inquietuds que manifestava la representant del Grup Popular, senyora Montserrat, en algunes de les seves esmenes.

Ja després, altres aspectes a considerar que fan referència..., concretament, a l'article 11, quan es planteja el tema de la coordinació en el planejament urbanístic. Aquest article ha estat elaborat —jo diria— amb un consens notable per part de tots els grups, tant en ponència com, en definitiva, en comissió, però, per acabar-ho de completar, nosaltres oferiríem una esmena transaccional a la 44, del Grup Socialista, que seria la inclusió d'un apartat 4, després dels que consten ara en aquest article, que diria: «Les mateixes facul-

tats i limitacions previstes en l'apartat precedent tindrà la iniciativa particular en relació amb aquells instruments de planejament en què els és reconeguda la iniciativa per a la seva formulació.»

D'alguna manera, aquelles inquietuds que Esquerra Republicana plantejava quant a les consultes institucionals..., per l'esmena transaccional que acabem d'oferir i pel fet que l'expressió «organismes», que consta en l'apartat 4 de l'article 10, té una dimensió prou lata —si se'm permet l'expressió— per poder, en un moment determinat, comprendre totes les inquietuds que en aquell moment es puguin plantejar.

Per abreujar, senyor president, em referiré a aquelles esmenes que el nostre Grup admet o transacciona i, per tant, no faria una referència específica a totes les altres esmenes que no s'accepten per no allargar excessivament el debat, perquè em fa l'efecte que ja han estat donades bastant les motivacions de tota l'actuació que es pretén amb aquest títol, que fa referència a la planificació i als estudis i projectes.

Celebra el nostre Grup la valoració tan positiva que tot hom ha fet en les seves intervencions de l'article 15, que estableix que els projectes de traçat preceptius i l'estudi informatiu previ s'hauran de sotmetre al procediment d'avaluació de l'impacte ambiental, d'acord amb la normativa vigent, i que, a més a més, si afecten espais naturals, s'han d'ajustar a les determinacions de la Llei 12/85, d'espais naturals. Aquest és un precepte que hauria de tranquil·litzar el senyor Portabella, perquè cridarà a capítol el Departament de Medi Ambient en tot el que es refereixi al contingut d'aquesta Llei i que pugui afectar la clàusula de caràcter general prevista en aquest article i que, per tant, estalvia de fer-hi referència en altres articles, perquè aquesta és una norma ben precisa que afecta la totalitat de la Llei, en el que fa, evidentment, referència als projectes de traçat preceptiu i l'estudi informatiu previ, si escau.

Hi hauria una altra esmena transaccional que oferiríem a l'article 16.6, sobre l'esmena 62, del Grup Socialista, i 63, d'Esquerra Republicana, que seria introduir en aquest article 16.6 l'expressió, després *in fine*, «a un altre fi d'utilitat pública o interès social i s'acompleixin les circumstàncies previstes a la legislació vigent», reforçant, per tant, la preocupació de consideració de tota la normativa que s'ha detallat en la intervenció d'algun dels grups.

No he fet referència, senyor president, a la modificació que sofreix l'article 12, apartat segon, per aquell text que va ser entregat a la presidència en el dia d'ahir, i que era, més que una esmena transaccional, tenia raó la presidència, era una esmena tècnica, per establir la congruència deguda entre aquest article, en aquest apartat 2, i el que va comportar la supressió a l'article segon de l'apartat 2.3.

Finalment, senyor president, d'acord amb el que ja ha anticipat el portaveu d'Iniciativa per Catalunya, presentaríem una esmena transaccional donant redacció a l'apartat 4 de l'article 17, que seria una transacció amb referència a l'esmena 80, encara que aquesta estigui situada posteriorment, i que diria que: «No obstant allò que estableix l'apartat segon

d'aquest article, queden sotmeses a prèvia llicència municipal, així com a les taxes i impostos corresponents, les obres de construcció que es realitzin, de conformitat amb la present Llei, en les àrees de servei, sens perjudici d'allò que estableix l'article 250 del Decret legislatiu 1/90, del 12 de juliol.» El senyor Farrés, que tanta preocupació ha tingut perquè la llicència municipal comporti també les taxes corresponents, criteri que aquest Grup sempre ha dit que era així, però que ell en tenia els seus dubtes..., doncs, bé, amb aquesta esmena transaccional queda refermat.

I res més, i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cuatrecasas.

Els senyors portaveus dels grups als quals s'ha ofert transaccions, retiren les respectives esmenes?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Sí, senyor president. Nosaltres retirem les esmenes 40, 44 i 62, en favor de les transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Els altres grups?

El Sr. FARRÉS: Retirem la 80, per l'última, la darrera transaccional...

El Sr. PRESIDENT: La 80, que estava posada a l'article 21...

El Sr. FARRÉS: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: Que ara serà el 17.4. *(Pausa.)* I el senyor Portabella també està d'acord amb les transaccionals que li han ofert?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem ara a les votacions.

En primer lloc, esmena número 33, del Grup d'Iniciativa. Es poden votar 33 i 34? *(Pausa.)* Doncs, conjuntament, 33 i 34, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 35 i 36, del Grup Socialista, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 59 en contra i 8 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 37, del Grup Socialista, en el sentit d'afegir a l'apartat quart d'aquest article 10 l'expressió que diu «amb la intervenció de les administracions afectades». És així? *(Pausa.)*

El Sr. CUATRECASAS: Seria substituir la paraula «ens locals» per «administracions públiques afectades», i deixar íntegra tota la resta d'aquest apartat.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es vota aquesta modificació de l'apartat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta addició a l'apartat quart de l'article 10 ha quedat aprovada per 80 vots a favor, zero en contra i 5 abstencions.

Es vota l'esmena 38, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 26 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional a la 40, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena 41, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 9 vots a favor, 60 en contra i 22 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 10, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 10 ha quedat aprovat per unanimitat.

Esmena número 42, a l'article 11, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 60 en contra i 28 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional a la 44, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'article 11, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 11 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'article 12, que no té esmenes. I el 13 tampoc té cap esmena, per haver estat retirada l'única que hi havia, del Grup Socialista.

Doncs, votarem els articles... *(El Sr. Cuatrecasas demana per parlar.)* Sí, el senyor Cuatrecasas... Hi havia una transaccional que es va votar ahir, segons té entès la presidència.

El Sr. CUATRECASAS: De l'article 12.2.

El Sr. PRESIDENT: Això mateix.

El Sr. CUATRECASAS: Molt bé. Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, 12 i 13, segons Dictamen.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Esmena 47, a l'article 14, del Grup Popular. 47 i 48, conjuntament? Senyora Montserrat? *(Pausa.)* Doncs, es voten conjuntament 47 i 48. No? Separadament?

El Sr. PORTABELLA: Separadament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, primer votarem la 47.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 12 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena 48, també del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Esmena número 49, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 52, del Grup Popular. 52 i 56, poden anar juntes? *(Pausa.)* Sí? *(Pausa.)* No? Separades. Molt bé. En primer lloc votarem la número 52. *(El Sr. Portabella demana per parlar.)* Senyor Portabella?

El Sr. PORTABELLA: Sí. Senyor president, l'esmena 51, d'Esquerra Republicana...

El Sr. PRESIDENT: L'ha retirat vostè.

El Sr. PORTABELLA: No, senyor president. Sí?

El Sr. PRESIDENT: A mi em consta com a retirada.

El Sr. PORTABELLA: Jo he retirat..., o almenys aquesta era la meua intenció...

El Sr. PRESIDENT: Hi ha un escrit, aquí, firmat pel senyor portaveu, en què figura retirada.

El Sr. PORTABELLA: Bé, perdoni, senyor president. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: 52, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 14 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 14 ha quedat aprovat per 89 vots a favor, 3 en contra i 4 abstencions.

A l'article 15 només hi ha viva una esmena, que és la 56, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Es vota l'article 15, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 15 ha quedat aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 16.

Esmena 60, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 vots a favor, 62 en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 61, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 62 en contra i 27 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional a les esmenes 62, del Grup Socialista, i 63, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I, acte seguit, se sotmet a votació l'article 16, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 16 ha quedat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem a les votacions de l'article 17.

Esmena 64, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 65, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Resten tres esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, 67, 68 i 69. Es poden votar conjuntament, senyors portaveus? No? No se'n pot agrupar cap? Doncs, les votarem separadament.

En primer lloc, esmena 67.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 86 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 68, també d'Esquerra.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 67 en contra i 21 abstencions.

Esmena 69, també del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'article 17, segons Dictamen. Sí? L'esmena 80..., la transaccional a la 80, que és d'addició a l'article 17, apartat 4.

Vots a favor?

Aquesta addició ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació –seguin, per favor–, es vota l'article 17, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 17 ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem al debat del títol tercer. El Grup d'Iniciativa per Catalunya hi té diferents esmenes. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: Sí, senyor president. Efectivament, al títol tercer hi han dues esmenes, concretament la 70 i la 72, que són coincidents, també, amb les d'un altre Grup i, per tant, hi ha una coincidència clara que fa referència al tema –dintre dels sistemes de finançament– de les contribucions especials. Però aquest, en general i per definició, és un procediment de finançament extraordinari, i per tant nosaltres entenem, en el cas de les carreteres, absolutament improcedent la possibilitat que pugui finançar-se a través del mètode de contribucions especials.

Respon, aquesta figura tributària, que de ben segur que d'estar ben finançats altres nivells de l'Administració –concretament la local–, de ben segur el conjunt d'ajuntaments renunciaria a la seva aplicació per les dificultats de tot tipus que normalment comporta..., aplicar això –encara que en la legislació estatal està previst– en el cas de les carreteres a nosaltres ens sembla, si no una equivocació, una inconveniència a col·locar-ho.

En primer lloc, per raons de tipus pràctic. Les dificultats de càlcul –les dificultats de càlcul– d'aquestes contribucions fan que en la pràctica sigui pràcticament impossible en la realitat que es puguin aplicar. Fins i tot en les diferents converses es reconeixia aquestes dificultats. Però, a més a més, sobre la base de què es calcula? Si hem aprovat ja l'article sisè, que, com a conseqüència de les modificacions de planejament, es poden produir reclassificacions i qualificacions de sòl que resultin congruents, com que les contribucions especials s'han d'aplicar en el moment de l'aprovació del

projecte, farà que es facin sobre la base d'unes qualificacions que no són les que en definitiva seran, i, per tant, les possibilitats d'aprofitament en el moment del càlcul de les contribucions especials representarà que molt possiblement no es poden donar i, en canvi, les plusvàlues es generaran amb posterioritat, quan es produeixin les requalificacions.

Per tant, tornem al fet que les qualificacions inicials de sòl serviran d'excusa, potser per no aplicar-les o aplicar-les de manera determinant, i si es volia que una part de les plusvàlues que es poguessin generar fruit d'aquestes requalificacions o d'aquests aprofitaments revertissin en el finançament parcial de la via, tampoc ho obtindrem –hi insisteixo–, perquè posteriorment serà quan es produirà.

Per una altra banda, el problema de les finques –quines són les finques beneficiades?, si les directament, les contigües...–, i això ja posa de manifest que hi hagi tres tipologies, de 25, 50 i 90% en funció, també, de diferents hipòtesis.

Es pot dir, també: «Home, hi pot haver un determinat equipament que necessiti una carretera i, per tant, és lògic que hi hagi –per part de la iniciativa privada– una aportació important d'aquest finançament.» En aquest sentit pensem que és més pràctica la possibilitat que apunta una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya que diu: «Quan hi pugui haver un equipament d'unes determinades característiques que sigui previsible que pugui originar grans fluxos de trànsit...», en fi, al seu moment el seu portaveu ho explicarà, doncs, obrim la possibilitat d'un conveni. Per tant, entenem que seria bastant més lògica aquesta via. No m'hi estenc més perquè penso que correspon al plantejament d'un altre Grup polític, però sí per manifestar que és un mecanisme bastant més acceptable.

Per una altra banda, també, la pràctica de convenis en el procés previ a la negociació, efectivament, és bastant més, o pot ser bastant més pràctic que no aquest mecanisme. Nosaltres, en aquest sentit, proposem que s'elimini l'epígraf corresponent de l'article 18, la lletra d), i congruentment tot l'article 19 que ve a continuació i que pretén regular-ho –hi insistim– pensant que aquesta figura en la pràctica no s'aplicarà.

De totes maneres, posar de manifest, també, el panorama que ens queda de les nostres carreteres: una xarxa d'autopistes que, pràcticament, totes són de peatge; les carreteres convencionals, amb la possibilitat de ser finançades per contribucions especials; els recursos generals que té l'Administració autonòmica, a què els destinarem? Només a subvencions? (*Remor de veus.*) Em sembla que els recursos bàsics han d'anar també a les infraestructures bàsiques, i, per tant, entenem que aquesta figura –hi insistim–, encara que figuri en la legislació estatal..., aquí podríem tenir l'oportunitat de fer un pas més enllà i, tantes vegades com vulguem, ja que anar-hi una mica més, doncs, aquí en tenim una oportunitat.

La segona esmena que correspon a aquest títol, la 80, com que ja l'hem votat, o ja hi ha hagut la transaccional, per tant, ha decaigut o s'ha retirat...

Queda la 81, que nosaltres també hi voldríem posar un cert èmfasi. Què diu la 81? Proposa que a l'article 21.2 se suprimeixi una remissió que es fa a l'article 16. A l'article 16... A veure. L'article 21 correspon al que fa referència a les àrees de servei, i, tal com hem dit abans i hem comentat, en les àrees de servei s'hi poden fer moltes coses, i, entre altres, algunes activitats molt relacionades –o molt directament relacionades–, potser, amb el funcionament o la comoditat de l'usuari, però també altres explotacions econòmiques, com poden ser restaurants, o altres similars, que també es podran instal·lar, podran posar-se, amb la fórmula de concessió administrativa, en aquestes àrees de servei.

Què és el que fa, aquesta remissió a l'article 16? Home, l'article 16 és el que regula la possibilitat..., més ben dit, tot el procediment d'expropiació forçosa, i, per tant, quan, referit potser a una benzineria, no sé fins a quin punt seria discutible, però referit a la possibilitat que es pugui expropiar un terreny perquè després, per concessió administrativa, s'hi pugui posar un restaurant o –si m'ho permeten– un bingo –que encara que no està previst, però, vull dir, hi ha una porta oberta a equipaments de lleure d'aquests tipus–, a nosaltres ens sembla excessiu. El procediment d'expropiació forçosa i el caràcter d'utilitat pública ha de tenir un caràcter absolutament restrictiu –absolutament restrictiu–, precisament pel seu caràcter d'excepcionalitat. Una remissió genèrica a tot tipus d'equipaments que puguin anar en les àrees de servei, deixant oberta la porta al mecanisme d'expropiació forçosa, ens sembla, sincerament, un cas abusiu. Que es pugui expropiar els terrenys de la traça de carreteres, de la traça de la mateixa carretera, de les zones de servitud, de tot allò que sigui necessari per a la infraestructura en si, doncs, nosaltres no solament no ho discutirem, sinó que hi estarem d'acord. Però referit concretament a les àrees de servei, que és el cas que ens ocupa, ens sembla, sincerament, que pot ser una font de problemes, i, encara que potser podria ser interpretada així, amb un cert to irònic, la meua referència anterior a la igualtat d'oportunitats en la competència, insisteixo també que contemplin vostès la possibilitat habitual, que és que el que posa un restaurant en algun lloc, a prop d'una carretera que no sigui pròpiament una àrea de servei, que tindrà de comprar el terreny o el tindrà de llogar, vull dir, doncs, l'equipament corresponent a d'altres que ho tinguin per concessió via expropiació forçosa, en fi, suposada la utilitat pública d'aquest equipament.

Sincerament nosaltres voldríem i demanaríem que es reconsiderés molt aquest tema perquè únicament i exclusivament es tracta d'eliminar aquesta remissió automàtica, i tota la resta de l'article i, per tant, totes les possibilitats que aquest article deixa obertes, continuen absolutament tal com estaven plantejades per part de la Ponència.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya també té esmenes en aquest títol. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Defensaria, en primer lloc, l'esmena 71 i l'esmena 73 conjun-

tament, en la qual..., que són paral·leles a unes esmenes ja defensades i, per tant, no redundaré sobre el que ja ha dit el portaveu d'Iniciativa per Catalunya. En tot cas, sí que voldria posar un exemple pràctic; per nosaltres aquestes esmenes volen dir el següent, o volen impedir el següent en relació amb com està escrit el text en aquesta Llei: si, per exemple, hi ha un pagès que té dues hectàrees de terreny i vénen i li expropien una hectàrea de terreny per a fer una carretera, dels diners que treu d'aquesta expropiació, després se li considera contribucions especials i a conseqüència del gran benefici que té que li hagi passat aquella artèria per casa seva se l'hi tornen a quedar. A nosaltres ens sembla que això és exagerat; ens sembla que no es correspon a la realitat.

Nosaltres sabem que ni el mateix Govern està content amb la redacció d'aquests articles i que és difícil que hi hagi la manera que es pugui diferenciar de manera prou entenedora, però aquesta interpretació que jo dono, que pot semblar una mica còmica, és real i es pot produir, i aleshores, en una llei, deixar elements a voluntat de la interpretació o de la bona voluntat del legislador, doncs, em sembla que no és el que pertoca.

Per tant, nosaltres en aquest aspecte, doncs, mantindrem i defensarem aquestes esmenes.

Hi ha una altra esmena, que és l'esmena 83, que fa referència a l'article 21, que és una esmena a la qual se'ns ha ofert una transaccional, i nosaltres acceptaríem, que està pensada per a les benzineres. I sovint, i això és una pràctica habitual de tots els que ens desplacem amb automòbil quan ens desplacem..., que quan anem en una gasolinera veiem els seus entorns altament degradats, tant ambientalment com higiènicament; és una pràctica, ja dic, habitual que hi hagin bidons de benzina, que hi hagin llaunes d'oli, moltes d'elles foradades, etcètera... I en aquesta esmena el que es demana és tot un seguit de requisits suplementaris per a construir les benzineres, en què no només es demanin els requisits tècnics, sinó també els ambientals i higiènics, en el plec de condicions administratives.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. El Grup Socialista també té esmenes en aquest títol. Per a defensar-les, té la paraula el diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyores diputats, el títol tercer d'aquesta Llei fa referència als subapartats de finançament i explotació. En l'article 18 de la Llei, i de forma molt clara, diu que això, el finançament, és per finançar l'explotació, la millora, la conservació, l'ordenació, etcètera, de les carreteres, i estableix modalitats de finançament que nosaltres compartim totalment. I en la lletra d parla de la imposició de contribucions especials a les persones físiques o jurídiques, etcètera. I a l'article 19, que és on tenim nosaltres les esmenes, parla d'aquestes contribucions especials per a l'execució d'obres que es realitzin en la construcció o explotació de carreteres si se'n deriva un benefici especial a persones físiques o jurídiques.

Nosaltres considerem que aquest és un precepte progressiu, és un precepte progressista; és a dir, si s'han de fer unes obres que beneficien de forma directa a unes persones físiques o jurídiques, és just, és progressista, és bo que aquestes persones físiques o jurídiques tinguin d'aportar uns recursos a través d'unes contribucions especials. Però, precisament, precisament per evitar aquesta laxitud, que abans se n'ha fet esment per part d'il·lustres companys meus d'altres grups parlamentaris, nosaltres vam demanar, amb la tercera esmena, que fixés, només en aquest cas..., és a dir, que fos una clàusula molt restrictiva, que realment es veiés que se'n deriva un benefici, i només sota aquestes circumstàncies admetríem aquest principi progressista de la contribució especial; un només que és molt curt, però que té un gran significat i que ja va ser aprovat en el Dictamen de ponència i de comissió.

Però, per a millorar aquest text, nosaltres hem mantingut vives les esmenes 74 i 75 en aquest article per fer una diferència; una seria dels sòls urbanitzables i l'altra seria dels sòls no urbanitzables. En els sòls urbanitzables, que és el que no diferencia l'article 19.1, que és el que fa referència a contribució especial, nosaltres el que demanem és que sigui vinculable a aprofitaments urbanístics; vinculable. I en l'esmena 75 diem: «en sòl no urbanitzable només seran imposables contribucions especials quan se'n derivi un benefici especial a favor de persones físiques o jurídiques, vinculables a aprofitaments urbanístics de caràcter privat, però sempre aliens a les explotacions agrícoles que tinguin relació amb la naturalesa i destinació de la finca», etcètera. És a dir, que mai en cap cas les explotacions agrícoles, les explotacions agràries, quedin afectades per aquestes contribucions especials perquè no té res a veure amb un aprofitament; estan allà, tenen la seva producció, tenen la seva història, diguem-n'hi, productiva darrera i, per tant, aquest article no els hauria d'afectar mai. Nosaltres per això hem presentat aquestes dues esmenes; primer, tres, una que ja va ser acceptada, només en aquest cas; segon, en sòl urbanitzable només en aquestes condicions, i en sòls no urbanitzables que només..., que quedin eliminades d'aquestes possibilitats tot allò que siguin explotacions de caràcter agro-pecuari. És el sentit de la nostra esmena; creiem que millora, creiem que és raonable. Novament, com totes les altres esmenes, les deixem damunt de la taula per al vist-i-plau del Grup de la majoria i dels altres grups parlamentaris.

L'article 20 —i aquí hi ha un error en el Butlletí, senyor president: l'esmena 76 no fa referència a l'article 19, sinó a l'article 20—, l'article 20 parla de l'explotació de les carreteres i en fa referència sota l'àmbit dels principis generals. En l'apartat 2 diu que la Generalitat explota les carreteres de què és titular directament o per mitjà d'altres mecanismes que estableix la Llei —correcte— i que les carreteres que es regeixen per concessió administrativa es regeixen d'acord amb el que disposa la legislació específica de la Generalitat, que tots coneixem —d'acord—, entre elles les de peatge.

Però considerem, considerem que faria falta un control dintre d'aquest capítol d'explotació, per part de l'Adminis-

tració de la Generalitat, dels serveis que presten aquestes concessionàries, que fins ara potser existeix però no queda assenyalat en un marc legal precís i en la nostra esmena a l'article 20, l'esmena 76, demanem que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha d'efectuar controls periòdics en la prestació del servei realitzat per les empreses concessionàries d'autopistes de peatge que, a més a més, seran unes vies que lògicament hauran d'estar compreses dins del catàleg d'autopistes de la Generalitat.

Pel debat previ que hem tingut, crec que és una esmena que serà acceptada i, per tant, completarà, al nostre entendre de forma molt positiva, l'article 20 de la present Llei.

Quant a l'article 21, l'article 21 fa referència a les àrees i instal·lacions de servei. Nosaltres ahir vam fer un debat sobre el que creiem de les àrees de servei, que consideràvem que només podien ser ubicades en les vies segregades, perquè consideràvem que si no queda més clarament definit en la Llei, o potser en normatives posteriors, és una espasa de Dàmocles en l'estructuració de les polítiques d'urbanisme i de creixement i de desenvolupament dels nostres municipis, i que pot afectar per a la instal·lació d'hotels, de restaurants, de tallers mecànics, etcètera, els actuals serveis que avui existeixen en les nostres localitats. No diem que la Llei ho digui, simplement és una precaució, que ens hauria agradat que ahir hagués estat acceptada la nostra esmena que precisava més, i en aquest cas que només fos possible que això es fes en les àrees de vies segregades.

Però, dit això, compartim..., això era la definició d'ahir; avui estem parlant de definicions pel que fa referència a l'article 21, en la definició del que és una àrea de serveis, ho compartim i punt. I per tant, no farem, no hem fet cap tipus d'esmena. Sí que estem contents que en el 21.4, que segurament deuria ser una absència en la regulació de la Llei, hem incorporat una esmena nostra que fa referència que tot allò, tant en les àrees de servei com en les estacions de servei, com en els elements funcionals de les carreteres, s'hauran d'adaptar a allò que estableix la Llei 20/91, del 25 de novembre, de protecció a l'accessibilitat i supressió de barres arquitectòniques, que va ser..., jo recordo aquest debat en aquest Parlament, va ser un debat molt emotiu, molt important; per primera vegada vam començar a legislar per a afavorir que els nostres disminuïts tinguessin accés a un conjunt de serveis que fins ara, almenys des de la perspectiva legal, no podien per impossibilitat física o psíquica.

La incorporació d'aquest article millora molt l'article 21, però dins d'aquest article 21 nosaltres també hi hem presentat unes tres esmenes, simplement de millorament, que fan referència a la concessió, que abans també se n'ha fet esment, de les àrees de serveis i de les estacions de serveis. I en aquest sentit en l'esmena 82, que s'assembla molt a la 83, d'Esquerra Republicana, es demana que les condicions d'atorgament de les concessions s'estableixin per la via més clara possible, és a dir, a través d'un plec de condicions que aprovarà el mateix Consell Executiu. I que en l'esmena 84, que és un apartat nou, demanem que la regulació de l'atorgament de les concessions i de les autoritzacions adminis-

tratives s'ha de fer sense perjudici de les llicències o autoritzacions que poden fer altres administracions. També coneixem la bona predisposició del Grup de la majoria a acceptar-ho totalment o per la via de la transacció a l'esmena 84, que seria d'un nou punt en l'article 21.4 i, per tant, si això, doncs, es concretés en la votació, nosaltres ens donàrem per bastant satisfets de com quedaria definitivament aquest article i, per tant, de com quedaria el títol tercer de finançament i d'explotació de la xarxa de carreteres de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Tomàs. Resten dues esmenes del Grup Popular, la 77 i la 78. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. La 77 és de l'article 19, que parla de les contribucions especials. Nosaltres pràcticament coincidim amb els altres grups i entenem que en el punt primer, quan es parla que només es poden imposar condicions especials a l'execució d'obres, beneficia, doncs, uns particulars perquè, en definitiva, en passar la carretera els beneficia substancialment, s'accepten les contribucions especials.

Hem volgut introduir aquesta esmena en l'apartat cinquè perquè diu: «Correspon al Govern de la Generalitat d'acordar, mitjançant decret, l'establiment de les contribucions especials a què es refereix aquest precepte.» Tenint en compte que, doncs, aquesta carretera beneficia unes certes persones d'un municipi, nosaltres hem volgut introduir l'esmena número 77 perquè l'establiment de contribucions especials per part de les corporacions locals es regeix per la seva legislació específica, i que no caiguéssim que uns ciutadans han pagat o tenen un tipus de contribucions especials i uns altres, d'altres. En aquest sentit ha estat incorporada aquesta esmena.

I pel que fa referència a l'esmena número 78, sembla que no s'hi escaigui, perquè estem parlant de contribucions, estem parlant, doncs, de modalitats de finançament. Però la realitat és que en l'article tercer no l'hi podríem incloure i sí aquí, en l'article 21, quan parla de les àrees i instal·lacions de servei, ens sembla que després d'haver parlat tant de les àrees, de tot el que hi ha d'anar i el que no hi ha d'anar, dels restaurants, dels hotels, sempre ens hem oblidat d'un tema molt important, que és el telèfon. Per part del Grup Popular no és la primera vegada que aquesta diputada ha presentat una iniciativa, doncs, perquè les àrees estiguin dotades de telèfon públic per a tots els usuaris que a qualsevol hora es puguin trobar amb qualsevol tipus de problema. En aquest sentit hem presentat aquesta esmena i sembla ser, doncs, que el Grup de la majoria l'acceptarà.

Per tant, res més i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Torn en contra, té la paraula el senyor Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, senyores i senyors diputats, en aquest títol tercer que ara debatem, referit al finançament i a l'explotació, es concreten aspectes de modalitat de finançament i de contribucions especials que,

quant al procediment, tot ha estat ja debatut en els títols precedents que hem aprovat en aquesta cambra. Per tant, basant de l'argumentació que ara es donava jo diria que ja queda emmarcada amb la suficient seguretat jurídica pel procediment que va ser debatut i que en definitiva hem aprovat.

La menció que feia l'il·lustre representant del Grup d'Iniciativa per Catalunya de per què aquí hem de fer un sistema que és general, però que aquí podríem alguna cosa original i diferent... Bé, diria que el recurs a les contribucions especials no és cap cosa extraordinària; ell mateix ho reconeix en la sistemàtica prevista per la mateixa regulació estatal, on el reglament de carreteres i la legislació que l'emmarca té això establert de forma molt generosa. Aquí, en aquests articles que es preveuen, es planteja clarament aquesta possibilitat, amb aquesta paraula de «només» que ja ha subratllat el representant del Grup Socialista i que nosaltres hi estàvem perfectament d'acord i, per tant, ja va ser una conclusió que es va establir en el Dictamen de ponència. No creiem que sigui necessari introduir majors precisions en aquest article, tal com està redactat, 19, perquè també totes aquestes actuacions s'hauran de fer dintre del marc d'un planejament urbanístic que tindrà, segons les situacions, diversitat de problemàtiques, diversitat de casos diferents, i que potser seria un error voler, a través del text de la Llei, voler preveure coses que, a la pràctica, en el moment de la decisió d'establir aquestes contribucions especials, poden correspondre, des de, precisament, des de la valoració de la plusvàlua que s'hagi pogut produir, justificativa d'aquesta contribució especial..., una incidència completament diferent, que, si intentéssim matisar-ho molt aquí dintre, probablement el que faríem seria enfarfegar, després, l'actuació concreta quan s'hagi de portar a terme.

En aquest sentit, per tant, els articles 18 i 19, nosaltres els deixaríem tal com estan, no acceptant les esmenes que s'hi refereixen, i passariem, concretament, a l'article 20, des d'un punt de vista que parla dels principis generals d'explotació i que també, en la consideració de la seva redacció, ens sembla que no necessita de ser modificat.

I, passant després al darrer article d'aquest títol, que serien les àrees i instal·lacions de servei, aquí sí que recolliríem esmenes plantejades que ens semblen positives i que els representants dels grups que m'han precedit en l'ús de la paraula ja n'han fet esment. Per exemple, amb l'esmena 78, del Grup Popular, que preveu la inclusió en les àrees de servei del telèfon d'ús públic, hi estem plenament d'acord i, per tant, acceptem aquesta esmena. En la redacció de l'article 21, en el seu encapçalament de l'apartat segon, fent transacció amb una esmena 79, del Grup Socialista, es modificaria en el sentit de dir: «Els projectes de noves carreteres o de variants inclouran...», etcètera, etcètera, i seguiria el text, per completar, per tant, tot el tema de les variants, que també és un aspecte significatiu.

En aquest mateix apartat segon de l'article 21, però no en el seu encapçalament com ara constava en el text de la transaccional oferta, sinó al final —seria una addició *in fine*

d'aquest apartat segon—, per atendre l'esmena 83, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 82, del Grup Socialista, l'afegitó diria el següent: «En el plec de condicions administratives s'establiran els requisits d'ocupació, gestió i conservació.»

Finalment, hi hauria una esmena transaccional a la 84, del Grup Socialista, on es preveuria l'apartat 21.5, que seria un nou apartat, i que diria: «L'atorgament de les concessions i de les autoritzacions administratives a què s'ha fet referència en els apartats precedents ho és sense perjudici de les llicències i autoritzacions que s'hagin d'obtenir d'altres organismes de l'Administració de la Generalitat i de les altres administracions públiques, de conformitat amb la normativa que resulti d'aplicació en cada cas.»

I amb això, senyor president, conclouríem la posició del Grup de Convergència i Unió sobre aquest títol tercer.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cuatrecasas. Els esmenants accepten les transaccions ofertes per part del Grup de la majoria?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Per part del Grup Socialista, totes les esmenes, les retirarem a favor de les transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Senyor Portabella...

El Sr. PORTABELLA: Senyor president, nosaltres també acceptem la transaccional i retirem les nostres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*El Sr. Farrés demana per parlar.*) El senyor Farrés...

El Sr. FARRÉS: Era per manifestar una qüestió que no té relació amb les transaccionals, sinó, en tot cas, seria del sistema..., o referit a la votació, que era demanar votació separada d'un epígraf de l'article 18.

El Sr. PRESIDENT: De...?

El Sr. FARRÉS: De l'article 18 —que a continuació suposo que la presidència posarà a votació—, l'epígraf d), que fa referència exclusivament..., dintre de contribucions especials, en demanaríem la votació separada.

El Sr. PRESIDENT: De la lletra...?

El Sr. FARRÉS: D).

El Sr. PRESIDENT: D).

El Sr. FARRÉS: De l'article 18.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*El Sr. Cuatrecasas demana per parlar.*) Sí, el senyor Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, amb la seva vènia, voldria afegir, en el comentari que he fet en nom de Convergència i Unió, que potser no ha quedat clar, en fer referència a les esmenes que nosaltres estàvem disposats a votar afirmativament..., l'esmena 76, del Grup Socialista, que és una esmena d'addició a l'article 20 i que, tal com s'havia ja comentat, preveu l'informe periòdic, els controls periòdics de la prestació de servei per les empreses concessionàries de les autopistes de peatge, del qual es donarà compte anualment al Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Atenent el fet que el senyor Cuatrecasas ja ha donat lectura íntegra a cada una de les transaccionals, doncs, es donen per llegides, i procedirem ara a les votacions d'aquest títol.

En primer lloc, i conjuntament, les esmenes 70 i 71 —70 d'Iniciativa i 71 d'Esquerra—, que són idèntiques.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 9 vots a favor, 72 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota la lletra d) de l'article 18.

Vots a favor? —lletra d) de l'article 18.

En contra?

Abstencions?

La lletra d) de l'article 18 ha quedat aprovada per 74 vots a favor, 12 en contra i 4 abstencions.

Es vota la resta de l'article 18, segons Dictamen.

Vots a favor?

La resta de l'article 18 ha quedat aprovada per unanimitat.

Esmenes 72, del Grup d'Iniciativa, i 73, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que són idèntiques, es voten conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 75 en contra i 4 abstencions.

Les esmenes 74 i 75, del Grup Socialista, es poden votar conjuntament? (*Pausa.*)

74 i 75. Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions.

Se sotmet a votació, acte seguit, l'esmena 77, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions.

A continuació es vota l'article 19, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Passem ara a la votació... (*Pausa.*)

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 77 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena 76, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 20, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 20 ha quedat aprovat per unanimitat.

Esmena 78, del Grup Popular, a l'article 21.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Esmena transaccional a la 79, del Grup Socialista. No hi ha una transaccional? *(Pausa.)*

Doncs, vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Esmena 81, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional a les esmenes 82, del Grup Socialista, i 83, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Se sotmet a votació en aquest moment la transaccional a la 84, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Se sotmet a votació l'article 21, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 21 ha quedat aprovat per 85 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara al debat del títol quart. El Grup Popular hi té esmenes.

La Sra. MONTSERRAT: Crec, senyor president, que vaig retirar la 85, la 89, la 90...

El Sr. PRESIDENT: Però la 93 no la té retirada.

La Sra. MONTSERRAT: No, és veritat. La dono per defensada, doncs, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La dona per defensada.

La Sra. MONTSERRAT: Sí...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MONTSERRAT: La 98, també entra ara, oi, senyor president?

El Sr. PRESIDENT: No la té retirada?

La Sra. MONTSERRAT: No, no, no. La 98 la dono per defensada, perquè sembla ser que hi haurà una transaccional amb la 99, que és del Grup Socialista. I ja està, ja no me'n queda cap més, oi?

El Sr. PRESIDENT: La 101, 101 i 103.

La Sra. MONTSERRAT: 101 i 103. La 103, la tinc retirada, senyor president; la 102, també..., em deu quedar la 101.

El Sr. PRESIDENT: La 101, li queda.

La Sra. MONTSERRAT: Em queda. Doncs, molt bé, també la dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: La dona per defensada.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ah, escolti, encara n'hi queden més, eh?

La Sra. MONTSERRAT: Oh, doncs, esperi, esperi...

El Sr. PRESIDENT: La 110.

La Sra. MONTSERRAT: Ara em tocarà donar-la... No, la 110, la dono per defensada, perquè sembla ser que hi ha una transaccional amb la 111 i la 112...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. 113...

La Sra. MONTSERRAT: ...i la 113, també; també forma part d'unes transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: 113, molt bé.

La Sra. MONTSERRAT: No, retirada, no; la dono per defensada, i a la vegada, com que acceptaré la transaccional, la retiraré. Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; ja s'ha acabat el capítol.

La Sra. MONTSERRAT: D'acord, gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies per la seva brillant intervenció.

A continuació, el Grup Socialista, per defensar les esmenes en el títol quart d'aquesta Llei. Té la paraula el senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el títol quart d'aquesta Llei és el que fa referència al règim d'ús i de protecció... Bé. En l'article 24, nosaltres hem presentat dues esmenes, que una demanem que fos un article 24 bis, que considerem que són almenys importants i que, en tot cas, jo també intentaré incardinar en el debat que tenim en aquesta Llei, que és en la utilització de la zona del domini públic. Nosaltres compartim el que diu el Projecte: que en la franja del metre situat a la part més exterior d'aquesta zona, de la zona de domini públic, s'hi puguin implantar o construir infraestructures imprescindibles per a la prestació dels serveis públics essencials. Compartim aquesta filosofia, i a més és bo que la zona de domini públic, en el seu..., en una part on, diguem-ne, no afecta la circulació, s'hi puguin ubicar determinats serveis públics essencials, serveis públics imprescindibles. Això, a més a més, agilitaria molts tràmits d'expropiacions, regularia i concentraria aquests serveis per a unes àrees determinades, etcètera... Però, és clar, aquesta definició tan genèrica no ens satisfà del tot, perquè no tots els serveis públics essencials tenen la mateixa naturalesa: no és el mateix un servei de telefonia que un gasoducte. I, és clar, tenint en compte que bona part de les nostres carreteres —per no dir el 99,9%— passen pel mig de les localitats, passen pel mig dels municipis, si a través d'aquesta Llei, encara que després amb cautela en el segon paràgraf ens diu que ja es determinarà reglamentàriament quins són i de quina manera, si no queda molt clar en el text que surti d'aquest Parlament, segurament ho haurem de deixar per a una segona fase, la reglamentària, que potser no omple els desitjos d'aquest Grup Socialista perquè, com vostès saben molt bé, no participa en l'elaboració dels reglaments, les lleis, pel fet que no estem en el Govern.

Nosaltres demanaríem, i demanaríem amb tota la força de la nostra explicació..., que estem d'acord que aquest metre darrer de la zona de domini públic només pugui ser uti-

litzat per aquells serveis que no generin ni riscos d'incendis, ni explosions, ni toxicitat, com poden ser gasoductes, oleoductes o instal·lacions o xarxes de productes similars. Creiem que és una demanda molt raonable; creiem que els gasoductes o els oleoductes han d'anar per circuits propis, ben definits, controlats, delimitats, per qualsevol risc, que vostès poden imaginar-se i que ja han succeït en aquest país, i en canvi no tenen perquè passar per aquest darrer metre de la zona de domini públic per on circulen les nostres carreteres.

I aquest seria el sentit de la nostra esmena. La nostra esmena és molt llarga, és molt treballada; té vuit o nou lletres; definim, definim fins i tot quins són els conceptes reglamentaris que haurien de regular aquestes concessions, i crec que ho fem amb molta fermesa, amb molta convicció i, a més a més, amb molta claredat. Definim pas per pas; és a dir, és, la segona part de la nostra esmena a l'article 24, és pràcticament la definició d'un reglament. Nosaltres estaríem d'acord que aquesta part reglamentària la fes el Departament de Política Territorial, però sí que voldríem que en el debat d'avui, i com a conseqüència d'una acceptació d'una part de la nostra esmena, l'esmena 87, quedés molt clar que en aquesta zona de domini públic, en el darrer metre, només hi poden anar aquells serveis públics essencials que no generin riscos ni perills a la població per la seva pròpia naturalesa..., com que aquests riscos i perills poden ser provocats per agents exteriors. Si això fos així, nosaltres quedaríem molt satisfets de com es regula. Ja n'estem, de satisfets, de com la Llei preveu el tema de la utilització de la zona de domini públic, però encara quedaríem molt satisfets. Però que nosaltres quedem molt satisfets segurament és poc important; qui quedaria molt més satisfeta és l'opinió pública general, és la societat en general, que sap que la utilització d'aquesta zona de domini públic no provocarà mai alteracions ni perills per a la seva convivència. I aquest seria el sentit de la nostra esmena.

També en l'esmena –i amb un to menor–, en l'esmena 86 demanem que en l'apartat 24.2, quan fa referència a la zona de precari, a la zona de donar autoritzacions a precari..., sabem que això té poc valor i, per tant, és una forma, diguem-ne, gairebé de camuflament per donar determinades autoritzacions; que després és molt difícil llevar aquestes autoritzacions, treure-les, i que quedaria més clar, més clar –és una apreciació tècnica, és una apreciació, diguem-ne, purament de debat d'avui, però que té la seva importància–, que quedaria més clar que aquesta paraula «a precari» quedés suprimida; és a dir, que no aparegués en el text legislatiu.

En l'article 30 hi tenim l'esmena 92, que, senyor president, comuniquem que retirem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: En l'article 31 tenim l'esmena 95, que considerem que decau i que, per tant, retirem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: En l'article 32, que és el que fa referència a les autoritzacions administratives, hi tenim una esmena, la 99, que és de supressió de tot el 32.2 i

que el Grup de la majoria ens va oferir un text alternatiu que, de ser aprovat per aquest Parlament, significaria la retirada de la nostra esmena a favor d'aquesta transaccional.

En l'article 34 tenim la 104, que retirem, i la 105, que en debats previs se'ns ha comunicat que seria acceptada, cosa que valorem positivament i que, a més a més, doncs, millora tècnicament el mateix contingut de l'article.

En l'article... Proposem la creació d'un 34 bis en l'esmena 109...

El Sr. PRESIDENT: No és 35 bis?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: No, és el 34 bis, en l'esmena 109, que ja comuniquem que retirem. Faig definició d'aquest 34 bis per agilitar, perquè, com que són molts articles, vaig una mica a poc a poc per no deixar-me'n cap.

I en l'article 36, pel que fa referència a autoritzacions...

El Sr. PRESIDENT: 111...

El Sr. TOMÀS I TORRENS: ...a l'article 111, també se'ns ha proposat una esmena transaccional, també amb alguna esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que, bé, satisfà bastant, si a més a més s'hi incorpora una esmena tècnica quant a la paraula «activitats per actuacions», que aleshores, diguem-ne, l'esmena transaccional queda molt més precisa, queda més rodona, no?, com –permetin-me l'expressió–, com a modificació de l'articulat.

Per tant, aquestes serien les nostres valoracions i aportacions en el debat d'aquest títol quart.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Tomàs. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té tres esmenes... Vuitanta...

El Sr. FARRÉS: Sí, senyor..., 88...

El Sr. PRESIDENT: 91 i 114.

El Sr. FARRÉS: ...91 i 114. O sigui, en tot cas, des de l'escó mateix...

El Sr. PRESIDENT: El senyor Farrés té la paraula.

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyor president. La 88 fa referència a l'espai de servitud, que plantegem la necessitat que hi hagi una zona perfectament lliure, neta, en el cas de les autopistes a una distància de dotze metres i en les convencionals, a les carreteres convencionals, cinc metres, enfront de la possibilitat que dona l'article que es poden autoritzar tancaments diàfans o arbustius, sempre que no afectin les condicions de visibilitat i seguretat de la carretera. No obstant, nosaltres entenem que aquí valdria la pena, vull dir, doncs de fer un pas més i deixar-ho clar.

A la 91 nosaltres demanàvem que hi hagués l'informe dels ajuntaments amb caràcter previ vinculant. El Grup de la majoria ens fa una proposta de substituir la paraula «vinculant» per «favorable», i ens deien: «home, és pràcticament el mateix». No crec que sigui el mateix, però en aquest cas i «en ares», també, de continuar avançant amb un cert consens, si se'ns ofereix la substitució d'aquesta paraula, finalment l'acceptaríem, «en ares» també, vull dir, doncs d'anar consensuant coses. També, tota vegada que amb caràcter previ hi hagi, sigui necessari l'informe favorable dels ajuntaments afectats, entenem que, si més no, ja és un pas.

I, finalment, nosaltres plantejàvem..., potser anàvem un pèl més enllà del que planteja el text de la Ponència, que és en el supòsit que hi hagi un element confrontant amb la carretera que comporti un estat de deteriorament molt greu i que creï una situació de perill immediat –i faig èmfasi en l'expressió «greu i immediat»– per als usuaris de la carretera, que l'Administració pogués actuar immediatament sense necessitat de previ advertiment. Jo crec que aquesta és d'aquelles coses que els administrats, fins i tot nosaltres mateixos en tant que administrats, quan veiem una cosa que no funciona, en general, però en relació amb les carreteres, no..., és a dir, home, que actuï la Generalitat, la diputació, l'ajuntament de seguida i que ho solucioni. I, llavors, la necessitat de previs advertiments, de donar terminis que, des d'un punt de vista a vegades administratiu, pot entendre's, però no ho entén el ciutadà. Per això nosaltres matisàvem que fos amb caràcter molt greu i de perill immediat i que, per tant, llavors donéssim la possibilitat que es pogués actuar de manera expeditiva, poder solucionar el problema i després, doncs, ja es podria solucionar.

Sembla ser que l'expressió nostra «sense previ advertiment» semblava molt dura; hi havia la possibilitat de potser buscar alguna fórmula que pogués dir el mateix però no amb aquesta expressió; si finalment se'ns és ofert, molt probablement nosaltres acceptàriem també aquesta transacció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té dues esmenes en aquest títol. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, també, per defensar l'esmena 108, de l'article 34. Aquesta esmena presenta la necessitat de preveure un estudi d'avaluació d'impacte potencial sobre el sistema viari abans de ser aprovada una zona d'equipaments col·lectius. Per pròpia experiència, tots quan anem per la carretera i en funció de si és diumenge i juga algun equip important o no, o en funció de si passem per davant d'un supermercat molt gran, ens trobem col·lapsats a la carretera i veiem que perjudica la seva circulació habitual. En aquest sentit, nosaltres pensem que abans de donar permís perquè es construeixi una gran superfície o un equipament col·lectiu, sigui quin sigui, s'hauria de fer aquest estudi d'avaluació d'impacte, i que, si calgués fer alguna modificació..., això seria, diguem, la primera part de la nostra esmena; en la segona part el que diem és que, si calgués, això hauria de..., el fet d'haver de fer aquesta variació sobre la xarxa viària hauria d'anar a càrrec dels que fan l'equipament col·lectiu.

Doncs en definitiva aquesta és l'esmena que defensem. I la següent, que és referent a l'article 36, que és l'esmena 112, la donem per defensada i la retirem, és a dir que no la sotmetem a votació, perquè parla de les competències municipals i àmpliament ja ha estat defensada per aquest Grup Parlamentari en altres articles.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. Moltes gràcies, senyor Portabella. Torn en contra: té la paraula el diputat senyor Casadesús.

El Sr. CASADESÚS: Bé, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, tot i que el senyor i amic Cuatrecasas ahir s'hi va referir, i també s'hi han referit, doncs, molts dels diputats que han actuat, en parlar del consens que fins ara hi ha hagut en la tramitació d'aquest Projecte de llei de carreteres, partint doncs de la base que aquest Projecte era un bon projecte de sortida, m'he entretingut, perquè realment es vegi així, a fer un quadre estadístic només corresponent als títols quart i cinquè d'aquesta Llei, perquè es vegi, doncs, l'evolució que ha tingut aquest consens.

Concretament, doncs, els títols quart i cinquè tenien seixanta-quatre esmenes. D'aquestes seixanta-quatre esmenes, fins arribar, diguem-ne, al Dictamen de la Comissió se'n varen aprovar, se'n van acceptar, entre transaccions i esmenes que es van incorporar, vint-i-dues, i amb posterioritat, aquestes darreres setmanes, doncs, encara, concretament aquests últims dies, se n'hi han incorporat més, trenta-dues més, i fins i tot avui encara, doncs, s'està intentat arribar a un acord en un article d'una disposició transitòria que penso que és molt important i tant de bo es pogués aconseguir. Bé, jo crec que això és positiu perquè aquest consens no només ha sigut des d'un punt de vista quantitatiu, sinó també, i tots hi coincidirem des d'un punt de vista de la qualitat de les esmenes, no del nombre sinó de la qualitat. Bé, jo crec que és important, ni que fos referint-nos als títols quart i cinquè, parlar o comentar una mica això.

D'altra banda, també del títol quart i cinquè tampoc s'ha fet esment aquí, però m'agradaria recordar-ho; hi ha dos articles, concretament el 24.2 i el 32.2, que van ser objecte de petició de Dictamen per part del Consell Consultiu pensant, doncs, que podien ser o atemptar contra l'autonomia municipal. El Dictamen que ha emès el Consell Consultiu, doncs, és clar, i en cap moment es pot dir que aquests articles, doncs, atempten contra l'autonomia municipal. Concretament, del 24.2, llegeixo literalment el que diu el Dictamen del Consell Consultiu; diu: «L'article 24.2 no vulnera l'abast de l'autonomia municipal.» I, concretament, pel que respecta al 32.2, també diu: «No creiem que negui les competències dels ajuntaments i que afecti el principi d'autonomia local.» Per descomptat nosaltres ja esperàvem que fos així, perquè el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i fins i tot com a coalició política, doncs som totalment i absolutament respectuosos amb l'autonomia municipal, i la prova, doncs, és que, amb aquest consens que hi ha hagut i aquestes esmenes que s'han anat incorporant, encara ha quedat més palès.

D'altra banda, quan el senyor Farrés parlava de la desconfiança, per descomptat, senyor Farrés, som els primers interessats que es respecti l'autonomia municipal, és gairebé qüestió de clientela, som la força, la coalició política que és més important des d'un punt de vista municipal; per tant, tenim un especial interès a ser respectuosos amb l'autonomia municipal.

Bé, dit això, ja passaria, doncs, a parlar de les esmenes. Començaria per l'article 24, les esmenes 86 i 87, del Grup

Socialista. Bé, tot i que l'exposició que ha fet el senyor Esteve Tomàs, doncs, creiem que és positiva, nosaltres no acceptaríem ni la 86 ni la 87 perquè creiem que mantenir la paraula «precari» és positiu, en el sentit que amb posterioritat es garanteix que no s'hauran de pagar indemnitzacions. Si es volgués, per exemple, ampliar, pel que fos, la carretera i en qualsevol cas tampoc qualsevol ampliació implicaria, doncs, una dificultat per a l'Administració actuant.

D'altra banda, coincidim amb vostè que l'esmena que vostès han portat a l'article 24.2 està molt ben elaborada, des d'un punt de vista de Reglament, però tampoc els l'acceptarem, perquè concretament el mateix article 24.2 ja preveu que de forma reglamentària, doncs, s'especifiqui en quines condicions es podrà fer l'ocupació del subsòl en la zona que s'esmentava, és a dir, en la zona de domini públic un metre o la part..., el metre més extern.

Quant a l'article 32, l'esmena 32.2, que ha presentat el Grup Socialista, nosaltres presentaríem una transaccional, que també englobaria la 98, del PP, del Partit Popular; el que es demanava per part dels dos grups era que es retirés aquest apartat 32.2; bé, nosaltres creiem..., també ens remetem al que diu l'Informe del Consell Consultiu, que senzillament és una qüestió de temporalitat, el que s'està definint aquí; per tant, no atempta contra l'autonomia municipal. Però, en qualsevol cas, per demostrar que hi ha voluntat de diàleg i que estem molt d'acord amb defensar l'autonomia municipal, és per això que presentem o proposem aquesta esmena, la 32.2, que diria així, que: «En els supòsits en què siguin preceptives les autoritzacions a què es refereix aquest article, caldrà fer constar expressament en les llicències urbanístiques la necessitat d'obtenir aquesta autorització abans de l'inici de les obres.»

El Sr. PRESIDENT: És a la 98, del Popular, no? (*Pausa.*)

El Sr. CASADESÚS: Bé, quant a la 93, del Grup del Partit Popular, pel que respecta a la publicitat, ells desitjaven que se suprimís o que s'incorporés —perdó— el dret a les indemnitzacions. Bé, nosaltres creiem que és innecessari per una raó molt simple: en la disposició transitòria quarta es diu que «en un termini de dos anys, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'haurà de retirar la publicitat»; d'altra banda, ens consta que no hi ha contractes superiors a dos anys, per tant, vol dir que amb aquest termini previsiblement ja haurà d'estar tota la publicitat fora, per tant no hi hauria lloc al fet de presentar indemnitzacions.

La 98, del Partit Popular, és de la que he fet esment abans, en la qual oferim aquesta transacció.

A la 88, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, bé, nosaltres entenem les raons que esmenta el senyor Farrés, però en qualsevol cas l'únic objectiu que hi ha a posar-hi aquests..., permetre que hi hagin aquests tancaments arbustius, senzillament és per poder limitar el dret a la propietat. És a dir, prèviament és possible que hi hagi hagut una expropiació corresponent a la zona de domini públic, per tant, doncs, quan estiguem en la zona de servitud com a mínim el propietari que pugui senyalitzar amb quatre arbres, ni que sigui, la seva propietat. Per tant, doncs, no acceptaríem l'esmena

del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Bé, això quant al capítol primer.

Quant al capítol segon del títol quart, i del Grup Socialista, tal com ha dit, doncs, el senyor Esteve Tomàs, pel que respecta als accessos acceptaríem l'esmena que proposen, d'incorporar al text la frase que diu: «la consulta prèvia i preceptiva als ajuntaments»; creiem, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que encara reforça més, si cal, i ja ho he explicat abans, el paper a jugar en els ajuntaments, hi estem d'acord; per tant, aquesta, l'acceptaríem.

La 108, d'Esquerra Republicana de Catalunya, corresponent també al capítol 2, en la qual, doncs, ens demanen l'addició d'un nou apartat... Bé, nosaltres els proposaríem una esmena transaccional que jo crec que, en part, recollirà les aspiracions del seu Grup, però, en qualsevol cas, el que sí que li puc dir és que, fins ara..., que estigui tranquil perquè la Direcció General d'Urbanisme ho té molt en compte a l'hora, doncs, del planejament. És a dir, quan es produeix una situació, pel que sigui..., hi ha molts exemples, fins i tot a la meua comarca, que això es produeix, bé sigui en polígons industrials o en hipermercats, eh?

Però, en nom del consens, diguem-ho així, li proposaríem una transaccional que, concretament, diria: «les actuacions que, per llurs característiques, puguin generar un gran nombre de desplaçaments, hauran de preveure una avaluació del seu impacte potencial sobre el sistema viari».

Bé, i aquí ens queda, d'aquest capítol segon, la número 101, del Grup Popular. Bé, nosaltres, aquí, no podem acceptar suprimir el que ens demana, perquè, en realitat, per coneixement, suposo, perquè és la tasca que fan cada dia, qui coneix millor les condicions en les quals s'han d'atorgar les llicències és el mateix Departament; per tant, creiem que ha de continuar fent-ho. Fins ara, tampoc, diguem-ne, s'ha presentat cap recurs o en cap moment s'ha dit que fos inconstitucional aquesta mesura. I la prova és que aquest Projecte de Llei de carreteres també ha estat sotmès al Dictamen del Consell Consultiu i en cap cas, doncs, diu que aquest article pugui ser susceptible de ser anticonstitucional. Per tant, nosaltres creiem que és millor que es mantingui el text tal com està. Per tant, no li acceptaríem l'esmena que vostè ens proposa.

Quant al capítol tercer, hi ha una esmena, bé, una esmena... L'article 36, diguem-ho així, era un article que, al seu moment, d'acord amb el Projecte que es va presentar, tots els grups polítics hi vàrem presentar esmenes. Continuem dient, doncs, una mica en la línia del que diu el Consell Consultiu, que la salvaguarda de l'autonomia municipal en la Llei està clarament expressada en l'article 32.1 i en l'article 35; diguem que són els dos articles que salvaguarden l'autonomia municipal, però, malgrat això —torno a insistir una vegada més en aquesta idea d'encara reforçar, si cal, i de donar, fer més palès el compromís amb l'autonomia municipal—, nosaltres proposaríem una transaccional que agruparia les esmenes 111, del Grup Socialista, 112, d'Esquerra Republicana, i 113 i 110, del Partit Popular, de manera, doncs, que estiguem tots d'acord amb aquest article 36. (*Remor de veus.*)

Bé, amb aquesta esmena també responc la 112, d'Esquerra Republicana, i també la 110 i la 113, del Grup Popular.

I, finalment, en el títol quart, capítol quart, a l'article 40, concretament, hi havia l'esmena 114, d'Iniciativa per Catalunya, la qual, doncs, demanava que davant..., bé, ja ho ha explicat el senyor Farrés, en realitat, que davant d'una situació de ruïna imminent, i sense previ advertiment, es pogués actuar. A part que al seu moment ens poguéssim semblar més o menys municipalista aquesta esmena, de la forma com estava redactada —i més venint del senyor Farrés—, creiem que en posar-hi «sense previ advertiment» podria, des del nostre punt de vista, crear una certa indefensió. Per tant, doncs, el que proposaríem també seria una transacció, que seria a l'article 40.3, que diria el següent: «En el supòsit que l'element confrontant amb la carretera comporti un estat de deteriorament molt greu i produeixi una situació de perill imminent per als usuaris de la carretera, l'Administració titular de la via podrà executar d'ofici, de forma immediata, les actuacions necessàries per mantenir la seguretat de la carretera.»

El Sr. PRESIDENT: Ha dit que era a l'article 43?

El Sr. CASADESÚS: Article 40.3, sí.

El Sr. PRESIDENT: Ah, 40.3. Gràcies.

El Sr. CASADESÚS: Bé, i per tant, doncs, em sembla que res més.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casadesús.

Senyores i senyors diputats, es donen per informats del contingut de les esmenes transaccionals a què ha fet referència el portaveu del Grup de Convergència i Unió? No és necessària la seva lectura? (*Pausa.*) Moltes gràcies. Retiren els senyors portaveus les esmenes corresponents per poder-se tramitar les transaccionals? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

Passem a les votacions. En primer lloc faríem una votació global de tots els articles, segons el Dictamen, que no tenen esmenes, que són 22, 23, 25, 27, 28, 29, 35, 37, 38 i 39, en una sola votació.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a votar les esmenes 86 i 87, del Grup Socialista. Es poden votar conjuntes? (*Pausa.*)

86 i 87 a l'article 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 11 vots a favor, 55 en contra i 7 abstencions.

A continuació es vota l'article 24, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 61 vots a favor, 11 en contra i 6 abstencions.

Esmena 88, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 26, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 91, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 30.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 30, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 30 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les votacions de l'article 31.

Esmena 93, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Les altres esmenes a aquest article han estat retirades, de manera que es passa a la votació del text del Dictamen de l'article 31.

Vots a favor?

L'article 31 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 32, en el qual hi ha una transaccional a l'esmena 98, del Grup Popular, i 99, del Grup Socialista.

Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Acte seguit es vota l'article 32, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 32 ha quedat aprovat per unanimitat.

Article 33, una sola esmena, del Grup Popular: la 101.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 69 en contra i 8 abstencions.

Se sotmet a votació l'article 33, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 33 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 34. Hi ha una esmena transaccional a la 108, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Se sotmet a votació aquesta esmena.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 105, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I acte seguit se sotmet a votació l'article 34, segons Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat. *(Pausa.)* Sí; no per unanimitat? *(Pausa.)* El Grup Popular? S'anulla la votació de l'article 34 i es torna a votar.

Vots a favor de l'article 34?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 34 ha quedat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Passem a l'article 36, que hi ha una esmena a quatre..., una esmena transaccional a quatre esmenes: una del Grup Popular, la 110; una altra del Grup Socialista, la 111; una altra del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, la 112, i una altra, 113, també del Grup Popular.

Es vota aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 36, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 36 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Es vota a continuació l'esmena transaccional a la 114, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 40.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I, finalment, se sotmet a votació l'article 40, segons Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article 40 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al títol cinquè. El Grup Socialista manté algunes esmenes. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Senyor president, per dir-li que ens queden, d'aquest títol, tres esmenes, la 116, la 119 i la 123, que retirem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup Popular també té esmenes en aquest títol?

La Sra. MONTSERRAT: Sí, ens queden la 120, 121 i...

El Sr. PRESIDENT: Senyora Montserrat, té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Ens queden la 120, 121 i 122. Per tant, les dono per retirades.

El Sr. PRESIDENT: Retirades. Queda només Esquerra Republicana amb una sola esmena, que és la 126.

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president, i la defensa-ré molt breument...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: En aquesta esmena, el que defensem és que quan es comet una infracció i es fa malbé un bé

públic, a més a més de la multa que li correspon per esmenar el que s'ha fet malbé, la sanció que s'imposi sigui finalista, és a dir, que també s'utilitzi per a la conservació de carreteres i altres infraestructures viàries.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Torn en contra, el senyor Casadesús té la paraula. És una sola esmena, eh?

El Sr. CASADESÚS: Sí, perdó; no, és que Esquerra Republicana en tenia una altra que no sé si és viva; l'ha retirat, la 124?

El Sr. PRESIDENT: Quina?

El Sr. CASADESÚS: La 124, d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT: La 124; sí, sí, està retirada.

El Sr. CASADESÚS: Està retirada; gràcies, senyor president.

Bé, respecte a l'esmena 126, jo crec que la Direcció General de Carreteres estaria molt contenta si els recursos que vinguessin d'infraccions i sancions, doncs, es poguessin dedicar a això, al mateix objecte de les carreteres, a fer-ne de noves o a millorar les existents; però, malauradament, doncs, el principi d'unitat pressupostària fa que la Generalitat tingui una caixa única i això fa impossible, doncs, que es pugui acceptar l'esmena d'Esquerra Republicana.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Fa que es pugui..., que no es pugui...

El Sr. CASADESÚS: Que no es pugui acceptar l'esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Casadesús.

Passem a les votacions.

Votarem primer aquesta esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, la 126.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Votem l'article 49, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Senyor Portabella, abstencions?

El Sr. PORTABELLA: És que, senyor president, no he sentit què s'estava votant i, per tant, prefereixo no votar; el Grup Parlamentari d'Esquerra prefereix no votar.

El Sr. PRESIDENT: L'article 49 ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar la resta d'articles segons el Dictamen perquè en aquest moment no tenen cap esmena. Són els articles 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 51 i 52.

Una sola votació? *(Pausa.)* Doncs, així es fa.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a debatre les disposicions addicionals i transitòries, si els sembla bé, senyors portaveus. Sí? *(Pausa.)* Perfectament. I exposició de motius, també? Hi ha una sola esmena. *(Pausa.)* Doncs, fins al final de la Llei.

En primer lloc, el portaveu socialista, que té diverses esmenes. Té la paraula el senyor Tomàs.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Senyor president, senyores i senyors diputats, ja per fer la darrera intervenció en aquest debat de la Llei de carreteres, no sempre fàcil de seguir per al conjunt de l'audiència, però en qualsevol cas interessant per a tots aquells que estem preocupats perquè la nostra legislació sigui al més eficaç possible en matèria de construcció i manteniment de carreteres.

Bé, en qualsevol cas, l'agrupació de disposicions més l'exposició de motius no facilita el debat perquè són temes molt diversos, diferents, molts d'ells són conceptuals, però intentaré, doncs, fer-ho al més ràpid possible i també, doncs, amb les màximes precisions.

En la disposició addicional primera es diu que «el Pla de carreteres ha de ser modificat per adaptar-lo a les determinacions d'aquesta Llei en un termini d'un any». Nosaltres aquí tenim una esmena que diem «en sis mesos». Nosaltres considerem que, d'acord amb el contingut de la Llei —i abans jo hi he fet referència en la defensa d'altres esmenes—, una vegada que tinguem el Catàleg de carreteres de la Generalitat, la classificació funcional, tècnica, és a dir, conceptes absolutament diferents dels que ara tenim, segurament s'haurà de procedir a fer un pla de carreteres que nosaltres també voldríem que recollís el que hem mencionat al respecte, és a dir, que fos per programes, amb previsions de finançament, etcètera.

Però, com que això no és així perquè el Catàleg trigarà uns mesos, o potser algun any, a ser aprovat, nosaltres el que considerem és que l'actual Pla de carreteres, que és el que funciona, és el que indica la política de construcció de carreteres i de millorament de la xarxa viària, ha de ser simplement, el que pretenem simplement..., adaptat a aquesta Llei. I per fer una adaptació, una adequació, creiem que un any és un temps excessiu i, per tant, proposem que sigui un període més breu, de sis mesos. Simplement el que demanem és això, no només per nosaltres, sinó perquè el conjunt del país disposarà d'aquest Pla de carreteres actualitzat, adequat a la Llei i serà, doncs, un instrument molt més útil del que podria ser en aquest moment pel fet que la Llei ja és diferent des del punt de vista conceptual, amb les bases sobre les quals es va elaborar el Pla en els anys 83, 84..., no ho recordo exactament.

Per tant, aquest seria el sentit de la nostra esmena, i valorem molt positivament que les informacions que tenim són positives a aquesta acceptació i, per tant, doncs, tindríem aquest Pla de carreteres actualitzat només, adaptat en un període breu de sis mesos.

En la disposició... Després tenim l'esmena 128, en què demanem una nova disposició addicional, que comunico, senyor president, que retirem.

A la disposició addicional quarta, en el Projecte de llei diu que el Catàleg de carreteres de la Generalitat entrarà en vigència d'aquí a dos anys. Vostès saben que nosaltres ho hem manifestat, ha estat un dels pilars de la nostra intervenció en la defensa de les nostres posicions en el Projecte de

carreteres, hauríem valorat positivament i bé que la Llei hagués incorporat el Catàleg. Per tant, el que demanem en aquesta esmena és que no sigui en dos anys, sinó que sigui ja. Lògicament això és impossible, però en qualsevol cas, encara que sigui pel manteniment d'uns principis, mantenim l'esmena i la sotmetrem a la votació, tot i que des del punt de vista formal podem dir que és una esmena que decau, però que mantindrem simplement per continuar en la línia aquesta que hauríem volgut que el Catàleg s'hagués incorporat en el text del Projecte de llei.

Les disposicions transitòries toquen un dels temes que segurament podia haver estat un dels temes estrella d'aquesta Llei, que és com facilitàvem, a través d'un text consensuat, d'un text adequat, un text que satisfés a tothom, la incorporació d'una vegada d'allò en què la Generalitat ja té competència exclusiva, que són les carreteres que avui estan gestionant les quatre diputacions catalanes; són quatre mil cinc-cents quilòmetres de carreteres, són una xarxa molt important per a les comunicacions del país, que van ser inicialment regulades per la Llei de les diputacions provincials de l'any 87; que ja deia aquella Llei que en sis mesos aquest problema havia d'estar solucionat a través d'uns mecanismes que la Llei establia. Vol dir que en teoria aquest tema, si s'hagués complert la Llei, si el Consell Executiu hagués aplicat la Llei, l'any 88 aquest tema ja hauria estat resolt i segurament avui ni se'n parlaria, ja seria..., formaria part de la xarxa de carreteres de la Generalitat en tots els conceptes i per totes les connotacions.

Però resulta que tampoc això ha succeït; segurament el Consell Executiu ha tingut els seus interessos perquè això no fos així, les seves visions; aquest és un tema que s'ha debatut després possiblement moltes vegades en debats de política territorial, en debats de carreteres, en debats pressupostaris; és a dir, és un debat permanent, però el tema continua sense estar solucionat. I segurament aquest és un dels temes més difícils, més difícils des de la perspectiva política del Consell Executiu de solucionar, perquè en d'altres camps, en el camp de l'educació o en el camp de la cultura o en el camp de la sanitat s'han fet molts avenços, però en aquest tema concret no. I, segurament, en la línia en què s'enfoca la manera d'arreglar-ho no hi hauran tampoc avenços en un futur immediat. En primer lloc, perquè el tema és diferent dels altres, perquè en la Llei del 85, que era una llei de carreteres que intentava regular..., va ser una llei en una part positiva, des de la perspectiva de la regulació i de l'aprovació de la Llei general de carreteres, però negativa des de la perspectiva de la millora de la nostra xarxa secundària. Aquella Llei deia: «senyors que esteu regint els destins de les diputacions catalanes, us diem a través d'aquesta Llei "manteniu-les, però no les milloreu, no les podeu modificar, no podeu intervenir-hi"». I les diputacions, fidelment, han seguit allò que aquest Parlament va legislar i, per tant, tenim una xarxa de carreteres dependents de les diputacions provincials, diguem-ne, en la mateixa situació que deu anys enrere. S'han pogut haver fet algunes modificacions, hi ha hagut acords en algunes carreteres d'algun àmbit —recordo

perfectament, no ho sé, dintre de les comarques de Tarragona, algunes de Lleida, també en algunes de Barcelona-, però això no és el conjunt, que és el que interessa veure quan debatem un tema tan general com és la Llei de carreteres.

Per tant, nosaltres considerem..., i vam proposar una esmena en què diem quin és el mecanisme, que és un mecanisme que s'ha fet servir, per exemple, en la Llei de museus i que ha donat uns resultats excepcionals, han estat molt bons resultats, i creiem que aquesta és la via per la qual aquests temes més difícils –i aquest és un tema potser encara més difícil que el tema dels museus–..., és la que ha de seguir el Consell Executiu.

I aquesta serà la nostra posició en el debat d'avui en aquesta Llei de carreteres, amb la perspectiva que el que nosaltres diem sigui recollit. No sé si serà votat o no pel Grup de la majoria, però sí que deixem damunt de la taula quines són les nostres posicions, les nostres idees del que creiem que és el millor camí, el camí més adequat perquè, d'una banda, per sempre la Generalitat es faci càrrec d'allò en què ja és competent, que són aquests quatre mil cinc-cents quilòmetres de carreteres de la Generalitat, i els pugui incorporar al seu Catàleg i pugui planificar tota la xarxa de carreteres del país a través d'aquesta integració definitiva.

I aquesta integració definitiva, nosaltres proposem que sigui, en primer lloc, a través del diàleg, del debat, del contacte, de les relacions profundes entre les quatre diputacions i el Consell Executiu, a través de la creació de quatre grups de treball que tindran com a principis fonamentals de la seva feina establir les condicions sobre les quals s'hauran de produir els traspassos de la titularitat de les carreteres, és a dir, les condicions en què s'hauran de produir els traspassos de la titularitat de les carreteres provincials, dels mitjans personals, dels mitjans materials i dels econòmics. I també manifestem, com a manifestació política, que aquestes carreteres acabaran de quedar integrades dintre de la xarxa de carreteres de la Generalitat.

Creiem que és una molt bona esmena, creiem que és molt bona oferta, creiem que obre vies de com s'han de fer les coses, que a més a més no és una explicació d'una voluntat sinó que ja és la concreció d'allò que ha funcionat; i ha funcionat i amb bons resultats en altres camps en els quals la Generalitat i les diputacions s'han hagut d'entendre a partir de l'aprovació en aquest Parlament de les lleis de política territorial.

Com vostès poden entendre, per nosaltres és un tema –com suposo que per tots vostès– important. Nosaltres votarem la nostra esmena i en tot cas votarem en contra, si no hi ha modificació, d'allò que proposi el Consell Executiu –bé, el Grup que dona majoria al Consell Executiu. I ens abstenem en una abstenció –diguem-ne– de portes obertes al que puguin fer la resta de grups parlamentaris si no coincideixen ni amb la nostra posició ni amb la proposició que pugui defensar el Grup que dona suport al Consell Executiu.

Continuo. Bé, penso que ara ja només em queden les esmenes en l'exposició de motius. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: La transitòria segona té tres esmenes.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Transitòria..., perdó...

El Sr. PRESIDENT: 137, 139, 141.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Bé, totes fan referència –137, 139 i 141– a la mateixa disposició, transitòria primera, que és la que ara..., les he englobat en una sola intervenció.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Ara només em queda defensar la nostra esmena –que és l'única esmena que s'hi ha presentat–, de modificació de l'exposició de motius. L'exposició de motius per si mateixa no és un text legislatiu, és una descripció de la Llei i l'explicació a l'opinió pública de quina és la voluntat d'aquesta Llei.

Nosaltres creiem que la nostra esmena va en la línia dels supòsits de l'aprovació de les nostres posicions i, per tant, aquestes posicions havien de ser incorporades en aquesta exposició de motius, en el supòsit sempre que l'exposició de motius s'hagués mantingut.

Per tant, jo crec que de les nostres incorporacions que estan a l'esmena 150 –algunes d'elles, de modificació, amb lletra cursiva; altres d'addició, amb lletra negreta– són molt clares. N'hi ha unes que han estat acceptades, que jo penso que estaria bé que fossin acceptades pel Grup de la majoria; quan diem, per exemple: «Així mateix es disposa l'elaboració i aprovació anual pel Consell Executiu d'un pla de millora dels trams de les carreteres amb major índex d'accidentalitat». Això ha estat aprovat. Crec que seria bo que l'exposició de motius també ho incorporés perquè ja forma part del text final. O quan en el penúltim paràgraf diu: «En la línia que s'exposa, la Llei, de manera clarament innovadora, requereix la declaració d'impacte ambiental pels projectes d'autopistes, vies segregades i carreteres convencionals». Crec que això no està en l'exposició de motius de la Llei. Això ha estat aprovat i fóra bo que també formés part de l'exposició de motius. També, amb lletra negreta, en el penúltim paràgraf de la pàgina 7938 diem que la Llei incorpora «el respecte a la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques». Això també ja va ser incorporat. També creiem que fóra bo que formés part de l'exposició de motius de la Llei.

I lamentem que les altres coses no podran ser incorporades perquè no han sigut aprovades..., no ha estat pas per voluntat nostra sinó que ha estat per la voluntat d'un vot contrari a les nostres opinions.

Amb aquesta intervenció acabem la nostra intervenció en aquesta Llei. Jo voldria agrair el treball del lletrat, que segurament l'hem fet anar de bòlit a causa de la quantitat d'esmenes i d'ofertes i de transaccions d'un projecte que ha durat molts mesos, entre altres coses, per l'estiu, també perquè es va enviar el Dictamen, el Dictamen de la Llei al Consell Consultiu. En qualsevol cas, crec que no ha sigut una feina fàcil d'ordenació, i el nostre Grup vol agrair el treball de l'illustre senyor lletrat que ens ha ajudat en l'elaboració d'aquest Dictamen.

I acomiadar-nos del director general de Carreteres, com vaig dir ahir, i desitjar-li molt d'encert al seu nou destí de delegat del Govern de la Generalitat en les autopistes de Catalunya, i, en tot cas, si nosaltres, d'ara endavant, parlem d'autopistes de Catalunya sempre en parlarem en el sentit que voldríem les autopistes més bones, més segures i més barates. I que ell ho entengui quan nosaltres defensem potser posicions discordants de les que pugui proposar el Consell Executiu en aquesta matèria.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Tomàs. Un aclariment: l'esmena 148, d'una nova disposició final, la considera retirada, defensada...?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: La considero defensada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Defensada, la manté.

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya també té esmenes en aquest bloc; el senyor Portabella té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Sí, molt breument senyor president...

El Sr. PRESIDENT: La 129 ja la té defensada.

El Sr. PORTABELLA: Sí, només en tinc dues, una que és referent a la transitòria primera, que és l'esmena 135, i l'esmena 146 referent a la disposició derogatòria.

Molt breument, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana no defensaria, ni sotmetria a votació l'esmena 135 que afecta la transitòria primera, perquè tot i que pensem que és encertada i que, de fet, el que reclamem és propi del compliment de la Llei del V del 87, de demanar una comissió mixta al cap d'un any, un període de temps que a nosaltres ens ha semblat encertat..., perdó, de demanar un decret al cap d'un any de reunir-se la Comissió mixta per al traspàs de carreteres de la Diputació a la Generalitat. Nosaltres donarem suport a la transaccional que està preparada per a aquesta transitòria i, per tant, la retirem i no la sotmetrem a votació.

El Sr. PRESIDENT: 135.

El Sr. PORTABELLA: La 135. I en relació amb l'esmena 146 de la disposició derogatòria, aquesta esmena sí que la mantenim, i aquí l'únic que demanem és que per aconseguir una major comprensió, clarificació i seguretat jurídica dels ciutadans es faci explícita una taula de vigències en què s'exposi quines lleis modifica aquesta Llei.

Moltes gràcies, i amb això també acomiada l'actuació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. El Grup d'Iniciativa per Catalunya també té esmenes en aquest bloc. El senyor Farrés té la paraula.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies, senyor president. A veure, com que barregem disposicions addicionals i transitòries... Primer la 131, «en ares» a la brevetat processal en aquest moment, dir que hem arribat a un acord quant a la

possibilitat de reduir a un any l'entrada en vigor d'aquesta Llei, però l'aprovació d'articles anteriors, com és el Catàleg, no l'aprovarà el Consell Executiu sinó que ha de portar-se en aquest Parlament, obliga a presentar una transitòria. La idea nostra era de reduir-ho a un any; per tant, en el moment que es presenti la transaccional corresponent, amb la modificació aquesta, nosaltres donarem per retirada la nostra i, a més a més, celebrem aquest escurçament.

Permeti'm, en tot cas, i ho dic fins i tot per coherència amb l'explicació, en comptes de parlar de la 134, fer un comentari a la 143 –i ho dic perquè em sembla que parlem de coses diferents quant a importància–; la 143 fa referència al termini per poder retirar la publicitat de les carreteres, que la Llei parla de dos anys. Nosaltres varem plantejar també que si realment aquest és un perill objectiu, des del punt de vista de seguretat..., la necessitat de reduir el termini a un any. En els contactes que hem tingut se'ns ha contestat –i, a més a més, va en relació amb una preocupació que havia explicat el Grup Popular– que hi podien haver convenis o contractes d'una duració superior a un any i que, per tant, això donés peu a indemnitzacions.

Nosaltres informalment hem suggerit, i ho voldríem tornar a suggerir, una possibilitat que em sembla que dóna satisfacció a tothom, que en principi sembla ser que el Grup de la majoria no ho acabava de veure clar de recollir, però que nosaltres pensem que és absolutament impecable. I és dir que expiren els contractes actualment en vigor en el seu termini i com a màxim en el període de dos anys. És a dir, agafar la filosofia aquesta, per tant, que si hi ha un contracte que li queda de publicitat mig any no donem peu que durant un any i mig pugui continuar havent-hi aquell anunci si realment els anuncis són unes dificultats per a la seguretat en la circulació de les carreteres.

Per tant, no donem peu a indemnitzacions –que és del que abans s'ha parlat–, es respecten els termes contractuals i més aviat, doncs, hi ha tot un procediment o hi ha una tendència de reduir aquestes dificultats. Nosaltres pensem que és una bona solució i que donaria satisfacció a tothom.

Entrem a l'esmena 134, que almenys per al Grup d'Iniciativa per Catalunya és un dels aspectes políticament més importants d'aquesta Llei. És evident que aquesta Llei és important, des del punt de vista d'adequació, de modernització, de definició de conceptes tècnics, però és obvi, i sent coherent amb les primeres paraules que vaig expressar en la primera de les intervencions en relació amb aquesta Llei, que el fet que la xarxa de carreteres de Catalunya estigui el 50% en mans de diputacions i el 50% en mans de la Generalitat fa absolutament imprescindible la necessitat de trobar un mecanisme, d'intentar trobar un punt d'acord al més ampli possible per desbloquejar aquesta qüestió. No podem continuar amb la irracionalitat que significa, per exemple, que trams de xarxa bàsica siguin de diferents titularitats amb uns inconvenients importantíssims, importantíssims a l'hora, fins i tot, de coses tan elementals com és el manteniment o treure la neu quan neva. No pot ser, no pot ser. I, per tant, aquesta és una qüestió que s'hi ha de trobar una solu-

ció. Quins elements nosaltres pensem que s'hi han d'incorporar? —i en aquest sentit sembla ser que s'oferirà una transitòria, que, si fos així, nosaltres acceptaríem. Seria —que quedi clar— la necessitat..., és a dir, que a través d'aquesta Llei, en virtut d'aquesta Llei, la Generalitat assumeix la titularitat de les xarxes de carreteres de les diputacions. I aquest és un tema clar, que ens agradaria i que estava, precisament, en el primer punt de la nostra esmena, que està en el primer punt de la nostra esmena, la 134, quan nosaltres afirmàvem, precisament, que la Generalitat de Catalunya assumia, en virtut d'aquesta Llei, la titularitat de les xarxes de les diputacions de Barcelona, Tarragona i de Girona.

La segona idea —i penso que cal dir-ho— per ser operatiu, perquè aquest no és un procés tampoc senzill..., penso que és una aportació interessant la que han fet el Grup Popular i el Grup Socialista, a través de les seves esmenes —bé, potser les han retirat; si més no, doncs, el Grup Socialista, a través de la seva esmena—, d'intentar dotar-nos d'un mecanisme àgil que pugui donar celeritat a tot aquest procés. I aquesta idea de constituir quatre grups de treball, nosaltres, que no ho plantejàvem inicialment, amb molt de gust ho..., és a dir, ho considerem bàsic en aquests moments per poder modular els diferents ritmes; fins i tot nosaltres suggeriríem que aquests grups de treball, en cas de ser aprovat, poguessin fer-se també un pla de treball que fos capaç de distingir no tot el paquet de carreteres, sinó en funció de la importància que tenen i, per tant, per exemple, tots els trams de xarxa bàsica, poder-los donar prioritat en relació amb altres carreteres de menys importància. I que, per tant, fins i tot des d'un punt de vista d'avançar en la racionalitat tècnica ja, d'explotació, de manteniment, suposo que en això també hi estaríem d'acord. I és evident que cal regular, d'alguna manera, quina és la situació que queda, mentre es fan aquests treballs de comissió.

Sembla que la transitòria va en aquest sentit, i, per tant, si es confirma, nosaltres hi votaríem favorablement, des de..., no solament des de la responsabilitat d'un grup parlamentari, sinó també des de la corresponsabilitat que en algunes de les diputacions, corresponsabilitat, en tenim en relació amb aquesta qüestió.

Nosaltres pensem, i ho volem manifestar..., això és potser ja molt difícil o molt compromès, perquè no depèn solament de la voluntat d'una part, però sí explicitar-ho, manifestar la nostra voluntat que tot aquest procés fos acotat en el temps. No..., és a dir, allargar, a vegades, o passar massa temps fa que de vegades les coses es compliquin, i tindríem, tots plegats, de fer un esforç d'intentar acotar en el temps poder materialitzar això, no en pla d'imposició, lògicament, sinó d'esforçar-nos en l'exercici de trobar aquell comú denominador, aquells punts en comú que fessin que aquest procés fos accelerat, perquè —hi insistim— la irracionalitat —la irracionalitat— de la titularitat actual de la xarxa no pot continuar.

I, finalment, és evident que avui s'hi destinen uns recursos, però, tal com dèiem en la nostra primera intervenció, nosaltres volem, un cop més, recordar que els recursos de

les diputacions, almenys els que es destinen a carreteres, no són recursos finalistes. És obvi que el traspàs d'una xarxa significa la necessitat de recursos per fer-hi front, però, atenció, que en altres debats d'aquest Parlament les dificultats de finançament dels diferents nivells d'Administració a Catalunya, tot i essent comunes a tots, no són, en els diferents nivells, de la mateixa intensitat. I, per tant, la necessitat que els recursos que avui van a l'Administració local puguin continuar anant a l'Administració local, més enllà, lògicament, de la lògica que comporta traspasar uns mitjans i uns recursos junt amb la titularitat de les xarxes de carreteres.

Finalment, hi ha l'esmena 136, que sí que nosaltres voldríem manifestar el nostre profund desacord, i, per tant, nosaltres presentem aquesta esmena de supressió, i és que tota l'estona estem valorant l'interès, la importància d'anar a una sola mà al conjunt de les carreteres, excepte les de titularitat de l'Estat, per racionalitat de tot tipus, i llavors ens trobem que hi ha una disposició transitòria que obre la possibilitat de traspàs als consells comarcals. Senyores i senyors de la majoria, aquí el que és necessari és una definició clara de quin és el paper polític i quin és el paper administratiu i competencial dels consells comarcals; no es tracta d'anar espigolant al llarg de les lleis sectorials unes quantes coses perquè els consells comarcals, junt amb l'apellació continuada a la imaginació, puguin anar tenint algunes coses per entretenir-se. I si miréssim el conjunt de coses que estem traspasant o que els estem obrint la possibilitat d'administrar o d'intervenir en els consells comarcals, ens trobem amb coses tan barrejades com són la possibilitat de fer-se càrrec dels arxius comarcals, ara un tram de carretera, a més a més temes de serveis socials i alguna altra cosa més que —hi insisteixo— respon més a la necessitat de tenir alguna activitat que a racionalitat administrativa competencial o política.

A veure, permetin-me posar un exemple que aquest mateix diputat va tenir ocasió d'haver de suportar mentre tenia la condició de president del Consell Comarcal del Vallès Occidental, i és que aquest Consell Comarcal, de tota una carretera, tenia un pont a l'alçada de Montcada per administrar, procedent d'uns traspàsos de l'ex-Corporació Metropolitana. No pot ser. Els consells comarcals no tenen recursos, no tenen mitjans, però, sobretot, no tenen infraestructures de tipus tècnic per poder-se fer càrrec d'aquestes carreteres.

El nostre Grup és comarcalista i estem en disposició de participar activament en tot allò que faci possible de dimensionar políticament els consells comarcals, d'aclarir-nos, de repetir que no pot anar el nostre país en províncies i comarques, diputacions i consells comarcals; per això som coherents i hem defensat i estem disposats a donar suport al traspàs de competències de les diputacions a la Generalitat. Però no vulguem enganyar-nos volent traspasar o obrir la possibilitat d'un traspàs als consells comarcals perquè aquests es vagin entretenant i puguem així justificar-ho políticament.

I, finalment, i acabo molt breument, l'última esmena que ens queda, que és la 145, és la que pretén regular un altre aspecte, en aquest període que esperem que sigui molt curt o al més breu possible de traspàs efectiu, ja, de totes aquestes carreteres de les diputacions a la Generalitat, que com a mínim es mantinguin els mateixos mecanismes que existeixen en l'actualitat en relació amb la petició d'informes a les diputacions catalanes, tant pel que fa a les tramitacions de plans generals, normes subsidiàries, plans parcials i especials, com pels projectes de construcció de carreteres i els períodes d'informació pública. És a dir, és el mecanisme que s'està ja aplicant a la pràctica; no inventem, no toquem res de nou, i és simplement incorporar aquesta última transitoria, per dir: escolti, mentre duri el procés de negociació i de fer totes les gestions per poder-ho fer efectiu, que es mantinguin els mateixos mecanismes, en definitiva, de col·laboració interinstitucional o institucional que en aquests moments estan funcionant.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Farrés. Resta el Grup Popular perquè defensi les esmenes de tot aquest bloc. La senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Per anunciar la retirada de l'esmena 132, 138, 140..., la 144, també retirada, i dono per defensada l'esmena número 147.

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Torn en contra, el senyor Cuatrecasas té la paraula.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, senyores i senyors diputats, les disposicions addicionals que han estat comentades pels diferents intervinents que m'han precedit en l'ús de la paraula han posat un èmfasi especial en la temàtica, per exemple, del Pla de carreteres. Ja hem tingut un debat llarg sobre aquesta qüestió, i el que en definitiva planteja una esmena, la 127, del Grup Socialista, fent referència a l'addicional primera, que fins ara, segons el redactat que ve del Dictamen de Comissió, preveu que el termini de modificació del Pla de carreteres és d'un any..., l'esmena proposa de sis mesos. Evidentment, amb les presicions interpretatives que el representant del Grup Socialista ha donat, en el sentit que és el vigent Pla que s'ha d'adequar en els seus aspectes terminològics perquè guardi coherència amb l'articulat que ara estem aprovant..., que seria desitjable que això es fes en un termini més curt, i proposa, per tant, aquest període de sis mesos. El Grup de Convergència i Unió no té cap inconvenient a acceptar aquesta proposta, i, per tant, el termini seria l'especificat en aquesta esmena de sis mesos, i s'acceptaria.

Ja després, dintre de les disposicions addicionals, hi ha la que fa referència al termini d'aprovació del Catàleg de carreteres, termini que també té ara una incidència diferent de com estava previst perquè en vam modificar, en parlar del Catàleg de carreteres, la redacció inicial, i, en funció de l'esmena transaccional aprovada, es presentarà aquest Catàleg al Parlament. Es tractaria, per tant, aquí, de donar la redacció adequada a aquesta disposició addicional quarta, que seria una esmena transaccional a la número 131, d'Iniciativa

per Catalunya, i que diria: «En el termini d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern de la Generalitat presentarà al Parlament, per a la seva aprovació, el Catàleg de carreteres de la Generalitat.»

Dintre d'aquestes disposicions addicionals, no seria necessari fer més comentari. De tota manera, jo em voldria referir a una inquietud que a través d'una esmena presentada per Esquerra Republicana plantejava un tema d'una forma que no va ser valorada positivament pel Consell Consultiu però que podria donar la sensació als diputats d'aquesta cambra, en escoltar els nostres debats, que potser dintre de l'articulat, i concretament d'aquestes disposicions addicionals, no s'ha tingut especial cura a cuidar aquest aspecte. Em fa l'efecte que, per tant, és bo de llegir que la disposició addicional segona, en funció d'una esmena que hi va introduir el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, diu que: «Sens perjudici de la normativa general aplicable en la matèria, els indicadors de senyalització de la circulació a les carreteres de Catalunya han de ser, almenys, en català. La toponímia ha de figurar en català o aranès, d'acord amb la normativa de la Generalitat de Catalunya.»

Passant ara a les disposicions transitòries, efectivament, totes les intervencions s'han concentrat en el tema del traspàs de competències de les diputacions. Queda clar, pel contingut d'aquesta Llei, que la Generalitat assumeix la titularitat de totes les carreteres de Catalunya, amb l'excepció única d'aquelles reservades a la titularitat de l'Estat, però que en el cas de les carreteres que actualment la titularitat la tenen les diputacions catalanes, aquesta titularitat no serà efectiva per part de la Generalitat de Catalunya fins que s'hagin produït les previsions contemplades en la Llei 5/1987, de règim provisional de les diputacions provincials. Per tant, es tractava, a través d'aquestes disposicions transitòries plantejades en el Projecte de llei, segons Dictamen de comissió, d'arbitrar la fórmula perquè pugui ser efectiva aquesta titularitat, i suspendre, per tant, aquesta condició que posposi l'efectivitat de la titularitat que es compleixin aquestes previsions.

«En ares» de voler trobar una fórmula que mereixi el consens més ampli possible en un tema que considerem que és molt important i significatiu per a tots els ciutadans de Catalunya, es proposa l'esmena transaccional a les esmenes 134 i 136, d'Iniciativa per Catalunya, i 135, d'Esquerra Republicana de Catalunya, segons ja anticipava el criteri el seu portaveu quan ha intervingut.

Diria, aquesta disposició transitòria primera, el següent: «La Generalitat assumeix, en virtut d'aquesta Llei, la titularitat de les xarxes de les carreteres de les diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. Això no obstant, l'efectivitat de la transferència queda supeditada a la finalització del procediment regulat per l'apartat següent.

»Segon. Allò a què es refereix l'apartat primer comporta el traspàs a la Generalitat dels mitjans personals i materials afectes als serveis i dels recursos econòmics corresponents. Es formaran» —per tant, per donar efectivitat a aquests traspàsos— «quatre grups de treball —un grup per cadascuna de

les diputacions catalanes—, integrats per representacions paritàries de l'Administració de la Generalitat i de cadascuna de les diputacions respectivament, amb l'objectiu d'aconseguir la integració de les carreteres provincials en la xarxa de carreteres de la Generalitat.

»Tercer. Mentre no serà efectiva la transferència regulada en aquesta disposició, les diputacions continuaran explotant les carreteres de la seva xarxa actual, a la qual continuaran afectant llurs recursos econòmics que corresponguin.»

Per tant, en funció d'aquesta esmena transaccional, diria que el nostre Grup dona per contestades les argumentacions que podríem emetre per a totes les altres esmenes que fan referència a aquesta temàtica.

I només em quedaria fer referència a la disposició derogatòria referida a la Llei 16/1985, d'ordenació de les carreteres, i tota altra disposició que s'oposi al que estableix aquesta Llei, on s'acceptaria una transaccional amb l'esmena 146, d'Esquerra Republicana de Catalunya, afegint *in fine* d'aquesta disposició transitòria: «a les disposicions reglamentàries que desenvolupin la present Llei s'explicita-rà la taula de vigències».

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cuatrecasas.

Passem a les votacions. (*El Sr. Farrés demana per parlar.*) Sí, el senyor Farrés té la paraula.

El Sr. FARRÉS: Moltes gràcies. Abans de —ho dic per no complicar—..., a mi em sembla que hi ha un error en la proposta de transacció que s'ha fet en relació amb les diputacions, perquè fa referència que és una transaccional en relació amb la 134, d'Iniciativa, i amb la 136, que parla d'una altra cosa que no hi té res a veure, que és aquesta qüestió que parlàvem, dels consells comarcals. I, per tant, jo demanaria que, si la proposta és de transacció, ho és en relació amb la 134, únicament i exclusivament, d'Iniciativa.

(*El Sr. Cuatrecasas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, era a la 131 i a la 134, totes dues d'Iniciativa per Catalunya, si no ho recordo malament, eh?, la transaccional. (*Pausa.*) Només a la 134? D'acord, només a la 134, eh? La menció a Esquerra Republicana era perquè feia una afirmació de termini i, aleshores, si no hi té inconvenient el diputat d'Iniciativa per Catalunya, també transaccionaríem amb ell.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. (*El Sr. Farrés demana per parlar.*) Sí, digui.

El Sr. FARRÉS: No hi tinc cap inconvenient. Parlava únicament i exclusivament de les dues d'Iniciativa a què fa referència, i ha de ser únicament i exclusivament en relació amb la 134...

El Sr. PRESIDENT: ...no amb la 136...

El Sr. FARRÉS: ...i, per tant, la 136 hauria de sotmetre's a votació normalment.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ara el senyor Portabella em sembla que hi ha de dir alguna cosa, eh?

El Sr. PORTABELLA: Que accepto...

El Sr. PRESIDENT: Considera que és transaccional amb la 135 seva?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem a les votacions.

En primer lloc, esmena 127, del Grup Socialista, a la disposició addicional primera.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota la disposició addicional primera.

Vots a favor?

La disposició addicional primera ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmeten a votació les disposicions addicionals segona, tercera, cinquena i sisena, que no tenen esmenes. Conjuntament, d'acord? (*Pausa.*)

Vots a favor?

Aquestes disposicions addicionals han quedat aprovades per unanimitat.

Ara se sotmet a votació l'esmena 130 a l'addicional quarta, que és del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i 13 abstencions.

A continuació es vota l'esmena transaccional a la 131, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I ara es vota la disposició addicional quarta, segons Dictamen.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat.

Passem a les disposicions transitòries.

Esmena 133, del Grup Socialista, a la primera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 66 en contra i 9 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional a la número 134, del Grup d'Iniciativa, i 135, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 75 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Es vota ara la disposició transitòria primera, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició transitòria primera ha quedat aprovada per 72 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Passem a la transitòria segona. Esmena 136, d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 67 en contra i 29 abstencions.

A continuació, si no se'n demana votació separada, es votaran conjuntament les esmenes socialistes 137, 139 i 141. (*Pausa. El Sr. Farrés demana per parlar.*) Digui, digui, senyor Farrés.

El Sr. FARRÉS: No, hauria de ser...

El Sr. PRESIDENT: Separadament?

El Sr. FARRÉS: Poden, almenys per part d'Iniciativa, votar-se juntes la 139 i la 141, però la 137, no.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, votem en primer lloc la 137.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 31 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació es voten les esmenes 139 i 141, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la disposició transitòria segona, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició transitòria segona ha quedat aprovada per 63 vots a favor, 6 en contra i 29 abstencions.

El senyor Tomàs considera viva l'esmena 142, que proposa una nova...?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: Senyor president, sí, la sotmetríem a votació.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, se sotmet a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les disposicions transitòries tercera, cinquena i sisena, que no tenen esmenes. Conjuntament. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Sí, el senyor Curto?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Tercera...

El Sr. PRESIDENT: ...cinquena i sisena.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Disposició transitòria sisena?

El Sr. PRESIDENT: Com? (*Pausa i remor de veus.*) I cinquena.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, votació separada.

El Sr. PRESIDENT: Votació separada. Molt bé. Doncs, en primer lloc, votarem la tercera.

Vots a favor?

La transitòria tercera ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es vota la cinquena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta disposició ha quedat aprovada per 88 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 143, a la disposició transitòria quarta, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 37 vots a favor i 63 en contra i cap abstenció.

Ara es vota la disposició transitòria quarta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició ha quedat aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem a la disposició derogatòria. Esmena 146, del Grup... (*El Sr. Farrés demana per parlar.*) Sí?

El Sr. FARRÉS: Perdó. Senyor president, hi ha la 145 pendent, que és...

El Sr. PRESIDENT: Noves disposicions transitòries.

El Sr. FARRÉS: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

Doncs votem l'esmena 145, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions. (*Remor de veus.*) Silenci!

Esmena 146, a la disposició derogatòria, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor? (*Pausa.*)

S'anulla la votació. (*Remor de veus.*) És que hi havia una transaccional a aquesta esmena 146 que no havia arribat a la Mesa; per consegüent, difícilment la podia posar a votar. (*El Sr. Cuatrecasas demana per parlar.*) Sí, senyor Cuatrecasas.

El Sr. CUATRECASAS: Senyor president, ens excusem de no haver entregat el text després de la seva lectura a la cambra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Es vota la transaccional, la 146, que el senyor secretari li donarà lectura.

El Sr. SECRETARI QUART: Transaccional a l'esmena 146: «En les disposicions reglamentàries que desenvolupin la present Llei, s'explicitarà la taula de vigències.»

El Sr. PRESIDENT: Senyor Llibert Cuatrecasas, substitueix totalment el text de la...?

El Sr. CUATRECASAS: No, senyor president. Com havia indicat, és una addició *in fine*.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, és una addició. Perfectament.

Doncs, votem primer l'esmena.

Vots a favor?

L'addició *in fine* ha quedat aprovada per unanimitat.

I ara votem la disposició derogatòria, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat.

Votarem ara la disposició final, segons Dictamen.

Vots a favor?

La disposició final ha quedat aprovada per unanimitat.

Esmena 147, que pretén una nova disposició final, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 63 en contra i 32 abstencions.

Esmena socialista, número 148.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

El senyor Tomàs, la 149, la considera...?

El Sr. TOMÀS I TORRENS: President, estava amb una esmena transaccional amb dues més, que no recordo si eren la 15 o la 4, o alguna cosa així...

El Sr. PRESIDENT: Exacte. Transigida.

Passem a l'exposició de motius.

Esmena del Grup Socialista, número 150.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i 14 abstencions.

A continuació es vota l'exposició de motius, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius ha quedat aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 37 abstencions.

A continuació es vota el títol i títols del Projecte de llei.

Vots a favor?

El títol i títols han quedat aprovats per unanimitat.

Hi ha possibilitat d'explicació de vot. (Pausa.)

Molt bé, doncs fins a les quatre de la tarda se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i dotze minuts.)

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i els lletrats Sr. Muro i Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen la consellera de Governació i els consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Indústria i Energia i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Preguntes

Passem al vintè punt de l'ordre del dia, preguntes amb resposta oral.

La primera pregunta ha quedat posposada.

Preguntes acumulades relatives al monestir de Sant Pere de Casserres i al patrimoni romànic de Catalunya

La segona, que formula el diputat Jaume Rodri, sobre l'actuació prevista en el monestir de Sant Pere de Casserres (Osona). Té la paraula.

El Sr. RODRI: Senyor president, si em permet, com que la tercera també és meua, acumularia les dues preguntes juntes, tota vegada que tracten del mateix tema. Li sembla bé?

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. RODRI: Moltes gràcies. Miri, tot arrenca, senyor conseller, que jo, recordant la meua infància —sóc de Vic—, convido uns meus companys de Cardedeu a veure una cosa meravellosa, que és el que havia quedat imprès en la meua memòria: Sant Pere de Casserres. Els porto de Cardedeu allà —alguns eren de Cardedeu, els altres eren de fora del país— i el meu disgust va ser terrible: Sant Pere de Casserres avui és una cosa destruïda, «vandalejada», plena d'inscripcions de tota mena, espelmes de misses negres que s'hi fan i altres coses, diguem-ne, si més no esotèriques; en una situació d'haver anat en un país que no sap cuidar les seves arrels i la seva història.

El meu disgust va ser tal que el primer que vaig fer va ser usar la capacitat que em dóna, doncs, el fet de ser diputat, de fer una pregunta i de dir: «Govern del meu país, què penseu fer sobre això?». La vergonya va arribar a un grau d'escàndol.

Sant Pere de Casserres, per als que no ho sàpiguem, no és una ermita qualsevol. En el món del romànic, els que hi estan afeccionats sabran que és un cas excepcional, a l'altura de les parts més belles de Sant Martí del Canigó i dues peces claus del que Puig i Cadafalch en deia «l'art primitiu o primer art a Catalunya». A Osona hi ha la catedral de Vic i a nivell monàstic, Sant Pere de Casserres.

La catedral de Vic..., per falta de diners es va tapar un tresor que algun dia s'haurà d'obrir, però es va deixar molt

digne. Sant Pere de Casserres no és tolerable, no és tolerable; és una *rara avis* en l'arquitectura llombarda, del 1036; només hi ha casos semblants: Sant Vicenç de Cardona, al Bages, i s'hi pot comparar Sant Pere de Rodes i Sant Benet de Bages, que aprofito per dir també en quina situació l'he vist ara fa poc, que l'he tornat a visitar. És un prototip de monestir medieval a casa nostra.

Jo voldria cridar una mica l'atenció al Govern d'aquest país, que sé que té sensibilitat però que potser és pobre, sobre aquest enorme llegat que ens ha fet el nostre passat i que està en una situació que jo recomano als pocs parlamentaris que han tingut a bé arribar puntuals a aquesta hora que no hi portin cap amic mai, ningú a visitar Sant Pere de Casserres, malgrat que es troba en aquest moment en una situació fantàstica, una península que ha penetrat en el riu Ter, situada, doncs, a una quarantena de metres sobre les aigües; impressionant. La situació és dramàtica. A pocs metres d'allà, els pares de la pàtria que hi eren van fer l'Estatut de Sau, el nostre Estatut que ens regeix –per cert, en territori foraster, perquè allò és espanyol i no ha estat mai traspasat a la Generalitat; però bé, aquest és un altre tema.

Sant Pere de Casserres, el 1277 –el 1277– va ser representant de la revolta que hi va haver en el món monacal de Cluny; més tard va passar a ser propietat dels jesuïtes de l'església de Betlem; quan van expulsar els jesuïtes allò va quedar pràcticament abandonat. I vull citar aquí només de passada un home que se n'ha ocupat: el Camil Pallàs, que per cert aquests dies li fan un homenatge a aquelles seves terres, a qui jo vaig conèixer de petit i em va aprendre a estimar, em va aprendre, diguem-ne, a fer aquest camí d'aproximació a allò que de sagrat tenen com a història les pedres de la nostra terra.

Es van descobrir unes pintures molt importants, avui en lamentable estat, i es va descobrir una cosa molt important que es va guardar fins l'any 1970 –fa quatre dies– que era el cos que s'anomenava del Sant Infant, que ha desaparegut.

Així estem; ho ha comprat el Consell Comarcal; la Generalitat de Catalunya va intentar començar a fer una primera compra l'any 81, segons tinc entès.

Jo voldria saber no pas des de la confrontació –els ho ben asseguro, eh?–, des de l'apassionament per la meva pàtria, per la meva terra, per les coses que ens han deixat: en quina situació tenim el romànic, senyor conseller?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller senyor Guitart.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Guitart): Sí, senyor president, senyores i senyors diputats. En primer lloc, senyor diputat, jo li agraeixo la seva intervenció i la seva cordialitat i les seva sensibilitat, sensibilitat que comparteixen afortunadament molts de la nostra ciutadania. I, efectivament, a aquest problema de la conservació del patrimoni, i d'una manera especial del romànic, jo penso que tots en som especialment sensibles, si vostè m'ho permet, i també perquè li correspon i d'una manera especial, el Govern de la Generalitat.

No és una cosa de la nostra època –i el senyor diputat ho deia–, sinó que aquesta sensibilitat l'hem tingut sempre. El que passa és que probablement no hi ha hagut ni una actuació continuada de preservació i conservació del patrimoni, i en aquests moments moltes vegades ens trobem en una situació que és molt difícil de resoldre i d'afrontar tota d'una vegada. Jo, després, per a la seva tranquil·litat, li explicaré algunes de les coses que s'estan fent, algunes de les actuacions que s'emprenen, però també amb la plena consciència que dur a terme aquesta tasca es fa extraordinàriament difícil.

Jo fa un moment li comentava, senyor diputat, que una de les coses que havia fet, precisament, amb l'anterior director general de la UNESCO, el senyor M'Bow, en una visita que li vaig fer, li vaig explicar que el problema del romànic, i d'una manera especial jo em referia en aquell moment a les ermites del Pirineu, aquests centenars d'ermites que hi ha, era un problema que no es podia resoldre des del punt de vista econòmic i no sé si amb mesures tècniques des d'una política d'un país com Catalunya, ni probablement de política d'estat. Això són patrimonis de la humanitat i tota la humanitat se n'hauria de sentir d'alguna manera responsable.

És evident que nosaltres som els que ens n'hem de sentir més i per això aquesta preocupació seva, aquesta preocupació compartida per nosaltres.

Vostè ho deia molt bé, Sant Pere de Casserres ja va ser reconegut com a monument històric-artístic l'any 31. El que passa és que des d'aleshores va estar en una situació..., no va ser, no hi va haver una tasca de conservació, i tot i que, com vostè diu, conserva la seva imponent excel·lència, es troba en una situació delicada.

Nosaltres, el que vàrem intentar, i finalment es va aconseguir, des de l'any 83-84, la Generalitat va intentar la seva adquisició –hi ha una sèrie de documents que així ho demostren–, l'adquisició, perquè passés a domini públic, era un pas imprescindible, important per a la seva conservació. Això finalment no s'ha pogut resoldre fins al conveni a què vostè es referia que es va signar amb el Consell Comarcal, el 16 de setembre de l'any 1992. I aquest mateix any, el Departament va encomanar el projecte bàsic de restauració del monestir i en l'exercici actual s'està concloent el projecte executiu per a aquesta. És a dir, en aquests moments s'està acabant el projecte executiu, una vegada revisat l'altre.

Però perquè vostè pugui tenir una idea aproximada del que pot representar això, això representarà, segons estimacions, en aquests moments uns cent setanta milions de pessetes. Per tant, són diners importants sobretot en la situació en què ens trobem i en un ordre, diguem-ne, de prioritats moltes vegades d'actuacions diferents, tant en el terreny de la cultura, com també en l'altre.

Els objectius d'aquesta restauració són simplement fer-lo visitable i comprensible, a la vegada que equipar-lo amb els serveis necessaris que garanteixin la seva conservació i visita; és a dir, només es tractaria d'això, però l'import que això suposa és de l'ordre que jo li deia i perquè vostè vegi que s'hi està treballant, doncs, està realitzat aquest projecte.

El que passa, i tornant al romànic en general, és que nosaltres tenim inventariades al voltant de dues mil edificacions romàniques: les catedrals, els monestirs, les canòniques, les esglésies, les ermites, castells, edificis civils, etcètera; n'hi ha dos mil. I també és cert que com a resultat d'investigació històrica i arqueològica en van sorgint més; és a dir, ens van plantejant coses d'aquest tipus.

Avui, precisament, aprovarem, si aquest Parlament així ho decideix, aquesta Llei de conservació del patrimoni i espero que tot això no serveixi només per a dotar-nos dels textos legals necessaris i imprescindibles, sinó perquè aquestes lleis i aquestes disposicions serveixin també per a incrementar la consciència de ciutadania; perquè la conservació i la restauració és una responsabilitat del Govern, però no s'aconsegueix i no es fa possible si no és tota la societat que té una gran sensibilitat. Jo crec que aquesta existeix, però crec que falta incentivar-la.

Del romànic, nosaltres tenim declarades bé d'interès cultural, és a dir, monument nacional..., i actualment n'hi ha uns vuit-cents cinquanta elements; és a dir, que dels dos mil, vuit-cents cinquanta els hem declarat. Això vol dir que són les que d'alguna manera hi actuem de manera preferent. Nosaltres, per exemple..., no tot ha estat protegir legalment el romànic, sinó que també s'hi ha treballat, s'hi està treballant. I li vull dir ara uns quants dels llocs on s'ha fet: Santa Maria d'Agramunt, Santa Maria d'Agullana, Sant Joan d'Isil, Sant Pau del Camp, Sant Vicenç de Cardona, Santa Maria de Mur, Santa Maria de Castellfolit de Riubregós, Santa Maria de Cubell, Santa Maria de l'Estany, Santa Maria de Covet, Sant Andreu de Sagàs, Sant Ramon del Pla de Santa Maria, Sant Pere de Ponts, Santa Maria de Ripoll, Sant Jaume de Frontanyà, Sant Miquel de Fluvià, la catedral de Solsona, Santa Maria de Vilabertran, etcètera.

I s'està treballant en obres i en projectes com Sant Pere de Rodes, el projecte de Sant Pere de Casserres, Sant Climent del Coll de Nargó, la col·legiata d'Àger, Sant Joan de Boí, Santa Eulàlia d'Erill-la-vall, la Nativitat de Durro, Santa Maria de Gerri de la Sal, etcètera. És a dir, li faig tota aquesta llista perquè vostè vegi com en alguns casos s'hi ha actuat i en d'altres hi ha projectes i ja estan en la llista. El que passa és que els diners que es requeririen per emprendre una actitud decidida en funció de tot això són extraordinaris. Però, el que sí que li puc dir és que de les subvencions o ajuts que el Departament concedeix per a operacions de restauració de petits elements es comprova que aproximadament, del centenar d'ajuts, un 60% correspon a esglésies i a ermites romàniques. És a dir, que de la quantitat total, el 60% es destina al romànic.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Rodri encara té un minut. Té la paraula.

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president; ràpidament, doncs. Voldria assenyalar-li quatre coses, senyor conseller, no perquè no les facin, sinó per si les poden su-
bratllar si és que ja les fan.

Una, que hi hagi una proporció sempre entre el que es gasta per a restaurar i l'interès de la cosa restaurada des del punt de vista arquitectònic i no per capricis d'algun benestant de la zona, que a vegades li agrada tenir allò arreglat.

Segona, es podria fer com a Vic; a Vic..., és un immens tresor colgat, i no hi ha més diners; com a mínim allò queda digne. I el dia que hi haurà diners es farà el pas endavant. No és aquest el cas de Sant Pere de Casserres.

En tercer lloc, jo penso que hi ha una cosa molt important que és que nosaltres formem part del món, i això —com dèiem abans, parlant jo i vostè— forma part del patrimoni internacional; hauríem de buscar camins perquè el món no es perdés aquesta joia que és..., aquesta sembrada de meravel·les que és el nostre país que es va fer a principis..., doncs, entre el X i el XIII.I, finalment, li voldria dir una frase que a mi em va impressionar de petit, perquè jo vinc d'una família més que modesta —el que se'n deia «pobra»—, i la meva àvia m'ho deia sovint; és a dir: «Pobres, sí, Jaume; deixats, no.» I a estones dóna la impressió que en algunes coses d'aquestes de tant valor..., d'acord que siguem pobres; això no és mai cap insult per a un país, ser pobre; ara, quan hi entra la deixadesa, això ens interpel·la com a ciutadans i com a governants.

Moltes gràcies, senyor president; senyor conseller, vulgui veure-hi amabilitat i no pas agressivitat, en això, sinó una reflexió que faig en veu alta per a tots.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Senyor conseller, té quinze segons.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Moltes gràcies, senyor president.

(Rialles.)

El Sr. PRESIDENT: De res.

*Preguntes acumulades relatives a
la llar d'infants Verge de Núria
i a les escoles de Ripoll*

Passem ara a la següent pregunta, sobre la utilització de la llar d'infants Verge de Núria, presentada pel diputat senyor Pere Jordi Piella, del Grup Socialista, que té la paraula.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. Si li sembla, podríem acumular les preguntes 4, 5 i 6.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. PIELLA: Bé.

El Sr. PRESIDENT: Encara que provisionalment, eh?, perquè, evidentment, aquest és un ús i un costum que es va introduint, i resulta que, a través d'aquestes preguntes encadenades, es té gairebé més temps que si es fes una interpellació. De manera que això és una interpretació del Reglament, però, bé, com que fins aquest moment no hi han noves interpretacions, pot fer l'acumulació de les seves preguntes.

El Sr. PIELLA: Bé, gràcies, senyor president. Però, abans de tot, també valdria la pena tenir en compte que els quatre mesos que han passat des que es va presentar aquesta

pregunta fan que el que es presenti sigui totalment heterogeni. Hi ha algunes coses que els fets ja les han contestat i altres que encara es poden contestar. Per tant, jo penso en la prudència de fer això..., els fets ens demostren que el Reglament va darrere dels fets. Gràcies, senyor president.

Senyor conseller, concretament, el tema es refereix a la llar d'infants Verge de Núria, de Ripoll. Aquesta llar d'infants complia –i en alguns casos encara està complint– una funció social de suport a les famílies, donar una ensenyança pública de qualitat, i facilitar l'accés de la dona al treball.

L'any passat, concretament..., bé, aquest any, el passat curs escolar, es va comunicar que a aquesta escola hi haurien unes modificacions i, concretament, en lloc de poder atendre els nens i nenes fins a quatre anys, això, la reforma escolar ho canviava, i a partir d'aquí una part d'aquests infants han hagut d'anar a una altra escola; una escola, concretament, també pública, però amb unes condicions de tota manera, molt diferents. Crec que l'actuació pertinent hagués set aplicar la reforma, però sense perjudicar uns drets i un ensenyament d'uns nois i noies que, en definitiva, crec que la llar d'infants Verge de Núria els els podia donar amb unes condicions òptimes.

Alguna de les preguntes que es fan –concretament: «Què pensa fer el Departament per mantenir el mòdul de P3 a la llar d'infants Verge de Núria?»– ja estan contestades, no per aquest Parlament sinó pels fets; ja queda clar que això ha quedat anul·lat. Les altres dues potser encara tenen una certa vigència; una d'elles és: «Quines són les obres i els equipaments necessaris per tal d'adequar les escoles de Ripoll a la reforma educativa?», i l'altra és: «Quina utilització es pensa donar a la llar d'infants Verge de Núria?» Crec que hem d'acostumar-nos a fer una feina ben feta i crec que el lògic i el pertinent hauria set fer aquest canvi quan les escoles haguessin estat en condicions i continuar amb les instal·lacions –en aquest cas bastant acceptables– de la llar d'infants Verge de Núria.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller senyor Pujals.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan M. Pujals): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet, la llar d'infants Verge de Núria, de Ripoll, continuarà escolaritzant nens i nenes menors de tres anys d'edat. El fet que des d'aquest curs els nens i nenes de tres anys de Ripoll s'escolaritzin en col·legis públics del municipi ha determinat la possibilitat que la llar d'infants Verge de Núria pugui acollir un nombre superior de nens menors de tres anys. Per aquest motiu, el Departament d'Ensenyament va adequar l'anterior aula de P3 de l'esmentada llar a les necessitats dels nens i nenes menors de tres anys, i, segons les informacions més recents, avui mateix finalitzen aquestes obres.

En relació amb la segona pregunta, i d'acord amb allò que estableix la LOGSE, el Departament d'Ensenyament ja va iniciar fa tres cursos el procés d'escolarització d'alumnes de tres anys a les escoles públiques. Aquest procés s'ha ha-

gut de portar a terme de forma progressiva per manca de places suficients. Tanmateix, la nostra voluntat seria que tots els nens i nenes de tres anys es trobessin des d'ara mateix escolaritzats en col·legis públics, fonamentalment per donar compliment als nostres criteris d'aplicació de la Llei d'ordenació general del sistema educatiu. Per tant, si bé no podem assolir aquest objectiu immediatament arreu de Catalunya –tot i que enguany la taxa d'escolarització de nens i nenes de tres anys se situa al voltant del 90%–, sí que ho farem on sigui possible; a Ripoll, per exemple. Consegüentment, he de comunicar-li que el Departament d'Ensenyament no té previst continuar mantenint el mòdul de P3 a la llar d'infants Verge de Núria.

Finalment, en relació amb les obres i equipaments necessaris per tal d'adequar les escoles de Ripoll a la reforma educativa, val a dir que a Ripoll hi ha dues escoles d'una línia, que són el col·legi públic Tomàs Raguer i el col·legi públic Joan Maragall. Segons la planificació escolar elaborada pel Departament d'Ensenyament –fonamentada en les previsions d'evolució demogràfica–, el nombre de llocs escolars que ofereixen aquests centres serà suficient per atendre la demanda prevista en el període d'implantació de la reforma educativa. Les instal·lacions i condicions materials d'aquests centres docents permeten atendre satisfactòriament les necessitats d'escolarització derivades del nou sistema educatiu. Per tant, les escoles de Ripoll no han de ser objecte de cap obra important per adequar-se a la reforma educativa. Tanmateix, el Departament d'Ensenyament considerarà la viabilitat de millorar les instal·lacions d'ambdós col·legis públics en el moment en què ho permetin les disponibilitats pressupostàries i sempre que calgués.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Piella pot repreguntar.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, li he de dir que estic disposat a comprendre i estic disposat, concretament, a creure que hi ha una sensibilitat especial envers l'ensenyament públic. El que passa és que, dissortadament, les actuacions de vegades desdiiuen les paraules que es diuen. En aquest cas, és a dir, a Ripoll, és fàcil anar a una guarderia privada de zero a sis anys; és impossible, en una guarderia pública. Després..., vol dir, concretament, que, per molt que vostè digui que hi ha una especial sensibilitat vers l'ensenyament públic, la veritat és que els fets el contradiuen.

En aquest cas, crec..., evidentment, en aquest moment ja estem amb uns fets consumats, però crec que, si s'hagués volgut actuar en conseqüència i d'acord amb el que es diu des del Govern de la Generalitat, es podia fer aquesta actuació que s'ha fet a Ripoll i a altres llocs, habilitant escoles de zero a sis anys, i, en definitiva, s'hauria pogut continuar utilitzant aquesta escola, aquesta llar d'infants Verge de Núria i donar un servei òptim a la població de Ripoll.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. El senyor conseller...

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Jo, de fet, he de manifestar la meua sorpresa pel que ha manifestat el senyor diputat. Realment, m'agradaria entendre quina és la posició seva, i potser també la del seu Grup. A veure si ens entenem. Es reclama que la Generalitat incrementi l'atenció a tots els alumnes menors de tres anys; és cert, o no? Si això és cert, aquesta actuació a Ripoll precisament ens permet avançar en la consecució d'aquest objectiu. Nosaltres hem volgut que tota l'escola pública atengui la totalitat de la demanda dels nois i noies de tres anys. I això, en el model educatiu a Catalunya, ho fem a través de l'escola pública. Si les escoles públiques de Ripoll poden atendre els nens i nenes de tres anys, això vol dir que la llar d'infants Verge de Núria podrà atendre molts més nois i noies menors de tres anys, i, per tant, podrem ampliar l'oferta pública, precisament, a la seva localitat. Jo no veig la contradicció; no la sé veure enlloc, aquesta contradicció. I més quan les dades d'inscripció per al P3 són perfectament assumibles a l'escola pública. I més quan el Departament d'Ensenyament ha fet les obres corresponents d'adaptació de l'aula del P3 de la llar d'infants Verge de Núria, precisament perquè ja enguany es pogués incrementar l'oferta als nens i nenes menors de tres anys. No sé comprendre, de debò, quin és el seu motiu de queixa.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

*Preguntes acumulades relatives a
les beques de la Generalitat
per a la formació en investigació*

La següent pregunta, la formula el diputat senyor Rañé, que m'imagino que em demanarà per acumular-hi la següent.

El Sr. RAÑÉ: Sí, senyor president; mentre la tradició no la canviem, li demanaria mantenir-la en aquesta situació.

El Sr. PRESIDENT: És que no és tradició, eh?

El Sr. RAÑÉ: O el costum, o l'hàbit, o...

El Sr. PRESIDENT: És pitjor que el plagi, això.

El Sr. RAÑÉ: Bé, amb el seu permís, aquestes dues preguntes estaven referides a un col·lectiu on jo crec que..., malgrat que estiguem a les dates que estem, amb la qual cosa ja ha acabat el curs escolar 92-93, i estem a punt de començar —almenys en l'ensenyament mitjà i superior— el 93-94, evidentment, encara donen una nova oportunitat que aquestes preguntes siguin vigents. Bàsicament es tracta d'una situació en la qual jo crec que tothom hem coincidit: d'analitzar que la recerca —o la insuficiència dels recursos i la situació que es produeix amb la recerca universitària— és un dels colls d'ampolla que té el nostre sistema econòmic i productiu a Catalunya. I en aquest sentit és sorprenent com aquelles persones que els ha estat concedida una beca per a la formació d'investigadors, en el marc de les universitats catalanes, per part de la Generalitat, els darrers anys han hagut de patir una situació de voluntarisme afegit. I m'explico:

aquestes són persones que comencen..., tenen l'obligació..., i nosaltres hi estem plenament d'acord, que es dediquin en exclusiva a aquesta tasca de formació d'investigadors; per tant, no poden treballar en un altre lloc. Però, malgrat això, les primeres remuneracions de la seva beca, triguen tres, quatre, cinc i sis mesos a rebre-les. Quan vam presentar aquesta pregunta, l'11 de maig, es començaven a cobrar retribucions del mes d'octubre. I, evidentment, aquesta és una situació que fa que molta gent que es voldria dedicar a això prengui uns altres camins i abandoni aquesta situació i aquest plantejament.

Des d'aquesta perspectiva, el que volem saber és quines han estat les raons i quines seran les solucions per a l'any que ve, a fi i efecte que a aquest col·lectiu —ho repeteixo, de persones que volen dedicar-se a la investigació i, per tant, a substanciar un dels dèficits que tenim en la nostra economia i en el nostre teixit econòmic i productiu— no els obliguem encara més a haver de fer de financers de la Generalitat, en el sentit que alguna cosa que se'ls deu se'ls diu que, si ho volen cobrar, que demanin un crèdit, que tindran una línia tova, però que ells paguin els interessos d'un diner que la Generalitat hauria de pagar-los.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rañé. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller senyor Pujals.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, illustre diputat senyor Rañé, certament, fins enguany hem tingut dificultats per pagar amb regularitat les beques de formació d'investigadors. Aquest fet, però, ha estat degut, en gran part, a causes alienes al Govern de la Generalitat. Fins aquest any, a la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques no s'admetien de retenció fiscal les beques predoctorals. Aquesta circumstància va comportar que les beques de formació d'investigadors s'haguessin de considerar i de tramitar com a subvencions. Tanmateix, no sempre ha estat possible garantir la regularitat de les dates de pagament. De fet, i en això potser la meua única discrepància en la valoració del que ha passat..., vostè em sembla que parlava de quatre mesos, nosaltres, que en tinguem constància, almenys el retard màxim que s'ha produït ha estat el de tres mesos. En qualsevol cas, és una situació no desitjable i que calia fer tots els esforços per enllestir-la. A partir d'enguany, sortosament, les beques es troben subjectes a retenció en concepte de l'IRPF. Aquesta circumstància permetrà poder-les assimilar a les nòmines quant al procés de pagament. Actualment, des de la mensualitat del mes de març el pagament de les beques per a la formació en investigació es realitza amb tota puntualitat entre els dies 26 i 30 o 31 de cada mes, amb la qual cosa s'ha pogut donar una resposta positiva a una situació que comparteixo plenament amb vostè que calia redreçar, perquè lògicament afectava un col·lectiu important, que moltes vegades patia situacions econòmiques difícils.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Només per manifestar que si, evidentment, tal com diu el conseller, si s'ha trobat una sortida perquè puguin cobrar a final de mes com qualsevol altra de les persones que estan prestant els seus serveis en una tasca com aquesta, jo crec que haurem trobat una bona solució. I, en tot cas, només fer un prec, en el sentit que si succeeixen noves situacions, almenys aquesta situació a nosaltres ens va arribar per organitzacions representatives d'aquest col·lectiu, que se'ls informi, perquè, almenys per la nostra experiència personal, és que és un col·lectiu molt abocat a..., és a dir, amb molta vocació, que molts d'aquests temes els creu i els fa amb molta vocació i, per tant, un col·lectiu comprensible a totes les dificultats que hi pugui haver, però que la desinformació si es produeix és el que genera més neguit, i, en aquest sentit, que si no es pot aconseguir la solució al cent per cent, hi hagi un adreçament cap a aquests col·lectius, que –ho repeteixo– almenys per la nostra experiència personal són col·lectius que estan disposats a entendre les coses, però que demanen, d'alguna manera, una certa informació per clarificar-les.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rañé. Vol contestar el senyor... (Pausa.) Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre les raons per les quals el Departament de Medi Ambient ha adquirit una nau industrial a Montmeló (Vallès Oriental)

Passem a la següent pregunta, sobre les raons per les quals el Departament de Medi Ambient ha adquirit una nau industrial a Montmeló, que formula la diputada senyora Rosa Martí, que té la paraula.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Moltes gràcies, senyor president. La pregunta és molt curta i diu: «Quines són les raons per les quals el Departament de Medi Ambient ha adquirit recentment una nau industrial a Montmeló?, en especial pel que fa al cost que ha suposat la seva adquisició.»

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Martí. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta): Senyor president, senyores i senyors diputats, senyora diputada, una pregunta semblant, com vostè sap, s'ha respost per escrit; concretament, hi ha hagut tres o quatre preguntes sobre aquest tema. De totes maneres, una vegada més, doncs, la informació és que la raó per la qual s'ha comprat aquesta nau és per establir-hi una instal·lació de tractament de residus en petites quantitats. Concretament, quant al preu, nosaltres ho vam comprar a preu de mercat i figura en tots els informes respecte a aquest tema.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. La senyora Rosa Martí pot repreguntar.

La Sra. MARTÍ I CONILL: Moltes gràcies, senyor president. Segons les dades de què nosaltres disposem, aquest solar que s'ha adquirit té una superfície de 6.761 metres quadrats, la nau; el solar, de 23.012 metres quadrats. I aquesta finca el juny de l'any 91 va ser venuda a una societat que es deia Soips per 161 milions de pessetes, el juny del 91. I el gener del 92, mig any després, va ser adquirida per la Junta de Residus per 460 milions de pessetes, amb un peritatge de 400, que podria ser el preu de mercat. Però, bé, en tot cas, s'hauria, segurament, d'explicar, per part de la Conselleria, com és possible que en mig any el valor d'aquesta finca hagi pujat 300 milions de pessetes, tot i que, a més a més, s'hauria d'afegir que no té el planejament aprovat definitivament, i com és possible que la Junta de Residus compri finques d'aquest tipus, quan l'Incasol té quantitat de solars industrials perfectament qualificats i a costos inferiors.

Per tant, senyores i senyors diputats, convindran amb mi que no s'entén aquesta adquisició. I convindria que el senyor conseller expliqués com és possible aquest increment que es va produir en mig any. I, també, tenir en compte la qüestió de l'activitat; és veritat que el senyor conseller ha contestat a preguntes escrites que l'activitat que s'hi pensava fer era tractament de dissolvents, pintures i pesticides en petites quantitats, però, és clar, «en petites quantitats», el solar té 23.000 metres quadrats! Per tant, fan sospitar tres coses: que es parli de petites quantitats; en segon lloc, no se sap exactament qui gestionarà aquesta qüestió, i, en tercer lloc, per què s'ha escollit precisament el municipi de Montmeló i no un altre, tot i tenint en compte que acabem d'aprovar la Llei de residus, que l'article 6 –acabo, senyor president– diu que s'ha d'elaborar un programa i aquesta adquisició és el menys semblant a un programa i el més semblant a una actuació indiscriminada.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Martí. El senyor conseller pot contestar a la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Senyor president, que en altres casos hi hagi hagut algunes irregularitats, en altres administracions, respecte a la compra i posterior transferència, no es pot aplicar a tots els casos. En aquest cas el que sí que coneixem és que qui es va quedar aquest solar era una empresa segurament que s'ho va quedar en una subhasta perquè havia fet fallida aquella empresa, aleshores nosaltres, amb totes les informacions adequades, doncs, varem comprar a preu de mercat, i hi ha suficient garantia de tot això, que està a la seva disposició tant a Patrimoni de la Generalitat com al Departament. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Preguntes al Consell Executiu relatives al tancament de l'empresa Tecnimagen, SA, de Sant Boi de Llobregat (Baix Llobregat)

Passem a la següent pregunta, sobre el tancament de l'empresa Tecnimagen, SA, que formula el senyor Rañé, que també em demanarà per acumular la següent.

El Sr. RAÑÉ: Com continua sent habitual, senyor president, té una capacitat de preveure el futur bastant important en aquests temes. (*Remor de veus.*)

Bàsicament, aquesta és una empresa de cinc-cents treballadors, actualment de cinc-cents treballadors; havia tingut una plantilla de dos mil treballadors. El nom potser no és massa conegut: Tecnimagen, SA és un nom comercial aparegut fa poc, però és l'empresa successòria de Lámparas Zeta, que pertany al grup Philips. Es dedica a la fabricació de televisors. Aquesta empresa el mes de maig, aproximadament, va posar en coneixement de les centrals sindicals, primer a nivell d'Estat i després al comitè d'empresa, la seva voluntat de tancar tota la seva activitat a Sant Boi de Llobregat no més enllà del 31 de desembre de 1994. És a dir, estic parlant bàsicament de finals de l'any que ve.

Quan vam conèixer aquesta situació, vam establir un parell de preguntes referides, en primer lloc, a si el Consell Executiu tenia coneixement d'aquesta situació, i la segona línia de qüestionament que volíem fer era bàsicament quines condicions, quins elements o quines actuacions estava fent el Consell Executiu a fi i efecte que aquesta empresa tingués a Catalunya la mateixa actuació que té tradicionalment en el seu país d'origen. És a dir, Philips, quan ha tancat algun centre al seu país d'origen s'ha preocupat bàsicament de generar ocupació, activitat i riquesa per poder mantenir o l'ocupació de les persones que hi estaven o, si més no, el nivell d'activitat del teixit productiu. En aquest sentit, si la casa matriu té aquest costum en el seu país d'origen, sembla evident que una actuació i un plantejament de voluntat de tancar hauria de comportar, també, un conjunt d'actuacions adreçat a aconseguir una actuació similar aquí a Catalunya. I és en aquest sentit que hem formulat si tenia coneixement d'aquesta situació, quines gestions tenia previst fer i, a més a més, quines actuacions estarien adreçades a aconseguir el manteniment de l'ocupació de les persones que estaven en un altre lloc o el manteniment del teixit productiu de la zona que veia perdre cinc-cents llocs de treball.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller Subirà.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Antoni Subirà): Sí, senyor president, moltes gràcies. Senyor diputat, sí, en teníem coneixement i en vam tenir coneixement amb una certa anticipació en relació amb la data en què l'empresa va comunicar aquesta decisió als sindicats. Mirin, es tracta d'una planta de fabricació de televisors de dimensió petita: em sembla recordar que són de catorze polzades, si no són de dotze. Se'ns va aproximar la direcció de l'empresa a nivell de president de la societat espanyola. Jo vaig tenir oportunitat, amb la meua gent, juntament amb ells, perquè són..., efectivament, és una empresa molt dialogant, d'examinar els escandalls, els costos, i vaig poder comprovar que, malgrat tractar-se d'un taller molt avançat d'una fàbrica realment modèlica en molts aspectes, els costos de cada televisor eren al voltant de 18.000 pessetes, quan televisors similars competitiu es poden trobar a les grans su-

perfícies d'altres procedències geogràfiques per 16.500, 17.000 –a la gran superfície.

Per tant, la necessitat de tancar semblava evident. I llavors vam decidir, vaig decidir fer un desplaçament a Eindhoven i vaig poder parlar del tema, doncs, vaja, amb la cúpula de Philips. Per tant, això va per la primera pregunta: sí, en teníem coneixement, i hi hem estat en contacte constant des del primer moment, fins i tot abans que es produís l'anunci.

Respecte a la segona pregunta, li puc confirmar que vam rebre una autorització –que s'ha de demanar sempre, perquè sempre estem parlant d'empreses privades–, vam rebre l'autorització formal d'intentar la venda d'aquesta planta, perquè efectivament és molt moderna i és molt bona, tècnicament. La tenim i hem intentat col·locar-la. I, a més a més, darrerament, com que no estan donant resultat aquestes gestions, que també n'he fet en aquest darrer desplaçament que he fet al sud-est asiàtic, estem també examinant una altra cosa, treballem conjuntament amb els directius de l'empresa, que és la possibilitat de constituir, a dintre de les naus, una mena de parc industrial que pogués permetre utilitzar la nau fraccionadament per empreses més petites dedicades al muntatge de qualsevol cosa electrònica, perquè efectivament la nau serveix i les instal·lacions serveixen. I la veritat és que ens estem trobant amb una cooperació franca per part de l'empresa, que no vol dir que no tinguin de seguir l'altre procés paral·lelament, però jo no detecto una diferència massa significativa entre això que m'estic trobant i el que vostè ens explica de l'actuació d'aquesta societat multinacional en el seu país d'origen. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Rañé.

El Sr. RAÑÉ: Gràcies, senyor president. Bàsicament per dir que potser jo també tenia coneixement, o almenys així ja ho havia manifestat la Conselleria a representants dels treballadors, que es tenia un coneixement previ d'aquesta situació. Potser en tot cas, amb tota la reserva per a aquestes coses, jo m'imagino que si a algú li han explicat que volen tancar una planta i no li han donat permís per dir-ho no es pot anar escampant, jo això ja ho entenc, però en tot cas hauríem d'haver intentat trobar més temps, perquè el problema amb què ens estem trobant en aquests moments és que dissortadament la línia que s'està aplicant és la de la baixa incentivada; en aquests moments hi ha cent i una mica més de baixes ja pactades incentivades, que no generaran més teixit productiu, i de les opcions que l'empresa ha posat en marxa, actualment només hi ha una oferta de tres llocs de treball en una empresa i deu en una altra. És a dir, els tres-cents cinquanta treballadors, només l'empresa que ha creat, la Business Creation, que és l'empresa que gestiona aquesta situació, té ofertes per a setze treballadors, quan tenim un problema de tres-cents treballadors. Però el més important –i jo crec que tan important com allò altre– és saber que hem de trobar mecanismes on aquesta multinacional s'impliqui, perquè potser l'element diferencial que hi ha en la situació en el país d'origen és que no esgotava el seu

compromís fins que o s'havia arribat a un acord o estava tothom recol·locat. I, aquí, el plantejament que a hores d'ara està fent la multinacional és un plantejament a curt termini, on el que es recol·loqui, que es recol·loqui, i el que no, s'haurà de buscar les garrofes per on vulgui; element que pot ser de mercat, però que –ho repeteixo– és un element diferencial amb una altra empresa que està actuant en la Comunitat Econòmica Europea, perquè ha pres l'opció d'emportar-se els televisors a països foranis a la Comunitat per un plantejament de reducció de costos, quan els treballadors han fet ofertes de reduir més d'aquestes dues mil... o al voltant d'aquestes dues mil pessetes que hi ha de diferència de competitivitat del televisor, i la multinacional ha rebutjat aquest esforç de sacrifici que comportava reduir costos en més d'aquestes dues mil pessetes que –ho repeteixo– són les que hi ha de diferència en el mercat entre els televisors marca Philips de catorze polzades i altres que provenen d'altres parts del món o de fora de la Comunitat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rañé. El senyor conseller pot contestar la repregunta.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Sí. No són només dues mil pessetes; és que són dues mil pessetes de diferència entre el preu de cost i el preu de venda al consumidor de les marques de la competència. Imagini's si són..., si hi ha diferència.

Però, de tota manera, deixi'm afegir que la possibilitat, en aquests moments, de trobar gent que vulgui emprendre activitats en el món de l'electrònica de consum, que ha estat essent abandonat per Thompson a França –amb tota l'ajuda del Govern francès– i que sembla que Philips es vol anar retirant de l'electrònica de consum, és petita; però ho intentarem, i potser hi trobarem alternatives.

I, finalment, deixi'm fer-li també una reflexió, senyor Rañé, que vostè l'entendrà; és una persona raonable. Si nosaltres, quan rebem una informació d'aquesta naturalesa, la diguéssim, doncs, miri, el que passaria és que deixàrem de rebre-les; i, per tant, ens trobaríem també amb menys temps per poder actuar. És a dir, la confiança es genera actuant d'aquesta manera.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
la política de subvencions o convenis
prevista per a ajudar a superar la crisi
dels espectacles de varietats o de music-hall*

La següent pregunta, sobre la política de subvencions o convenis prevista per ajudar a superar la crisi dels espectacles de varietats i *music-halls*, el senyor..., la formula el diputat senyor Ferran i Serafini; té la paraula.

El Sr. FERRAN: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, vostè sap molt bé que determinades manifestacions artístiques, que podríem qualificar de teatre no convencional, estan passant per serioses dificultats de caire econòmic per garantir el seu funcionament i la qualitat dels seus es-

pectacles. Vostè sap, senyor conseller, que aquests espectacles estan molt lligats a la història de la nostra ciutat, al seu dinamisme, al seu ambient cosmopolita, i la situació crítica d'aquest sector, senyor conseller, ens duu a preguntar-li sobre quina és la política del seu Departament al respecte d'aquestes manifestacions que diem que són de teatre no convencional i que ja han tingut acollida en altres administracions de la nostra ciutat, en concret. Ens agradaria, senyor conseller, que ens digués vostè com veu el futur d'aquest sector.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ferran. L'honorable conseller senyor Guitart té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: La posició del Departament en relació...

El Sr. PRESIDENT: Atansi's el micro...

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: La posició del Departament en relació amb el que vostè anomena «teatre no convencional» o *music-hall* ha estat sempre de considerar aquest gènere com un més dins el conjunt de les arts escèniques; aquesta ha sigut la política global que hem tingut, i, per tant, tenen els mateixos accessos a les subvencions que s'estableixen com qualsevol altre espectacle, com qualsevol altre tipus de teatre, tant si és musical com si no ho és. Aquesta normativa d'ajuts a activitats ve regulada per una resolució del 23 de desembre de 1992, que és l'època..., el mes de desembre, quan es publiquen totes les convocatòries de subvencions.

Per altra banda, i a més d'això..., per tant, està dins el marge global del teatre; no s'hi ha establert cap diferència, les prioritats i l'atenció serien les mateixes i les limitacions pressupostàries, per tant, es corresponen amb les sol·licituds existents. Però ara s'ha creat, recentment, una associació d'empreses del teatre a Catalunya, de cara a fomentar..., i nosaltres, el Departament està iniciant una col·laboració amb aquesta associació recentment creada per tal d'ajudar a fomentar l'assistència d'espectadors a les sales privades de teatre, que són les que agrupa aquesta associació. És a dir, hi ha un problema, com vostè sap, sobretot de demanda –no tant d'oferta–, i, aleshores, es tracta de veure com es pot incentivar les persones perquè incrementin..., com es pot incrementar aquesta oferta. I nosaltres estem disposats a ajudar sobretot en això.

Vostè, la tercera part..., aquestes són les dues coses, no?: subvencions i aquesta col·laboració amb l'associació d'empreses del teatre per incrementar-ne l'oferta. Vostè em diu: quina..., la situació, com la veiem? Doncs nosaltres, pel que fa referència a un d'aquests centres, d'aquests establiments, nosaltres vam tenir una sèrie de converses amb ells. Efectivament, era un problema de demanda; tenien molt la impressió –ells i altres persones– que les coses del món canvien i, per tant, que la situació que s'havia creat era, precisament, per una no-assistència de la gent. En aquests moments –i no sé si hi han contribuït les diverses sessions que vàrem tenir amb ells– em penso que hi ha una nova progra-

mació, em refereixo..., més pensada de cara al públic i en un sentit més comercial. Jo em penso que la solució de moltes d'aquestes activitats culturals, com aquesta del teatre, és precisament que els mateixos centres vagin adaptant la seva programació, tant des del punt de vista de la qualitat com també des del punt de vista del més gran interès del públic.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem a la següent pregunta... Ah, no, rèplica..., sí.

El Sr. FERRAN: Gràcies, senyor president. Celebro, senyor conseller, la predisposició i la informació que m'ha donat vostè al respecte, però voldria dir-li que no fóra bo que es fes qualsevol tipus de discriminació entre un tipus de teatre i un altre; que pensi realment que ha estat molt important —molt important— l'impuls que han donat determinades associacions ciutadanes, col·lectius de comerciants i fins i tot grans empreses al voltant d'aquests llocs on es fan aquests espectacles, i li agrairia, li diria que des de l'àmbit del seu Departament no es fes cap tipus de discriminació, ja que potser la demanda no és tan alta, no creix tant perquè aquests espectacles no poden ser competitiu a causa dels preus elevats que han de situar.

Gràcies, senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ferran. Senyor conseller..., no vol intervenir...

*Preguntes acumulades relatives a
la seguretat i a les inspeccions a les discoteques*

Passem a la següent pregunta, que em temo que no serà una, sinó que en seran moltes —set. Preguntes sobre les mesures preses per a garantir la seguretat de les persones de l'interior i al voltant de les discoteques. El senyor Ignasi Riera, substituït pel senyor Roc Fuentes; té la paraula.

El Sr. FUENTES: Sí, moltes gràcies, senyor president. Certament substitueixo el meu company, per altra part insubstituïble, el senyor Ignasi Riera. Senyora consellera, nosaltres hem formulat cinc preguntes, que, si m'ho permet la presidència i amb la brevetat possible, intentarem defensar-les molt breument, que fan totes elles referència a la seguretat interior i exterior de les persones i també a l'accés i la venda de begudes alcohòliques als menors a les discoteques. Alhora, hi ha una altra pregunta, l'última, que fa referència a les inspeccions que porta a terme la Generalitat per garantir el compliment de la normativa al respecte.

És cert que nosaltres hem formulat aquestes preguntes després que el 29 d'agost es van produir aquells fets tan lamentables i tràgics a la discoteca Big Ben de Mollerussa, però les nostres preguntes, tot i reconeixent la gravetat d'aquest fet, volen anar més enllà, perquè pensem que malauradament massa sovint es donen circumstàncies —potser no tan greus, però en qualsevol cas semblants— que posen en evidència els problemes que hi ha per a la integritat de les persones, sobretot per als joves, en molts casos, en el funcionament de les discoteques.

Les nostres preguntes, per tant, volen demanar a la senyora consellera les mesures que es prenen per garantir per una part l'indubtable dret a la llibertat de les persones, però alhora també fer-lo compatible amb la seguretat, i també voldríem saber, encara que fos molt breument, si la Generalitat s'ha plantejat algun tipus de reforma en la normativa perquè aquestes necessitats de fer més efectiva la seguretat en l'interior de les discoteques, en els edificis, quant a l'accés dels joves, a l'exterior també de les discoteques, si s'ha plantejat la Generalitat algunes mesures, ja de caràcter legislatiu, per modificar les normes actuals, hi insisteixo, perquè aquests drets, el dret a la seguretat, siguin més efectius.

Moltes gràcies, senyora consellera; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes.

*Preguntes acumulades relatives a
la seguretat a les discoteques i sobre
els fets del 29 d'agost a la discoteca Big Ben*

La senyora Maite Utgés en té dues sobre la mateixa qüestió. Si les vol formular ara..., així la senyora consellera podria fer una resposta global. Té la paraula la senyora Maite Utgés.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Per repassar una mica els fets i per recordar-los als senyors diputats i senyores diputades, he de dir que el passat diumenge, tal com ha comentat el company diputat, un estudiant de vint anys va ser mort per una estomacada propinada per un grup de persones dins mateix de la discoteca Big Ben de Mollerussa. Entre aquest grup hi havien menors d'edat, que segons declaracions dels responsables del local es van colar entre els familiars per tal de poder-hi entrar. El jove es va veure rodejat per persones que, sense dir res, van començar a colpejar-lo i a donar-li puntades de peu fins a deixar-lo a terra en estat inconscient, i va morir poc després d'arribar al centre d'assistència primària. L'agressió va ser brutal, i a pocs metres d'on es va produir, concretament a dos metres, hi havia un agent de seguretat de l'esmentada discoteca que no va poder adonar-se dels fets fins que va ser evacuat a l'exterior i es va saber que havia estat agredit.

Aquests fets són tan greus que mereixen no tan sols la persecució policial, sinó que han revelat també que hi ha un alt grau d'inseguretat en alguns d'aquests locals, a pesar de l'elevada concurrència de clients i de les mesures de seguretat a què està obligat a garantir qui explota el negoci. Unes mesures per les quals han de vetllar les autoritats responsables de la policia d'espectacles. El Parlament de Catalunya va aprovar la Llei sobre policia d'espectacles, activitats recreatives i establiments públics, la qual té com a objectiu, tal com diu la Llei, garantir la seguretat de l'usuari que gaudeix d'aquestes instal·lacions.

En aquests fets hi han concorregut diversos incompliments. El primer: no s'ha pogut garantir la integritat física de les persones. Segons aquesta llei, els locals de concurrèn-

cia col·lectiva requereixen el control per part de l'Administració, que ha de comprovar aquestes mesures. Nosaltres volíem saber si la Conselleria de Governació ha vetllat per aquest objectiu. I el segon incompliment, que crec que és important, és l'accés de menors d'edat, que segons l'article 23 de l'esmentada Llei qualifica com a falta molt greu l'admissió de menors en establiments on aquests tinguin prohibida l'entrada.

És per tot això que formulem a la senyora consellera les següents preguntes: com pensa el Consell Executiu garantir la seguretat dels usuaris d'establiments d'activitats recreatives de pública concurrència i quina valoració fa dels fets ocorreguts el passat dia 29 d'agost dins la discoteca Big Ben de Mollerussa?

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Utgés. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable senyora consellera Cuenca.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (M. Eugènia Cuenca): Moltes gràcies, senyor president. Intentaré respondre globalment totes aquestes preguntes, i començo per respondre la darrera pregunta que formulava la senyora diputada del Grup Socialista.

El Govern de la Generalitat segur que coincideix amb tots els grups de la cambra a lamentar profundament, doncs, aquest fet, i a més jo diria que aquesta cambra, segurament, avui servirà per fer una reflexió que és que fets com aquests denoten un canvi de comportament social que em sembla que a tots ens ha de fer reflexionar i, segurament, pensar com ha de ser la millor manera de procurar que aquests fets no es repeteixin o d'evitar que es puguin fer.

Per tant, lamentem profundament aquest fet, igual que suposo que ho lamenten tots els grups, perquè és un fet horrible, tremend, i sembla que sigui impossible que pugui succeir, doncs, en aquesta societat del 1993.

El diputat d'Iniciativa i la senyora diputada formulaven una sèrie de preguntes, i jo demanaria al president de quin temps dispo, perquè m'agradaria no deixar cap dubte sobre l'actuació precisa, eficaç i rigorosa per part del Departament de Governació i, en definitiva, del Govern de la Generalitat.

Realment...

El Sr. PRESIDENT: Senyora consellera, m'ha fet una pregunta i jo la hi contesto.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Sí, perdó.

El Sr. PRESIDENT: Té dret a dotze minuts i mig. Jo li agrairia que els escurés un xic, perquè...

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: D'acord. Ho procuraré, senyor president.

Realment, el comportament i les aficions dels joves segurament podrien ser objecte d'un estudi sociològic que, segurament, no estaria de més que hi comptéssim, amb ell, i el perquè d'aquests comportaments i d'aquesta aflluència massiva i entreteniment a llocs com aquestes discoteques, però deixant de banda això —i potser en un altre moment seria oportú d'enfocar aquesta mena d'estudi sociològic— em re-

feriré als temes que competeixen al Departament de Governació. Intentaré ordenar les diferents esferes que presenta la seguretat de les persones en aquests establiments públics, concretament en aquestes discoteques.

D'una banda, es tracta de vetllar perquè les condicions sanitàries i les previsions en cas d'emergències fortuïtes com és aquesta —tant dins dels establiments públics com és una discoteca, com als seus voltants—, garanteixin, segur, en tot cas, la integritat física de les persones, i per això el que vol dir és que s'ha de complir el mandat fet per la llei, com vostè deia, del Parlament de Catalunya, la Llei 10/90, sobre policia de l'espectacle, però també el Reglament general de policia d'espectacles i activitats recreatives, i també les normes bàsiques d'edificació.

No dubtin els senyors diputats que tot això, el compliment d'aquestes normes, ho vetlla especialment el Departament d'Ensenyament, no només a través de les inspeccions que fa, i vigilància a través dels Mossos d'Esquadra, sinó, evidentment, quant a comprovacions administratives i també quant a normes d'edificació i control i inspecció de Bombers.

Per tant, en aquest sentit, jo crec que no ens hauríem de preocupar gaire de si l'actuació ha estat o no eficaç, en aquest sentit. Evidentment, ha passat un fet que a tots ens preocupa i per això estic aquí, i estem aquí parlant d'aquest tema. I un altre tema, o sigui, sobre control sanitari i compliment de la normativa; hi ha un problema de seguretat interior que també contemplen aquestes normes a les quals he fet referència, i que en aquest cas el Govern de la Generalitat controla a través de les inspeccions periòdiques i a través de l'aportació que les mateixes empreses —o discoteques, en aquest cas— presenten al Departament d'Ensenyament..., ai, perdó!, de Governació —això em passa sovint, eh?, o sigui que no sé quin remei tindrà.

Jo, després, els donaré una xifra sobre les inspeccions realitzades pel Departament al llarg de sis mesos. Tinc a disposició dels senyors diputats les inspeccions realitzades des que el Departament de Governació té assumida la competència d'inspecció i d'espectacles.

Els deia que no només són unes inspeccions que realitzen els Mossos d'Esquadra quant a seguretat, sinó també els tècnics de Prevenció i Extinció d'Incendis. Aquestes inspeccions es realitzen d'una manera ordinària i periòdica, però a més el Govern endega campanyes especials amb diferents motius, sobretot en aquells casos en què diferents factors poden sobredimensionar l'assistència de públic, de jovent en general, a aquests establiments, com és el cas, doncs, de les temporades de vacances d'estiu o de Nadal.

Després, a més d'aquestes inspeccions ordinàries o extraordinàries, es produeixen inspeccions, també d'una manera ordinària, però prèvia denúncia dels particulars. Per tant, jo crec que sempre podem pensar que s'haurien de portar a terme més inspeccions. Amb els efectius que tenim creiem que en portem prou. Aquesta discoteca mateixa fa disset anys que té aquesta activitat i que mai hi havia passat un fet com aquest. Per tant, podríem dir que sí que es poden

fer més inspeccions –necessitaríem, ho torno a repetir, més efectius–, però, en tot cas, la inspecció és constant, tant de manera ordinària com extraordinària, com a causa –ho repeteixo– de demanda dels particulars per denúncia de fets concrets.

És cert que d'aquesta discoteca ara han sortit moltes veus dient que sovint s'hi produeixen baralles, però mai ningú, cap particular havia denunciat això. I de les inspeccions que han fet els Mossos d'Esquadra i els tècnics de Prevenció i Extinció d'Incendis això no s'ha detectat, tampoc. Es va produir una inspecció, d'aquestes ordinàries, l'any 91, i es va constatar una sèrie d'infraccions; s'hi va imposar una multa, una sanció; aquestes es van corregir, i concretament una d'elles era que, en aquell moment en què es va fer la inspecció, hi mancava un cartell en què deia «Es prohibeix l'entrada de menors». Això es va corregir i, per tant, doncs, no hi havia hagut cap denúncia ni en cap de les inspeccions realitzades s'havia detectat aquesta situació d'entrada de menors.

Vostès, senyors diputats, poden imaginar com és de difícil fer una vigilància dels Mossos d'Esquadra, cada nit, a la porta de totes les discoteques de Catalunya –dels Mossos d'Esquadra o de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, o de les policies locals, que també tenen aquesta funció. Per tant, les inspeccions es realitzen d'una manera ordinària i periòdica, però segurament això és molt difícil de detectar.

Fa uns dies em van fer una entrevista els mitjans de comunicació, i jo feia una crida als propietaris de discoteques dient que això no és un tema només de responsabilitat pública; que, si no hi intervenen els propietaris d'aquestes discoteques, serà molt difícil de superar, i que, segurament, són els propietaris de les discoteques els que seleccionen el públic que volen tenir. Evidentment, podem continuar –ho repeteixo– fent més inspeccions, però si no hi ha aquesta col·laboració dels propietaris –i social, presentant denúncies cada vegada que es detecti una entrada de menors–, això em sembla que serà molt difícil de corregir, i espero que comparteixin amb mi aquesta impossibilitat.

Jo dic sovint –en aquest cas i en alguns altres casos– que l'enduriment d'una normativa pot suposar en alguns casos prevenció, però segur que no resol el problema. Potser podríem pensar que els horaris d'aquests establiments públics són molt relaxats, i que acaben molt tard, però segurament, doncs, produint una norma, però una norma d'aquest Parlament per la qual l'horari de les discoteques tingués un tancament més curt, hauríem de plantejar-nos sociològicament què fa el jovent que hi va i que té uns hàbits, en aquests moments, de passar la nit fora de casa, i dins d'uns establiments. Per tant, no és un tema legal, només; no és un tema només d'inspecció –que creiem que la inspecció de la Brigada del Joc i Espectacles i, per altra banda, dels aspectes físics i materials dels locals ha estat eficaç–, sinó que crec que és una conscienciació i una crida a tots els propietaris de discoteques, que facin el favor d'exercir l'honradesa i l'honestetat de respectar la normativa aprovada pel Parlament i pel Govern de Catalunya.

I en aquest mateix sentit parlaria del tema de la venda de begudes alcohòliques a menors. És exactament el mateix: hi ha una normativa aprovada pel Parlament de Catalunya; el Govern de la Generalitat ha fet una campanya molt eficaç i molt àmplia, molt estesa, i també periòdica sobre no només la difusió de la Llei de la prohibició, sinó d'informació i de pedagogia als establiments que fan aquesta expedició de begudes alcohòliques, la prohibició de venda als menors... També en el tema del trànsit, la repercussió que tot això té, i que crec que el Govern, segurament, pot fer més perquè sempre es pot fer més, però jo crec que no ens hem de preocupar per pensar que tenim aquest tema... Jo crec que l'hem fet amb el màxim rigor i eficàcia possible, però en tot cas ens hem trobat en situacions d'aquesta mena.

Senyors diputats, tancaments de discoteques per fets evidentment no tan luctuosos com aquest cas, es produeixen sovint. L'any passat hi va haver quaranta-cinc tancaments de discoteques pel Govern de la Generalitat, sumats als tancaments que ja fan en altres casos els mateixos alcaldes, que també tenen aquesta potestat, de fer sancions cada vegada que es detecta una infracció, bé sigui per una inspecció ordinària o extraordinària o per denúncia de particulars, és sovint. Jo crec que, en aquest cas, en cap moment s'ha abaixat la guàrdia –i permetin-me l'expressió–, sinó que s'està sempre vigilant perquè aquests fets no puguin passar.

Davant dels fets que van ocórrer en aquesta discoteca, el Departament de Governació, a través de la Delegació del Govern a Lleida, va creure que havia de fer unes mesures cautelars, d'imposar unes mesures cautelars, perquè no es podria tornar a obrir aquesta discoteca si no s'havia corregit allò que, mitjançant les declaracions de persones i recollides pels Mossos d'Esquadra, s'havia comprovat. Van fer unes mesures cautelars, una resolució de mesures cautelars de tancament, i alhora es va obrir un expedient sancionador. Mentrestant, i per un altre fet, que és la mort –en la qual el Departament de Governació no pot intervenir perquè és una actuació judicial–, el jutge ha ordenat la investigació d'algunes proves sobre l'edat o no, com saben vostès –els diferents mitjans de comunicació se n'han fet ressò–, sobre l'edat dels menors.

Els haig de dir que avui el Departament de Governació ha comprovat administrativament que, realment, són menors, a través de no només l'acta de naixement del Registre civil, sinó a través, precisament, dels llibres de registre dels hospitals on aquestes persones van néixer i que, atès que va ser l'any 79, aproximadament, que ja comptaven... –informatitzadament o amb llibres–, que realment hi va haver aquesta constatació dels menors. L'actuació del Departament, en aquest moment, és demanar, haver demanat al jutge si hem de suspendre o no, hem de paraitzar o no l'expedient sancionador, atès que hi ha una investigació judicial en marxa que nosaltres creiem que es podria resoldre perquè hi ha la constatació documental que, realment, són menors, que realment es va produir la venda i consum de begudes alcohòliques; mancava una situació de seguretat a la discoteca, i a més, la discoteca no comptava en aquell

moment, perquè no va prestar auxili, amb el servei d'infermeria que també la normativa exigeix.

Per tant, hem demanat, pensant que l'actuació judicial ens podria retardar o, en tot cas, paraitzar l'expedient sancionador, una sèrie de constatacions d'uns fets i, per tant, per mesures que la discoteca pensa prendre per corregir la seguretat, per a la prohibició de l'entrada..., en definitiva, per compliment de la legislació vigent, i en la mesura que l'empresa presenti aquesta documentació i la inspecció i els Mossos d'Esquadra en comprovin realment l'existència, si no s'ha pogut resoldre abans l'expedient sancionador, aixecaríem les mesures cautelars esperant quina ha de ser la resolució de l'expedient sancionador.

A mi m'agradaria, senyors diputats, que no quedés cap pregunta per a vostès sense respondre, perquè crec que –ho repeteixo– tots hem de lamentar que aquesta situació s'hagi produït, però crec que el Govern de la Generalitat ha actuat –actua– com ha de ser, com diuen les lleis i, a més, amb una gran eficàcia i jo crec que amb rigor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera. El senyor Fuentes pot repreguntar, amb la recomanació de moderació de temps.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Breument, perquè la senyora consellera ha tocat aspectes diversos que jo crec que és bo d'assenyalar.

Per una part diu –i és cert– que hi ha responsabilitats socials que van molt més enllà de la responsabilitat concreta de la Conselleria, i és cert. Òbviament, no tenim temps d'entrar-hi, però sens dubte hi ha qüestions de formació, de caràcter cultural, d'oferta cultural, d'oferta laboral, de molts aspectes en relació amb aquesta qüestió que fa que els joves vagin massivament i amb determinades actituds a les discoteques.

És cert també que, per altra part, no és exclusivament responsabilitat de la Generalitat el que passa en les discoteques; des del nostre punt de vista sí que és cert que hi ha una responsabilitat important, i tot i reconeixent les dificultats que això comporta, crec que nosaltres no ens podem acontentar de dir: «Hem fet les inspeccions; nosaltres mirem que es compleixi la llei i, per tant, doncs, fins aquí estem satisfets.» No podem estar-ho, perquè es donen moltes situacions conflictives i problemàtiques. Aquesta és d'una gravetat especial, perquè hi ha hagut morts, però n'hi han hagut altres en d'altres discoteques, i hi han altres situacions, també –dintre i fora de les discoteques–, d'especial gravetat.

No es tracta, tampoc –i jo tampoc ho he plantejat–, d'anar a endurir sistemàticament la norma. Jo, el que sí que he dit és que crec que val la pena de fer un balanç; fer un balanç de l'aplicació de la norma, de la inspecció, i veure aquells aspectes que potser cal modificar, que potser cal aprofundir, a partir de l'experiència, a partir dels resultats; que no necessàriament vol dir anar a endurir, però sí que pot dir contemplar alguns aspectes que potser no es contemplen adequadament en relació amb l'entorn, en relació amb el

trànsit, amb la circulació, amb la magnitud, amb la grandària de les discoteques, amb les macrodiscoteques, amb la situació d'aquestes, etcètera. Vull dir..., no estic dient que tot això es produeixi, precisament, *per culpa* del Govern de la Generalitat, ni de bon tros, però sí que crec que tots plegats hem de fer aquesta reflexió i crec que és bo, seria bo que féssim aquest balanç de les normes, perquè jo crec que, en aquest camp i en tots els camps, és bo, sempre, veure la traducció en la realitat de les lleis; veure com s'apliquen, veure quin resultat tenen, veure per què serveixen, perquè això, després, ens pot servir per tirar endavant les modificacions adients en un sentit o en un altre; no necessàriament –encara que potser també– en el sentit d'endurir algunes d'aquestes mesures.

Moltes gràcies per endavant, senyora consellera.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Fuentes. La senyora Utgés té la paraula per repreguntar.

La Sra. UTGÉS: Gràcies, senyor president. Senyora consellera, nosaltres compartim que els propietaris tinguin una responsabilitat en aquests fets, però tampoc hem de negar que l'Administració té també una important responsabilitat, en aquestes circumstàncies.

En aquest cas, les condicions en què es va produir aquesta brutal pallissa, nosaltres considerem –i evidentment, posen de manifest– que estan en joc aquestes mesures de seguretat de les persones, i com a diputats i com a ciutadans hem d'exigir l'escrupolós compliment de totes les normes que regulen la seguretat d'aquests establiments.

Nosaltres pensàvem que, després d'aquests fets, s'aportarien noves mesures, es farien noves actuacions, i en aquest sentit ens sentim una mica desillusionats. I li vull recordar que quan passen aquest tipus de coses, quan hi ha un agent de seguretat a dos metres que no es pot adonar dels fets, és que hi ha alguna cosa que no està rutllant com cal.

Per una altra banda, resulta difícil de creure –com s'ha volgut justificar– que l'entrada de menors és una cosa excepcional, i nosaltres li fem constar, senyora consellera, que en algunes discoteques la regla general –la regla general– és que no s'hi impedeix l'entrada de menors, i que, a més, s'hi serveixen begudes alcohòliques.

De tot això el nostre Grup té seriosos dubtes sobre la quantitat d'inspeccions realitzades, i que aquestes siguin eficaces i freqüents, i sobretot, les sancions i les actes aixecades. Per tant, de tot això li demanem, senyora consellera, que hi hagi més rigorositat en el compliment de l'esmentada Llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Utgés. La senyora consellera té la paraula.

La Sra. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ: Gràcies, senyors diputats. Em complau trobar el to que hem trobat avui davant d'aquestes preguntes i respostes i, realment, jo crec que sempre és bo fer el balanç d'una legislació i la normativa i com està en la seva aplicació. Jo crec que això és bo, i potser ho hauríem de fer més, amb més tranquil·litat o amb més temps que el que donen avui aquestes preguntes,

malgrat la condescendència del senyor president de la cambra.

Realment, com deia el senyor Fuentes, hi ha altres aspectes que són realment..., que s'haurien d'atendre, malgrat que no siguin en aquest moment competència del Govern de la Generalitat, que és tot l'aspecte de la seguretat exterior d'aquestes discoteques; és a dir, tot allò relacionat amb el trànsit i, en aquest sentit, no pot entrar-hi, el Govern de la Generalitat, perquè no hi té competències.

Un altre aspecte que tractava –i segurament hi estariem d'acord molt immediatament– és si cal o no que hi hagi aquests macroestabliments que, segurament, es presten molt més a situacions de no-control o de dificultat de control.

Jo crec que és positiu, doncs, fer un balanç i veure si hem de corregir la legislació o, com deia jo abans, doncs, fer un estudi del comportament del jovent o del comportament social. La senyora diputada deia que un agent de seguretat no havia reaccionat: ni l'agent de seguretat ni la gent que estava a la discoteca, i això, doncs, malauradament, és un comportament d'aquí i d'altres països europeus en un tema molt més greu, com tots deuen conèixer.

Senyora diputada, no estic d'acord amb el que vostè està dient. Diu «un escrupolós compliment...» Jo li garanteixo que el compliment de la legislació aprovada per aquest Parlament i la legislació que deriva de l'Administració de l'Estat ha estat escrupolós, no només quant a seguretat, sinó també quant a condicions dels edificis. Per tant, si vostè té alguna cosa concreta a dir, quan assevera que el comportament ha de ser escrupolós, jo li agrairia que m'ho digués, perquè estic convençuda que, realment, el comportament i l'eficàcia han estat realment tal com ha de ser.

Però m'ha deixat preocupada, perquè vostè diu que la regla general és l'entrada de menors a les discoteques. Jo no sé si això ho fa vostè com una manifestació en general o és una constatació que vostè mateixa té; llavors, si ho té, li pregaria que ho denunciés, vostè o les persones que li ho han informat, perquè hi ha aquestes inspeccions que li deia, que són a petició dels particulars, que, evidentment, trobarà resposta de seguida, formulant i fent una inspecció com totes les que el Departament de Governació fa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora consellera.

Projecte de llei del patrimoni històric-cultural català

Passem al punt 3 de l'ordre del dia: debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei del patrimoni històric-cultural català, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple, i també de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

La Comissió de Política Cultural ha acabat els seus treballs i ja ha emès Dictamen. Hi ha algun membre del Consell Executiu que vulgui presentar la iniciativa de la Llei? (Pausa.) Té la paraula l'honorable conseller senyor Guitart.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA: Senyor president, senyores i senyors diputats, em plau presentar el Projecte de llei del patrimoni cultural de Catalunya i sotmetre'l a la consideració del Ple d'aquest Parlament. Com a conseller de Cultura, com a diputat i també com a ciutadà, em sento especialment honorat per aquest fet, ja que la presentació d'un text legal de la transcendència d'aquest és un acte –des del meu punt de vista– summament important.

Si les lleis neixen, normalment, amb una vocació de permanència, amb més motiu les reguladores del patrimoni cultural d'una nació han de ser vàlides per a moltes generacions, ja que han d'assumir la perspectiva i la dimensió històrica del patrimoni que preserven. En tenim un exemple en la històrica Llei del patrimoni francès, del 30 de març del 1887, ja més que centenària i encara vigent. Quin dubte hi ha, doncs, que l'aprovació avui pel Parlament de Catalunya de la Llei del patrimoni cultural es pot considerar com un fet històric, com ho fou també l'aprovació, el 3 de juliol de l'any 1934, de la Llei del patrimoni històric, artístic i científic de Catalunya, gràcies a l'article 23 de la qual fou possible que la Generalitat pogués salvar bona part del patrimoni artístic de Catalunya durant la guerra del 1936-1939.

Pocs arguments són tan contundents per conèixer el passat d'un país i de la seva gent com el seu patrimoni cultural, el punt on conflueixen història i art, matèria i memòria: les bases amb què es basteixen les consciències de la col·lectivitat.

És aquesta una herència valuosa de la qual tots plegats som dipositaris; una herència que tenim el deure de preservar i de donar a conèixer als qui ens seguiran. El Parlament de Catalunya aprovarà una llei llargament esperada i que ve a culminar tot un procés ordenador dels diferents àmbits de la cultura. Val a dir, però, que aquest Projecte de llei neix amb un bagatge important i amb una solidesa remarcable. Bagaatge, perquè són més de deu anys d'experiència d'una acció de govern en la recuperació del nostre patrimoni que han permès abordar aquest text legal, d'altra banda complex, amb la rigorositat necessària.

I la Llei neix també amb solidesa, gràcies a la tasca de les il·lustres senyores diputades i els senyors diputats que han treballat en el text, conscients de la necessitat de disposar d'aquest marc legal que complementa altres lleis com són la de museus i la d'arxius, i les recentment aprovades per aquesta cambra, de biblioteques i de foment de la cultura popular tradicional i de l'associacionisme cultural.

L'any 1985 es va promulgar la Llei del *patrimonio histórico español*, que afectava en diversos aspectes fonamentals competències que, segons la Constitució i l'Estatut, corresponen a la Generalitat de Catalunya. Amb aquella Llei el Govern central s'atribuïa la competència exclusiva en la declaració dels béns d'interès cultural, sense cap intervenció decisòria per part de les comunitats autònomes. L'Estat també centralitzava tota la funció registral i d'inventari i, per últim, es reservava la potestat de la promoció internacional del patrimoni.

Aquest plantejament, innecessàriament centralista, va ser interpretat pel Tribunal Constitucional, a la seva sentència del 31 de gener de 1991, amb el reconeixement de les competències de les comunitats autònomes per realitzar les declaracions de béns d'interès cultural. Va donar plena legitimitat als seus registres, catàlegs i inventaris, de manera que les seves decisions esdevenien vinculants per a l'Administració de l'Estat i, finalment, els restituïa les competències de promoció a l'exterior del seu patrimoni.

En resum, a partir d'aquella sentència no sols es va recuperar la potestat d'exercir determinades competències, sinó els veritables instruments per poder impulsar plenament una política de patrimoni cultural pròpia, d'acord amb les necessitats del nostre país.

Prudentment, doncs, va caldre esperar per a l'elaboració del Projecte de Llei que avui se sotmet a la consideració del Ple del Parlament. De l'any 1985 al 1991 hi ha hagut sis anys d'*impasse* que han portat a elaborar el procés ordenador dels àmbits del patrimoni cultural, amb les lleis que esmentava abans i, finalment, amb aquest text normatiu que, serà una llei marc i de referència en la qual també se sustentaran totes les anteriors.

Permetin-me incidir breument en aquest aspecte, ja que si això ha estat així no ha estat pas per fer les coses a l'inrevés, com de vegades s'ha suggerit, sinó, precisament, per la voluntat del Govern de no inhibir-se de la responsabilitat de disposar d'un ordenament jurídic sectorial imprescindible.

Era necessari ordenar i garantir la prestació d'uns serveis culturals bàsics per als ciutadans, com són les biblioteques, els museus, els arxius, el foment i la protecció de la cultura popular i tradicional i del nostre important teixit associatiu, i calia dotar-los d'unes estructures modernes i eficaces per garantir un millor accés a aquests béns culturals.

D'altra banda, els temes de patrimoni i de la cultura en general requereixen sempre un ampli consens i també una exigència notable per garantir a la posterioritat un patrimoni ric, divers i en les millors condicions, i incrementat respecte al que nosaltres hem heretat. Per això, un cop resolts els aspectes competencials i un cop definit l'ordenament dels àmbits específics d'arqueologia, museus, arxius, cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural i biblioteques, el Govern va presentar aquest Projecte de Llei en el període de sessions anterior, d'acord amb el que va ser un compromís públic, i tal com vaig anunciar el novembre de l'any passat. També, des de la perspectiva d'haver assumit totes les competències en matèria de cultura —segons la Constitució i l'Estatut—, i tenint present un precedent important: la Llei del 3 de juliol del 1934.

El Projecte de Llei que ara tinc l'honor de presentar es basa en un doble vessant del concepte de patrimoni: en primer lloc, en un fet que defineix i reflecteix la consciència històrica i cultural i que, per tant, és un element actiu que reforça la identitat col·lectiva i nacional. En segon lloc, la idea del patrimoni com a element enriquidor de la nostra cultura i com a signe de qualitat de vida i progrés social.

Per això el text té sempre present la importància no sols de preservar el patrimoni cultural, sinó d'acostar-lo a la ciutadania, i que els mateixos ciutadans en gaudeixin, que hi participin i es responsabilitzin activament en el seu manteniment i difusió.

És en aquest sentit dinàmic i participatiu que cal entendre el títol preliminar, que assenta les bases de la necessària col·laboració institucional i ciutadana i que defineix l'assumpció per part de la Generalitat de la competència de projecció exterior del patrimoni català.

És per això que en el títol preliminar no sols es fixa la col·laboració entre les diverses administracions públiques per aconseguir els objectius de la Llei, sinó també —i de forma explícita— la necessària col·laboració dels particulars. I d'una manera especial, de l'Església catòlica, com a titular d'una part molt important del patrimoni cultural català.

Permetin-me que, a continuació, descrigui breument el Projecte de Llei, més enllà del que acabo d'esbossar. El text legislatiu presentat s'estructura en quatre títols. El títol primer, que defineix i estableix les categories dels béns integrats del patrimoni; el segon, que n'articula el règim de protecció; el tercer, dedicat a les mesures de foment i difusió, i el quart, on es recullen les mesures per a l'execució de la Llei i el règim sancionador. Segueixen diverses disposicions addicionals, d'entre les quals em permeto destacar la declaració d'interès nacional de la documentació recollida a l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

Pel que fa a les categories de protecció del patrimoni, el text parteix d'un concepte ampli que engloba tant el patrimoni moble com l'immoble, sigui quina sigui la seva titularitat, pública o privada. En aquest sentit, s'estableixen tres categories de protecció comunes als béns mobles i als béns immobles: els béns culturals d'interès nacional, els béns catalogats i la resta de béns que integra el patrimoni cultural.

Pel que fa als béns culturals d'interès nacional, el Projecte de Llei els defineix com els més rellevants i en presenta una tipologia ben precisa.

Pel que fa als béns catalogats, se n'estableixen dos règims específics segons que es tracti de béns mobles o immobles. En el primer cas, la catalogació tant pot afectar béns mobles singulars com col·leccions, i en el cas dels béns immobles se segueix la legislació urbanística, de manera que resta en mans dels ajuntaments la catalogació corresponent. Per tant, aquí, i com també esmentaré en altres parts del text del Projecte, l'Administració local ha de desenvolupar un paper destacat que el Projecte ha volgut recollir amb una clara vocació municipalista i de col·laboració institucional; vocació que em permeto de recordar que també és clarament present en la Llei de museus i de biblioteques, per exemple.

Pel que fa a la resta dels béns integrats del patrimoni cultural, el Projecte de Llei en fa una classificació de vuit tipus, que abraça des d'objectes d'interès paleontològic, fins al patrimoni documental i bibliogràfic passant per béns tecnològics, etnològics, arqueològics, obres artístiques, inscripcions, monedes, etcètera. Finalment, cal destacar, pel que fa

a la definició del patrimoni documental, la inclusió de tots els documents dels òrgans de l'Administració perifèrica de l'Estat i de l'Administració de justícia radicats a Catalunya, i en aquest mateix sentit, dels documents dels òrgans de les comunitats europees.

En aquest mateix títol primer, s'estableix la creació del registre de béns culturals d'interès nacional i es precisa el procediment de declaració, aspectes, ambdós, summament importants, i dels quals depèn l'articulació d'una acció protectora i de foment del patrimoni pel seu caràcter vinculant.

Voldria aprofitar aquesta ocasió per insistir un cop més en la importància del registre dels béns culturals. A través de la seva funció administrativa de tutela entenem que el registre ha de ser una veritable eina per situar els béns en el seu context, en el seu ambient i que vagi més enllà de la simple descripció d'objectes. Per això és també una eina bàsica de difusió cultural que no s'ha de concebre només des d'una perspectiva purament de control administratiu, de cara, per exemple, a l'aplicació d'incentius fiscals com els que haurà de preveure una futura llei de mecenatge.

El títol segon del Projecte de llei articula la protecció del patrimoni cultural català. Cal destacar en aquest sentit que el text parteix del concepte bàsic de la responsabilitat dels propietaris o posseïdors en la conservació dels béns patrimonials per tal de preservar-ne la integritat del seu valor cultural. Els deures de conservació, preservació i manteniment explícitament establerts configuren el marc de protecció del patrimoni en les diferents categories. Així la Llei defineix el règim aplicable als béns culturals d'interès nacional, als béns catalogats i als altres béns integrants del patrimoni, i la seva protecció específica, tant en el cas dels béns mobles com dels immobles. S'estableix també la facultat de l'Administració de la Generalitat d'exercir els drets de tempteig i de retracte i en defineix la necessitat de seguir la legislació estatal en el cas de l'exportació de béns.

Novament, i pel que fa al règim aplicable als béns immobles, aquest es relaciona estretament amb el planejament urbanístic. En el cas dels béns mobles, se'n regula el comerç, es vetlla per la integritat de les col·leccions i la conservació i la restauració dels béns. I cal dir que tots aquests aspectes s'han treballat amb una especial cura, ja que no podem oblidar que són precisament els béns mobles els més susceptibles d'espoliació, robatori o mercadeig il·legal.

Un fet sobresortint dins d'aquest mateix títol segon és la inclusió d'un capítol de normes de protecció del patrimoni arqueològic, és a dir, d'una manera específica que ve a reforçar aquest àmbit patrimonial i que contempla tant l'arqueologia terrestre com la subaquàtica i que es reforça amb la creació de la figura dels espais de protecció arqueològica. A més, una de les intervencions del Projecte del llei és la creació d'un nou mecanisme per a la protecció del patrimoni arqueològic, ja que a partir d'ara caldrà un informe del Departament de Cultura que avalui les afectacions arqueològiques en el cas de la realització de grans obres, com ara carreteres, autopistes, xarxes de subministrament, embassaments, etcètera.

Pel que fa al capítol tercer, el Projecte de llei estableix les mesures de foment i difusió del béns integrants del patrimoni cultural català. S'hi fixen els camins d'ajut que la Generalitat ha d'establir per a la conservació i restauració del patrimoni i, d'una manera prou extensa i precisa, es determinen les formes d'aplicació de l'1% cultural, que ha de derivar de les inversions de la Generalitat en obres públiques; aquesta és una de les fonts importants de recursos per a la millora del patrimoni cultural. En aquest punt voldria destacar, però, la previsió que es fa que l'aplicació de l'1% cultural de les inversions de l'Estat a Catalunya es faci també previ informe del Departament de Cultura. D'aquesta manera la Llei estableix una major coordinació institucional pel que fa a la conservació del patrimoni i una millor unitat d'acció pel que fa a prioritats i recerca.

En el capítol de difusió, es determinen diversos aspectes. En primer lloc, es defineix l'inventari general del patrimoni cultural català, que el Departament de Cultura ha de mantenir i que ha de permetre la difusió dels béns del patrimoni i així fer-los públics mitjançant una xarxa descentralitzada de transmissió de dades. En aquest sentit, em volia referir a la revista d'arqueologia, a la qual m'he expressat en edicions anteriors. En segon lloc, es fa un esment especial a la necessitat de potenciar els monuments amb una gestió que compti amb una senyalització, guies i serveis complementaris adients i es preveu la creació de patronats específics per a la gestió de monuments. En aquest punt, el text recull explícitament la participació de les institucions municipals. Entenem que aquest era un aspecte que calia abordar expressament ja que de la bona gestió i rendibilitat cultural dels monuments depèn també la seva millor promoció i coneixement. En tercer lloc, cal remarcar que el Projecte de llei especifica i deixa clar que la instal·lació de museus, arxius i biblioteques, serveis bàsics per als ciutadans, pot ser causa d'interès social als efectes d'expropiació. Es reforça així un dels fonaments que han de concórrer en casos d'expropiació per part de les administracions competents i es precisa com a garantia la utilitat pública i cultural de determinades expropiacions.

Si bé aquest capítol de la difusió és innovador, ja que no es troba en altres lleis del patrimoni cultural, el règim sancionador que es defineix en el títol quatre és similar al desenvolupat en la Llei de l'Estat. A més de la Generalitat, però, cal dir que també els ajuntaments poden adoptar mesures per incentivar els propietaris o titulars al manteniment dels béns immobles d'acord amb el deure de conservació. Òbviament i com és preceptiu, el text estableix el règim sancionador corresponent, d'acord amb els diferents tipus d'infracció establerta.

Senyores i senyors diputats, la Llei de patrimoni cultural català, juntament amb les lleis de museus, de biblioteques, d'arxius i de foment i protecció de la cultura popular i tradicional, conformen el marc legislatiu més important i exhaustiu que mai no ha existit a Catalunya en matèria de cultura. Es culmina avui, doncs, un llarg i intens procés ordenador i desitjo que la llei que avui aprovi el Parlament de

Catalunya tingui una vigència i una utilitat de molts anys, ja que aquesta haurà de ser la confirmació d'una tasca legislativa ben feta prou àmplia i eficaç.

Fins aquí, senyores i senyors diputats, la meua intenció ha estat la de presentar succintament el Projecte de llei del patrimoni cultural català. He volgut destacar primer la transcendència d'aquesta llei, llei bàsica per a tot l'ordenament cultural. M'he referit a la situació de conflicte competencial que significa la Llei 16/1981, del patrimonio histórico español, i he intentat fer una síntesi de les diferents parts del Projecte, destacant-ne els aspectes més innovadors i, sobretot, els conceptes bàsics que inspiren el text, d'altra banda amb una marcada voluntat i visió de futur.

Només em resta per acabar la meua intervenció agrair públicament des d'aquesta tribuna les aportacions, els consells i les col·laboracions de les diverses persones que han intervingut en la redacció del Projecte de llei. No hi ha dubte que totes han estat valuoses i enriquidores, atesa la complexitat tècnica de la llei i la seva transcendència. Així mateix, vull destacar, i d'una manera molt especial, i agrair un cop més la tasca realitzada pels senyors diputats d'aquesta cambra, que han treballat el text legal al si de la Comissió de Política Cultural, que l'han enriquit i han acabat incorporant-hi la creació del Consell Assessor del Patrimoni Cultural, que penso que serà beneficiós per al bon ús d'aquesta llei. La bona consecució dels seus treballs i el bon diàleg imperant a l'entorn de la necessitat de disposar d'aquesta llei ens van fer pensar que podia ser aprovada ja en el període de sessions anterior. Això no va ser possible, atesa la sol·licitud d'un dictamen al Consell Consultiu per part de dos grups polítics.

Finalment, no voldria acabar les meves paraules sense fer esment de les nombroses persones que treballen, de vegades, des de l'anonimat amb una acció constant i decidida en la preservació del patrimoni cultural: des dels professionals tècnics i especialistes, com els historiadors, els arqueòlegs, els arquitectes, els restauradors, etcètera, fins als ciutadans que amb una clara consciència cívica estimen i valoren el patrimoni de Catalunya com un signe inequívoc de la nostra identitat. Més enllà dels mandats normatius, és sobretot en l'expressió de la voluntat dels ciutadans del nostre país que aquesta llei tindrà el seu veritable valor, que es concreta en un interès general suprem i noble com és la cultura.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Comença el debat del Projecte de llei. Hi han reservades tres esmenes a la totalitat. La primera d'elles és presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Quan el nostre Grup va analitzar el Projecte de llei de patrimoni no va tenir gaires dubtes que calia presentar una esmena a la totalitat. L'argumentació, per nosaltres, era clara i estava basada en cinc punts, tal com ja vàrem manifestar en la Comissió de Política Cultu-

ral. Fem, doncs, un repàs a aquells cinc punts i vegem fins on hem arribat, quina evolució hi ha hagut.

La proposta que fèiem de retirada del Projecte i revisió del text era per poder solucionar les següents qüestions: en primer lloc, el que per nosaltres era una manca de coherència amb la línia legislativa desenvolupada fins ara pel Parlament de Catalunya; en segon lloc, una manca d'adequació a les necessitats reals de protecció i recerca del patrimoni històric, en particular pel que fa referència al patrimoni arqueològic, arquitectònic, paleontològic i etnològic; en tercer lloc, una manca de connexió amb l'esperit i la lletra de les convencions internacionals i de les recomanacions del Consell d'Europa; en quart lloc, una manca d'aportació respecte a la legislació estatal fins al punt que en alguns aspectes aquesta Llei era regressiva respecte a l'espanyola, i finalment una abdicació de les competències exclusives sobre el patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic establertes en l'article 9.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquests eren els nostres arguments, aquests eren els punts sobre els quals centràvem la presentació de l'esmena a la totalitat.

Aprofundint una mica sobre aquests mateixos punts, i sobretot sobre l'evolució que ha sofert la Llei a partir dels treballs fets a la Ponència, a partir de les incorporacions que hi han hagut, la situació realment ha canviat. Tot i això, continuem trobant algunes mancances en el conjunt de la Llei. Pel que fa a la manca de coherència amb la línia legislativa desenvolupada fins ara pel Parlament de Catalunya, nosaltres entenem que aquesta llei no era ben bé una llei de patrimoni cultural, ja que molts aspectes d'aquesta es tocaven tan sols de passada, reproduint part de les lleis específiques de museus, d'arxius, de la cultura popular i tradicional i del sistema bibliotecari. Recordem aquí l'argument expressat en múltiples ocasions, tant pel nostre Grup com per d'altres grups, que aquesta llei que avui discutim era una llei prèvia, era una llei que s'havia d'haver fet en primera instància. Aquesta que aprovem avui, que s'aprovarà avui, tampoc no és una llei específica del patrimoni arquitectònic i arqueològic, ja que barreja una quantitat important de normes específiques relatives a aquest concepte patrimonial amb d'altres d'aplicació general al conjunt del patrimoni cultural.

Tot plegat, tenim la impressió que s'han barrejat dues lleis en una i, en aquest sentit, intuïm que, seguint la línia legislativa practicada fins ara, de lleis, en total se n'haurien pogut fer tres més. A totes les que ja s'havien fet fins ara, hauríem pogut afegir, doncs, una llei del patrimoni històric i arqueològic, una altra del patrimoni paleontològic i una altra de règim general de protecció i difusió del patrimoni cultural. En tot cas, queda clar que eren dues línies diferents. La que nosaltres proposàvem era fer una llei de patrimoni primer, en la qual s'englobessin tot aquest seguit de conceptes..., que, en definitiva, el Govern el que ha fet ha estat al revés: anar plantejant les lleis parcials i finalment acabar la llei de patrimoni. Així, doncs, quan plantejàvem l'esmena a la totalitat, ho fèiem perquè vèiem que hi havia una altra opció més coherent, que hauria estat, com deia, la redacció

d'una llei global per al conjunt del patrimoni cultural, derogant les lleis específiques prèviament aprovades pel Parlament. Podria ser, hauria pogut ser l'ocasió per traçar una nova línia jurídica més proteccionista respecte al nostre patrimoni, intentant una llei progressista que hauria pogut arribar a incorporar, fins i tot, el patrimoni natural del país. En tot cas, de les dues opcions, com he expressat abans, nosaltres ens quedàvem amb la primera.

Pel que fa al segon punt, a la manca d'adequació a les necessitats reals de protecció i de recerca del patrimoni històric, hem de manifestar que la Llei tenia mancances greus a l'hora de considerar el fenomen de la destrucció accelerada del patrimoni, tot i que som conscients que aquest és un problema comú a tots els països del planeta i que això es reflecteix en els convenis i recomanacions internacionals.

Cal considerar –i això és una realitat– que a Catalunya cada any es destrueixen encara desenes de jaciments arqueològics i d'edificis històrics. Les causes d'aquesta destrucció són, per exemple, l'acceleració de l'acció humana sobre el territori, amb la transformació i l'edificació de grans superfícies de terreny; l'aparició de màquines cada cop més potents i de projectes cada cop més agosarats que modifiquen extensivament sòl i subsòl i impliquen enderrocament d'edificis; la manca d'un inventari complet del patrimoni que pugui i hagi de ser consultat prèviament al planejament viari, urbanístic i arquitectònic; la inexistència d'una política de recerca sobre el patrimoni que permeti conèixer què cal inventariar, documentar o protegir abans que sigui destruït; la insuficiència de recursos i de personal, moltes vegades al servei de les administracions, dedicats a la protecció, recerca i difusió del patrimoni, i el desinterès generalitzat per la difusió del patrimoni que ha fet molts desconexors de les pròpies arrels i ha permès que es seguissin destruint jaciments arqueològics i edificis històrics, per ignorància de la seva vàlua real. En aquest sentit, en tenim alguns exemples que encara són recents, de fa poc temps, i probablement el més curiós sigui el del monestir de Poblet.

La Llei també té mancances a l'hora de plantejar el control del patrimoni. Probablement aquest sigui un dels aspectes que més ens trobarem després en les esmenes puntuals, almenys les que ha presentat el nostre Grup. És a dir, un aspecte o aspectes més proteccionistes haguéssim trobat interessant d'incorporar-los a la Llei.

Un aspecte positiu en l'evolució de la Llei ha estat la incorporació de la figura de l'arqueòleg municipal i el paper que els professionals vinculats amb el patrimoni han de jugar en alguns casos. Dissortadament, la Llei no regula qui pot ser considerat arqueòleg, és a dir, qui està capacitada per intervenir o informar sobre el patrimoni històric i arqueològic i quines llicenciatures es reconeixen com a vàlides per exercir-la.

Pel que fa al tercer punt, a la manca de connexió amb l'esperit i amb la lletra de les convencions internacionals i de les recomanacions del Consell d'Europa, també és un dels punts que trobarem més sovint en les esmenes puntuals

que ha presentat el nostre Grup. Les convencions internacionals i les recomanacions del Consell d'Europa parteixen d'un reconeixement de la gravíssima situació d'indefensió que pateix el patrimoni cultural tant pel que fa a la seva conservació com al seu estudi, difusió, consideració a l'hora de la planificació territorial i protecció davant els projectes d'obres que potencialment l'amenacen. No hem d'oblidar que en el nostre país hi ha gairebé un jaciment arqueològic o un edifici històric per cada quilòmetre quadrat.

En particular, el projecte té mancances pel que fa a la conciliació i a l'articulació de les necessitats respectives de l'arqueologia, vetllant perquè els arqueòlegs participin en les polítiques de planificació territorial i en el desenvolupament de totes les fases del projecte, i tampoc assegura la consulta sistemàtica a nivell urbanístic, tal com s'estableix en l'article 5 de la Convenció europea per a la protecció del patrimoni arqueològic i en la Recomanació 89 del Comitè de Ministres del Consell d'Europa.

Un altre aspecte que per nosaltres fuig de la Llei és que no s'acaba de garantir el compliment de l'esperit i la lletra de les recomanacions i convencions relatives a la mobilitat dels béns mobles, constituents del patrimoni cultural, tal com marca la Resolució 808 de l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa, relativa al retorn d'objectes artístics, o la Recomanació 1072 del mateix organisme, relativa a la protecció internacional dels béns culturals i a la circulació d'obres d'art.

Finalment, un altre aspecte que hem trobat a faltar és la creació de zones de protecció integral de patrimoni arqueològic on siguin prohibides tant les obres d'enderroc i els rebaixos de terra com les excavacions arqueològiques, tal com recomana la Convenció de la Valletta, per deixar a les generacions futures territoris amb jaciments completament intactes.

Pel que fa al quart punt, a la manca d'aportacions respecte a la legislació estatal i al fet que aquesta sigui regressiva en alguns aspectes, pel que fa a la conservació del patrimoni, també trobarem esmenes puntuals, les quals anirem defensant al llarg del debat d'aquesta Llei, però en els aspectes que pertocquen al règim general comú o al patrimoni cultural català ha estat realitzada en alguns casos una transposició de conceptes i categories fixat en la Llei estatal. Tot i així, alguns aspectes de la Llei podrien ser fins i tot regressius respecte de la Llei espanyola, com ara l'obligació de la Generalitat de contribuir al finançament de les excavacions arqueològiques motivades per obres d'iniciativa privada.

Finalment, i com a cinquè punt, hi havia l'abdicació en les competències exclusives sobre patrimoni històric. L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en el seu article 9.5, estableix que la Generalitat té competències exclusives sobre patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic, amb l'única limitació de l'establert en l'article 149.1.28 de la Constitució espanyola, que reserva per a l'Estat la competència exclusiva sobre la defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental espanyol contra l'exportació i l'espoliació. Malgrat això, trobem encara en

el Projecte de llei alguna renúncia a exercir aquestes competències, no tan sols en diversos articles que es remeten a la normativa estatal, sinó –que és el que ens preocupa en realitat– en el plantejament general i en gairebé la majoria d'aspectes de classificació, protecció i foment.

Com poden veure les il·lustres senyores diputades i els il·lustres senyors diputats, les discrepàncies inicials amb el Projecte de llei eren importants. Malgrat tot, els treballs de la Ponència han servit per apropar posicions. Probablement, si nosaltres governéssim no hauríem seguit el procés que l'actual Govern ha seguit; l'haguéssim seguit d'una manera pràcticament inversa. Tanmateix, el resultat final, hem de dir que tampoc es pot considerar dolent. Hi ha hagut incorporacions importants, i en aquest sentit destaquem tres aspectes que per nosaltres han estat cabdals a l'hora de prendre la decisió que d'aquí a un moment anunciaré.

Per una banda, la incorporació a la Llei del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català. Aquesta era una reivindicació d'alguns grups parlamentaris, era una reivindicació del sector –per entendre'ns–, i el Govern l'ha volgut assumir. I en aquest sentit, expressar la nostra satisfacció. En tot cas, la satisfacció serà més gran si aquest Consell Assessor del Patrimoni Cultural realment funciona, té les competències que marca la Llei, però, en definitiva, és un ens actiu i un organisme actiu en benefici del patrimoni cultural català.

En segon lloc, com a aspecte positiu també, la incorporació de la figura de l'arqueòleg municipal i un cert –però no suficient– no suficient reconeixement dels professionals del camp del patrimoni.

En tercer lloc, l'acord en els temes, en els molts temes que afecten els municipis i que en el projecte inicial eren del tot desafortunats per als interessos de molts ajuntaments, de tots els ajuntaments.

En definitiva, tot això ens ha portat a plantejar les esmenes puntuals –a plantejar les esmenes puntuals que discutirem més endavant–, però a retirar l'esmena a la totalitat en tant que, si bé el Projecte de llei, com he dit abans, probablement nosaltres no l'hauríem fet així i en la seva globalitat té aspectes que encara per nosaltres tenen mancances, globalment entenem que la feina que s'ha fet ha estat positiva i, per tant, retirarem l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. Suposo que, el torn en contra, el faran agrupat amb totes les esmenes a la totalitat, no?, senyors portaveus de la majoria? (Pausa.) Què? Bé, però hi cap torn en contra, evidentment.

La segona esmena a la totalitat, la presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roc Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, efectivament, el nostre Grup ha presentat una esmena de devolució d'aquest Projecte de llei, una esmena a la totalitat, tot i que el nostre Grup havia estat un dels que reiteradament havia reclamat la ne-

cessitat de debatre i aprovar aquesta Llei tan important per al patrimoni cultural de Catalunya.

Certament s'ha dit –nosaltres subscriuim aquestes paraules– que el patrimoni cultural és un dels elements essencials de la nostra identitat nacional; juntament amb la llengua i amb altres, però és sens dubte un element essencial. Per tant, és imprescindible tenir una norma bàsica, una norma fonamental que el protegeixi, que serveixi també per conservar-lo, per augmentar-lo, per a la investigació, per al foment i per a la difusió del nostre patrimoni.

Com he dit, nosaltres havíem reclamat reiteradament aquesta Llei perquè ens semblava que era imprescindible seguir el camí lògic d'establir primer les bases, de posar els fonaments, tal com havia reclamat el nostre diputat, ja l'any 91, el senyor Ignasi Riera, i jo mateix en una altra interpellació l'any 92; ens semblava que primer calia establir aquestes bases i després, en tot cas, desenvolupar els aspectes sectorials de protecció i de desenvolupament dels diferents àmbits del nostre patrimoni.

Per diverses raons, això no va ser així. En principi potser no fou possible perquè hi va haver recurs d'inconstitucionalitat per la Llei del patrimoni *histórico español*, però després de resoldre's aquest recurs, que reconeixia –com no podia ser d'altra manera– les competències de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria, sí que nosaltres entenem que ja es podia abordar immediatament aquesta regulació. Perquè, efectivament, cal recordar que la Constitució espanyola, en l'article 46, no marca únicament els drets dels poders públics, sinó que expressa clarament les obligacions de tots els poders públics en relació amb la protecció del patrimoni històric, cultural –diu– dels diferents pobles que configuren l'Estat espanyol. Per altra part, l'Estatut de Catalunya, en el seu article 9, marca com a competència de la Generalitat de Catalunya totes les qüestions relatives al patrimoni.

Per tant, calia promulgar aquesta Llei que assenyalés clarament què enteníem, per començar, per «patrimoni cultural de Catalunya», és a dir, tant els béns materials com també aquells immaterials que formen part del nostre patrimoni; que calia també que expliqués clarament les obligacions dels diferents poders públics, també dels particulars; la col·laboració entre poders públics i particulars; la definició dels diferents graus de protecció dels béns culturals –així ho fa la Llei–; també els mecanismes de protecció del nostre patrimoni, sobretot tenint en compte..., perquè s'ha dit –i jo crec que és absolutament imprescindible reiterar-ho– que el nostre patrimoni cultural –com està passant, malauradament, en altres països, però això mai pot ser excusa–, el nostre patrimoni cultural s'està malmetent per molts motius, per moltes raons; d'aquí que sigui important també que la Llei contempli mecanismes de protecció, sobretot enfront de les actuacions urbanístiques, però també que la Llei intenti ser un instrument de potenciació de la consciència social i de la consciència pública dels poders públics sobre aquestes necessitats. Calia també que la Llei establís els mecanismes financers per fer possible tot això i també que aquesta Llei establís, com és obvi, els mecanismes sancionadors per a

aquelles infraccions que es produeixen a l'entorn del patrimoni cultural. Nosaltres entenem que també calia –i així finalment ho ha recollit la Llei– que aquesta Llei recollís la figura del Consell Assessor del Patrimoni Cultural de Catalunya com un instrument de participació, com un instrument de control, d'impuls per a la millor conservació del patrimoni de Catalunya.

En el moment que va entrar aquest Projecte de llei al Parlament, nosaltres vàrem presentar una esmena de devolució. I vàrem presentar una esmena de devolució, tot i que havíem reclamat i havíem insistit en la necessitat que aquest Projecte entrés, es debatés i s'aprovés, perquè des del nostre punt de vista el Projecte de llei del patrimoni no complia adequadament, des de la nostra perspectiva, totes aquestes exigències.

Ja començava per una insuficiència en la definició i delimitació de l'àmbit d'aplicació de la Llei, en la definició de tot el que compon el nostre patrimoni cultural. Alhora, marcava en molts casos facultats dels poders públics, més que obligacions dels poders públics. S'ha dit, d'una manera una mica col·loquial, pels mitjans de comunicació que, aquesta Llei, se la podia considerar la llei del «pot», en lloc de la llei de l'«ha de», és a dir, la Generalitat, els poders públics poden fer determinades coses però no tenen l'obligació de fer-les. Per tant, calia modificar aquests aspectes i, aquestes facultats, convertir-les en molts casos en obligacions. Calia també, tenint en compte el paper que forçosament juguen i han de jugar els ajuntaments, establir, sobretot, mecanismes de col·laboració i de participació dels ajuntaments en la gestió del patrimoni, en la seva protecció, en el seu foment, etcètera, juntament amb la Generalitat, alhora que calia també establir nivells molt més grans d'exigència quant a la qualificació dels professionals que han d'intervenir en les qüestions del patrimoni, quant al científics, tècnics, arqueòlegs i altre tipus de professionals, que tot això no estava reconegut, no estava recollit en la Llei.

Nosaltres vàrem presentar, a part de l'esmena de devolució, 137 esmenes parcials per intentar modificar tots aquests aspectes, tot i tenint present la dificultat que comportava haver d'anar a fer els fonaments després d'haver arribat, en molts casos ja, a les teulades.

Malgrat això, nosaltres hem de valorar positivament la tasca que s'ha fet en ponència, la tasca que s'ha fet en comissió i la situació que té avui, ja, el Projecte de llei. Ho hem de valorar positivament perquè pensem que molts d'aquests aspectes s'han millorat. Sens dubte encara, en alguns d'altres, estem lluny d'assolir els nivells d'exigència que nosaltres voldríem, però és cert que de les 137 esmenes que nosaltres vam presentar queden, per a aquest tràmit de plenari, 49 esmenes. Nosaltres esperem que encara sigui possible en aquest tràmit millorar el Projecte, en aquest tràmit modificar alguns aspectes de la Llei, essencialment per reforçar els mecanismes de protecció, de foment, de difusió i de creixement del nostre patrimoni, incrementant –que encara s'han d'incrementar– les obligacions dels poders públics i els particulars –hi insisteixo– essencialment en

l'àmbit de l'urbanisme i també en el que fa referència a l'apartat de faltes i sancions.

Com he dit, entenem que la tasca en la Ponència ha estat positiva, malgrat que –també ho hem de dir– per part del Consell Executiu i per part del Grup de la majoria en determinats moments s'ha intentat accelerar aquest tràmit fins al punt que es podien arribar a malmetre alguns dels treballs que s'estaven fent a la Ponència, precisament perquè una cosa és treballar amb el màxim de celeritat possible per a aconseguir un instrument legislatiu adequat i una altra és deixar-nos portar exclusivament per l'estadística i, alhora, veure exclusivament la necessitat d'aprovar lleis encara que puguin sortir defectuoses.

Nosaltres pensem que l'interès essencial del nostre Grup –i pensem que de tots els grups– és que surti un instrument adequat, un instrument que serveixi per a complir els objectius que marca l'exposició de motius de la Llei. Per això volem agrair a tots els ponents la seva actitud en la Ponència i en la Comissió i volem aprofitar també per agrair als experts de museus, als experts de la universitat, al grup d'arqueòlegs de la Comissió del Patrimoni del Col·legi de Doctors i Llicenciats, a la Federació de Municipis i a totes aquelles persones i entitats que ens han possibilitat a nosaltres, i pensem que també als altres grups, tenir molts més elements a l'hora de presentar les nostres esmenes, a l'hora de debatre aquest Projecte de llei i, en definitiva, a l'hora d'aprovar la llei del patrimoni de Catalunya.

Hem de dir, per acabar, que esperem que en aquest tràmit sigui possible encara millorar aquest Projecte de llei. Pensem que hi ha aspectes que necessàriament encara s'han de modificar. No ens satisfà, ni ens pot satisfer plenament el Projecte que fins ara hem debatut, però pensem, pensem que si aconseguim encara, en aquesta sessió plenària, introduir aquelles millores que facin possible aquests mecanismes de defensa del patrimoni de Catalunya, pensem que podem tenir un bon instrument per complir els objectius que, com he dit, s'assenyala a la Llei i que són, bàsicament, la protecció, el creixement, el foment, la investigació; en definitiva, la defensa del patrimoni cultural de Catalunya.

Per totes aquestes qüestions, com és obvi, nosaltres mantenim i defensarem les esmenes que he assenyalat, les 49 esmenes parcials que tenim al Projecte, però pensem que ara no tindria sentit, després d'aquesta tasca, mantenir l'esmena de devolució a la totalitat i per això procedim a la seva retirada.

Moltes gràcies, senyores diputades; moltes gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. La tercera esmena a la totalitat és presentada pel Grup Parlamentari Popular. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, nosaltres retirem l'esmena a la totalitat del Projecte de llei del patrimoni cultural sense posicionament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ara hi cap torn en contra, malgrat que hagin retirat les esmenes a la totalitat.

En haver-se defensat dues d'elles hi cap torn en contra o posicionament, com vulguin els senyors portaveus.

Es vol posicionar el senyor Descals?

El Sr. DESCALS: Per posicionar-nos. Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula.

El Sr. DESCALS: En primer lloc, voldria dir, i telegràficament, voldria dir que subscrivim totalment el que ha dit l'honorable senyor conseller sobre la bonesa i la importància d'aquesta Llei. En segon lloc, dir també que de les set-centes esmenes que hi havia en aquest moment encara no en queden dues-centes. Per tant, vol dir que hi ha hagut importants aportacions que han fet que la Llei s'enriquís; però, no obstant això, la Llei continua en el seu esperit essent la mateixa. I, en tercer lloc, determinades presentacions em recorden a mi *Les noces de Fígaro*, en el moment que tothom està esverat perquè diu: «*sie kommt, sie kommt*», a l'hora de la vinguda de la Reina de la Nit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals. Pel Grup Socialista, té la paraula el senyor Dalmau per fixar posició.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Senyor president, senyores i senyors diputats, nosaltres intervindrem admetent que és una certa anomalia de procediment la facultat de retirada de les esmenes a la totalitat, perquè, després, el que estem fent ara és un torn de posicionament que escauria millor, sens dubte, al final de la llei i no ara al començament. Però d'alguna manera, com que s'installa damunt del debat parlamentari la mateixa discussió, enllestim-la, fem-la ara –nosaltres ja anunciem que no farem el nostre posicionament final en acabar la Llei– i d'aquesta manera haurem complert aquest tràmit i passarem a discutir les esmenes parcials.

Nosaltres, com qualsevol grup parlamentari, davant de la presentació de qualsevol projecte de llei, teníem dues opcions: una era, també, una esmena a la totalitat, que hauria permès la nostra visió alternativa a la del Govern en relació amb el patrimoni cultural, i, una segona possibilitat, que és la que nosaltres hem utilitzat, a diferència dels altres grups de l'oposició, que són les esmenes parcials que naturalment sempre segueixen la lògica inicial del Projecte. El Projecte marca una pauta i a allò a què s'aspira és, en tot cas, a modificar-la per la via de l'esmena parcial.

Hem optat per la segona opció, la de les esmenes parcials, no pas perquè no tinguéssim una multitud de discrepàncies amb el Projecte del Govern inicialment –nosaltres vam presentar un nombre elevadíssim d'esmenes parcials–, sinó perquè hem optat per les parcials perquè el nostre desacord principal amb el Govern no podia situar-se contra el text del Projecte, concretament, sinó que en tot cas l'hauríem mantinguda contra la cronologia que al llarg de tretze anys, la metodologia que al llarg de tretze anys, en aquesta cronologia històrica, ha seguit el Consell Executiu. Aquesta era la nostra discrepància inicial, fonamental. Nosaltres, en virtut de la competència que ens reconeix la Constitució i

l'Estatut d'autonomia, hauríem pogut aprovar aquesta Llei no pas tretze anys després, sinó a partir de l'engegada mateixa d'aquest Parlament; aquest és el nostre desacord principal. Havíem d'haver fet de seguida la nostra llei de patrimoni cultural com a marc de referència general i després anar aplicant, concretament en cada àmbit sectorial, les lleis que hem fet amb antelació a la d'avui; aquesta és la discrepància fonamental que tenim nosaltres, però això és plorar per la llet vessada, perquè ja no hi som a temps; perquè, senyor conseller, nosaltres pensem que no són sis anys d'*impasse* els que hi ha hagut com a conseqüència de la presentació de la llei estatal i després d'un recurs d'inconstitucionalitat. Entre 1980 i 1985 van passar cinc anys en els quals aquest Parlament, abans que les Corts espanyoles, hauria pogut aprovar la seva llei de patrimoni cultural i no ho va fer. Per tant, l'*impasse* que hem tingut són aquest cinc primers anys inicials més els que després s'han derivat de l'aprovació de la llei espanyola i del recurs d'inconstitucionalitat.

Aquest és el temps que hem perdut lamentablement i això ens ha obligat certament a invertir el cicle. El Govern, a la vista que no tenia llei de referència general, va optar per les lleis sectorials. Hem fet l'edificació a l'inrevés, de manera que allò que havia de ser un marc de referència general ara no pot ser més, lamentablement, que l'aplicació a Catalunya, a vegades, d'un marc legislatiu, que el Congrés dels Diputats ja havia establert, o bé la suturació dels punts que no havien quedat coberts per les lleis sectorials aprovades amb antelació. No és la manera més brillant d'haver-ho fet; en tot cas –ho repeteixo– aquesta és la llet vessada i, com que el que tenim ara al davant és un projecte de patrimoni cultural, que com ha dit el conseller –això sí– tanca el cicle legislatiu molt important de tot el que fa referència al nostre patrimoni, ens disposem a continuació a intentar veure si encara podem perfeccionar allò que realment s'ha perfeccionat de manera molt sensible durant el tràmit de la Ponència. En aquest sentit nosaltres sí que també hem de dir que la nostra valoració global del Projecte, tal com és i tal com esperem que acabi, és positiva perquè hem tingut la satisfacció de veure com en el tràmit de Ponència part notable de les nostres discrepàncies essencials han estat incorporades al Projecte.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Dalmau. Passem a la part dispositiva.

Sí, el senyor Descals vol intervenir?

El Sr. DESCALS: Sí, simplement per a un aclariment. M'he referit a *Les noces de Fígaro* i era *La flauta màgica*.

El Sr. PRESIDENT: Tot és de Mozart, no? (*Remor de veus.*) Bé, abans d'entrar en el debat de la part dispositiva, haig de fer constar que hi ha una sèrie d'esmenes lingüístiques i tècniques que els senyors portaveus coneixen i han signat i han fet arribar a la Mesa. De manera que en les votacions s'entén que queden incorporades al text del Dictamen aquestes esmenes, tant les lingüístiques com les tècniques.

La primera esmena és a l'article primer, apartat segon, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. És una esmena d'addició. Per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Per defensar aquesta esmena, ja que és del títol preliminar. En tot cas, manifestar, amb el seu permís, que faré la defensa assegut, atesa la precarietat del meu peu.

Bé, doncs, quan parlem de patrimoni, i especialment de tot allò que l'integra, entenem que hem de ser generosos amb la definició; generosos, però també amb la màxima rigorositat i, per tant, és obvi que avui dia que la sensibilitat pel medi natural és molt elevada en el conjunt de la societat, incorporar el concepte paisatgístic té a més de valors estètics, valors pedagògics i de protecció del medi. Per tant, la proposta era incorporar el concepte paisatgístic en el conjunt de la definició en aquest títol preliminar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. No l'interessaria a vostè fer les defenses per títols de la llei?

El Sr. BENACH: Sí, en tot cas, he fet el títol preliminar i després faré el títol primer, si li sembla.

El Sr. PRESIDENT: Títol preliminar. Però té altres esmenes vostè?

El Sr. BENACH: Al preliminar, no.

El Sr. PRESIDENT: Al preliminar no té la 14?

El Sr. BENACH: La 14, no.

El Sr. PRESIDENT: Ah, hi ha transacció.

El Sr. BENACH: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Però hi ha una esmena viva. Bé, doncs, en el seu moment; d'acord.

Molt bé, moltes gràcies.

Els senyors portaveus del Grup de Convergència i Unió volen fer el torn en contra al final de totes esmenes o puntualment?

El Sr. SALVATELLA: Sí, senyor president. Si ens ho permet, ho faríem al final de cada capítol.

El Sr. PRESIDENT: Al final, perfectament. Ara correspon al Grup Popular defensar les seves. El senyor Simon Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, defensaré les esmenes 5, 7, 8, 9 i 19, que són les que tenim en el títol preliminar.

El nostre patrimoni històric i cultural constitueix una empremta de la nostra cultura i identitat que havia estat protegida pel Parlament de Catalunya mitjançant las Llei 69/85, del 26 d'abril, d'arxius, la Llei 17/1990, del 2 de novembre, de museus, la Llei 2/1993, del 5 de març, de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural i la Llei 4/1993, del 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya, i també a través de diverses disposicions del Govern de la Generalitat com el Decret 176/1990, sobre gestió de monuments, o el Decret 231/1991, que regula les intervencions arqueològiques.

És a dir, era necessari dotar-nos d'una legislació bàsica en aquesta matèria per tal de portar a terme una acció eficaç de protecció, conservació, acreixement i també de difusió i

foment del nostre patrimoni cultural, ja que només s'estima i es respecta allò que es coneix i es valora.

Tal com s'ha manifestat en diverses sentències del Tribunal Constitucional i tal com va recollir, també, el Dictamen número 188 del Consell Consultiu, la relació existent entre l'article 141.1.28 de la Constitució i l'article 9.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya significa una estructuració competencial en aquesta matèria que s'anomena competències compartides horitzontalment, les quals operen en el substracte material de la competència i no en l'element funcional.

La Generalitat té competència exclusiva sobre el patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic, així com sobre arxius, biblioteques, museus, hemeroteques i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal, conservatoris de música i serveis de belles arts d'interès per a la comunitat. Suposa que Catalunya té en aquesta matèria potestat legislativa parlamentària i de funció executiva, inclosa la inspecció. Tot això dins la necessària coordinació i col·laboració entre l'Estat i les comunitats autònomes, especialment recollida a la disposició addicional cinquena de l'Estatut, que, tot atenent l'educació cultural de Catalunya, estableix que l'Estat i la Generalitat consideraran el servei de la cultura com a deure i atribució essencial, i per això col·laboraran en les seves accions per al foment i desenvolupament del patrimoni cultural comú.

Un primer sentit de les nostres esmenes el que fa es posar de manifest el fet que l'existència d'un patrimoni cultural, que té una directa referència a la nostra història, la ubicació del qual és un arxiu estatal, per posar un exemple, situat fora de Catalunya –cas de Simancas o Sevilla–, des del punt de vista de la doctrina constitucional, seria perfectament realitzable. Per altra banda, l'existència de dipòsits culturals integrats d'àmbit territorial estatal que apleguen material de totes les comunitats afectades no és pas una invenció espanyola, existeixen dipòsits d'aquestes característiques a tots els països d'Europa occidental i no existeix una raó per negar al nostre país aquesta possibilitat.

L'existència de dipòsits culturals històrics d'àmbit estatal que formen part del patrimoni cultural del conjunt de pobles d'Espanya és una qüestió que no pot qüestionar-se de forma unilateral des d'una llei autonòmica en la mesura que no existeix un marc competencial vertical sinó un marc concurrent.

En segon lloc, les nostres esmenes tenen, per exemple, una incorporació per raons econòmiques o d'oportunitat perquè es transferissin a la respectiva diputació provincial determinades competències puntuals en matèria de patrimoni. En aquest sentit, cal recordar que els serveis de cultura de les diputacions provincials han estat al llarg de la seva història molt actius per omplir els buits que podien deixar els petits municipis i no veiem cap raó per suprimir aquesta relació tradicional que tan bons resultats ha produït.

Finalment, les nostres esmenes es limiten a concretar el marc jurídic de les obligacions establertes a l'article 6.2

d'aquest Projecte de llei per tal d'evitar degradacions dels béns patrimonials, sovint provocades per raons especulatives, que legitimen a posteriori el seu enderroc per la invialibilitat de la seva rehabilitació. Si aquesta norma hagués existit quan la destrucció de Torre Melina pels constructors d'un hotel a la ciutat de Barcelona, a l'entendre d'aquest Grup Parlamentari la degradació d'aquest bé cultural i la seva posterior destrucció hauria estat més problemàtica en la mesura que aquesta destrucció no garantia l'ús privat de l'espai.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres al títol preliminar tenim dues esmenes: l'esmena número 13, que retirem en benefici d'una transaccional, i l'esmena 18, en relació amb l'article 6, que parla dels municipis històrico-artístics. En aquest article, en el punt primer, es crea un òrgan d'estudi, de proposta per a la preservació, conservació i protecció del patrimoni i després, en el punt tercer, s'estableix un informe preceptiu d'aquest òrgan, que ha de ser previ a l'adopció d'acords municipals en relació amb urbanisme. Per tant, que puguin afectar els béns del patrimoni cultural, immobles d'aquests municipis.

Nosaltres pensem que s'ha d'introduir aquí l'expressió «supramunicipals», perquè, com tots sabem molt bé, molts dels acords relatius a urbanisme no es prenen, precisament, en els municipis, sinó en altres organismes superiors supramunicipals i que, per tant, seria bo que aquest informe preceptiu s'estengués a tots aquests casos.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. La presidència no ha entès si ha defensat l'esmena 6, també, a l'article 3...

El Sr. FUENTES: L'esmena 6 està retirada, senyor president.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Doncs, retirada, si ho diu vostè. I la 15 també? Doncs, queden retirades.

El Grup Socialista, per defensar les seves esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Gràcies, senyor president. Nosaltres defensarem, en aquest moment, senyor president, algunes esmenes que, efectivament, són del títol preliminar, però d'altres que estan situades en altres títols de la Llei, però que hi guarden relació. Concretament, senyor president, defenso ara les esmenes números 10, 12, 89, 273, 280, 283 i 284.

Aquest...

El Sr. PRESIDENT: Si m'ho repeteix, li ho agrairé.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Sí: 10, 12, 89, 273, 280, 283 i 284.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; té la paraula.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Aquest paquet d'esmenes del Grup Socialista tenien dos objectius fonamentalment.

Un, a nosaltres ens semblava que el tractament del patrimoni de l'Església catòlica, malgrat..., sense discutir en cap moment l'extraordinària importància que té en el paquet del patrimoni del país, no havia de ser col·locat en aquesta part concreta, en el títol preliminar de la Llei, sinó en un altre indret. Aquest era un punt de vista que explica part d'aquestes esmenes. I el segon és que ens interessava moltíssim defensar la presència de l'Administració local en la comissió mixta que es preveu en la Llei, entre el Departament de Cultura i l'Església catòlica; és a dir, en els béns que són de la titularitat de l'Església catòlica no sols ens sembla que hi hagi de tenir intervenció, lògicament, el Departament de Cultura, sinó també els ajuntaments dels llocs on es troben situats aquests béns.

Aleshores, en aquest sentit cal dir que hem negociat amb el Grup de la majoria una esmena transaccional, que esperem que ens sigui, naturalment, després acceptada per part de Convergència i Unió, i, aleshores, això ens permetria de retirar tot aquest paquet d'esmenes que ara acabo d'explicar.

Finalment, senyor president, en aquest mateix títol preliminar encara tenim una altra esmena, que és la número 20, a l'article sisè, que també defenso, si li sembla, en aquest moment, que aquesta ens interessa particularment de mantenir-la viva i defensar-la, perquè inclou un pla de suport econòmic de la Generalitat en favor dels municipis històrico-artístics. Un dels flancs febles que podria presentar aquesta Llei és que, com sol passar amb les de cultura en general, si només fan declaracions de caràcter genèric però no tenen després traducció econòmica en els pressupostos poden perdre part de la seva eficàcia i poden quedar només en magnífiques declaracions d'intencions, sense transcendència operativa.

En el moment en què se'ns acceptés aquesta esmena número 20, que preveu un pla per ajudar, concretament, en el terreny econòmic, aquells municipis històrico-artístics que tenen damunt seu una càrrega important de mantenir tot aquest patrimoni cultural, que, per una banda, els honora moltíssim, però, per altra banda, els carrega extraordinàriament en els seus pressupostos..., aprovar la nostra esmena significaria donar a aquests ajuntaments un ajut econòmic que els fa una falta extraordinària i que pensem que els hauria de donar la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Dalmau. Torn en contra: té la paraula el senyor Salvatella.

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, en aquest títol preliminar..., com he anunciat abans, em referiré a les esmenes d'aquest títol preliminar. Títol que inclou l'objecte de la Llei, la projecció exterior, la col·laboració entre administracions i particulars, i que es refereix a la qüestió dels béns que estan fora del país, dels municipis històrico-artístics i el patrimoni de l'Església.

Les esmenes que segueixen encara en peu en aquest títol preliminar jo diria que es refereixen a una sèrie de temes molt concrets, algunes d'elles, com la 9 i la 20, que estimo

que estan incloses ja en altres articles de la mateixa Llei; altres com la 18, que creiem que no modifiquen substancialment el text, i, llavors, hi ha tres temes concrets, que són el del paisatge o del medi natural, com és l'esmena número 4, i després el tema de l'Estat i les diputacions, al qual es refereixen les esmenes 5, 7, 8 i 19.

Respecte a l'esmena 20, del Grup Socialista, dir que l'addició d'un nou apartat 3 ens sembla innecessari: el tema de l'assessorament és tractat ja a l'article 81, en parlar del Consell Assessor, quan diu «emetre informes i dictàmens, prestar assessorament cultural, proposar modificacions normatives». Pel que fa al suport econòmic, que el senyor Dalmau s'hi referia, parlant dels municipis històrico-artístics, l'article 51 diu, en el punt 3, precisament: «els drets de caràcter econòmic són satisfets per l'Administració de la Generalitat, llevat que aquesta estableixi acords amb altres administracions públiques».

Pel que fa a l'esmena número 4, d'Esquerra Republicana, cal subratllar el que segueix. El diccionari de l'Enciclopèdia Catalana defineix el paisatge com la «porció d'espai caracteritzada per un tipus de combinació dinàmica d'elements geogràfics diferenciats». El tema de medi ambient no té res a veure, em sembla, amb el patrimoni cultural, que és el conjunt de béns mobles o immobles relacionats amb la cultura i amb la història.

Respecte a l'esmena 18, d'Iniciativa, cal fer constar que en l'expressió «municipals» entenem que ja es comprèn tant si ens referim a un municipi sol com a més d'un.

Pel que fa a les esmenes presentades pel Grup Popular, en aquest títol trobem les números 5, 7, 8, 9 i 19. És evident que una de les preocupacions de la Generalitat ha de ser la d'intentar retornar a Catalunya aquells béns que li són propis i que es troben fora del seu territori. Amb aquest «ser a fora» ens sembla, al nostre Grup, que no cal fer explícita cap referència o relació respecte al patrimoni de titularitat estatal, que ja té la seva pròpia llei específica i pròpia.

Les esmenes 7 i 8 plantegen el tema de les diputacions. Les diputacions van lligades a la realitat de les «províncies», delimitació territorial i administrativa centralista aliena a la tradició i a l'esperit de Catalunya i dels catalans. Crec que aquest és un dels temes que s'haurien de resoldre en un futur pròxim respecte a l'ordenació del territori. No podem donar suport, és clar, a cap referència que ens porti, en una llei que volem en vigor per molts anys, a reconèixer i, per tant, admetre l'existència d'un greuge històric que entenem que ha de desaparèixer.

Respecte a l'esmena 9, aquest tema de la protecció s'ha inclòs en els capítols II i III; aquí, on proposa l'esmena del Grup Popular, ens sembla que no és el seu lloc. Per altra banda, l'assumpció del cost financer dependrà de molts aspectes i condicions i no caldrà que es produeixi sempre a càrrec dels pressupostos de la Generalitat. Estimem que moltes vegades, potser, esponsoritzacions, cessions o convenis poden ser també una solució.

L'esmena número 19, finalment, pretén esmentar les diferents administracions que han de ser informades dels

acords municipals que afectin el planejament urbanístic. Em sembla, amb tots els respectes, una precisió innecessària. Respecte a la incorporació del terme «provincial», que és aquí, en aquesta esmena, en parlar de les citades administracions, em remeto al que he dit abans sobre el paper crepuscular de les diputacions.

Senyor president, votarem, per tot això exposat, en contra de totes aquestes esmenes corresponents al títol preliminar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella. Ha parlat de l'esmena transaccional?

El Sr. SALVATELLA: No, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Jo crec que n'hauria de parlar.

El Sr. SALVATELLA: Bé. *(Pausa.)*

Senyor president, es tracta d'una esmena transaccional entre el text de l'article 4 i les esmenes números 10, 11, 12, 13, 14, 89, 273, 280, 283, 284, i es fonamenta en l'addició d'un nou apartat, que és el número 3, que diu: «Reglamentàriament s'ha de determinar, si escau, la col·laboració amb l'Administració local».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella.

Passem a les votacions. En primer lloc, l'esmena número 4, d'Esquerra republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 52 en contra i 1 abstenció.

A continuació es vota l'esmena número 5, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'article primer, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

A continuació, se sotmet a votació l'article número 2, segons el Dictamen, que no té esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Passem ara a les votacions de l'article tercer. Esmenes números 7, 8 i 9, del Grup Popular, es poden votar conjuntament?

El Sr. BENACH: La 9 per separat, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La 9 separada. Doncs votem 7 i 8 conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 66 en contra i 17 abstencions.

Se sotmet a votació, ara, l'esmena número 9, també del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 74 en contra i 9 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article tercer, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 82 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Passem a les votacions de l'article quart.

En primer lloc votarem l'esmena transaccional referent a aquest article 4 i en relació amb les esmenes números 10, 11, 12, 13, 14, 89, 273, 280, 283 i 284.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

I a continuació es vota l'article 4, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Passem, ara, a votar l'article cinquè, segons el Dictamen, perquè no té cap esmena en aquest moment.

Vots a favor?

L'article cinquè ha quedat aprovat per unanimitat.

En relació amb l'article sisè hi han tres esmenes. La número 18, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que se sotmet a votació.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Esmena número 19, del Grup Popular, també a l'article sisè.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Esmena número 20, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article sisè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article sisè ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Passem ara al debat del títol primer. Per defensar les esmenes que manté el seu Grup, té la paraula el diputat senyor Simon Pujol, del Grup Popular.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, defensaré les esmenes 22, 32, 33, 34, 41, 45 i 50. I retiro les esmenes 38 i 49.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Amb les nostres esmenes al capítol primer pretenem, d'una banda, incloure en aquest Projecte de llei l'exigència que existeixi una certa harmonització entre els criteris tècnics de les diferents administracions implicades en la protecció i gestió del nostre patrimoni, sense oblidar la creixent –quantitativament i jurídicament– producció normativa de la Comunitat Europea. Sense aquesta integració tècnica seria difícil garantir el compliment dels esmentats articles 149.2 de la Constitució espanyola i addicional cinquena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

També es pretén amb les nostres esmenes a aquest capítol la normalització tècnica dels procediments de declaració per tal d'evitar declaracions no justificades per incrementar la seguretat jurídica dels afectats, així com per incorporar la màxima documentació sobre el bé i que els procediments de declaració de béns culturals no siguin limitats als propietaris.

Per una altra banda, abordem també l'increment de les garanties per evitar situacions d'ambigüitat legal que puguin generar una degradació del patrimoni cultural, així com aplicar directament un mínim nivell de protecció als béns descoberts de forma automàtica, amb la qual cosa les administracions públiques han de garantir, des del primer moment, les seves condicions de seguretat.

També recollim l'aplicació de la Llei 39/92, de 27 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. L'aplicació del silenci positiu establert a l'article 42 de l'esmentada Llei 39/92 permetria una agilitat dels tràmits. Cal recordar que els expedients de declaració no són objecte d'una facultat discrecional plena i que s'han de sotmetre a criteris totalment objectius.

Finalment, també incorporem garanties en l'afectació del potencial patrimoni arqueològic i la fixació d'una quantificació realista de les indemnitzacions als propietaris afectats en cas de resultar una modificació de l'ús social d'un bé, i estableix com a limitació absoluta, pel que fa a aquestes modificacions d'ús, l'exercici de la llibertat religiosa en els edificis històrico-artístics de l'Església espanyola, en tant que el principi de llibertat religiosa és un principi bàsic de l'ordenament constitucional.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. El Grup Socialista: té la paraula el senyor Dalmau per defensar les esmenes al títol primer d'aquest Projecte.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Senyor president, em sembla que per l'ordenació..., ho dic perquè defensar-les per títols sencers em sembla que és una cosa que se'ns fa molt difícil, perquè hi ha algun títol extremadament extens, per exemple aquest mateix títol primer o d'altres, que ho faria una mica complicat. Em sembla que havíem convingut, si era possible, fer-ho per capítols dintre de cada títol, que ja és un concepte prou ampli. En tot cas, jo ara, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Aquest conveni s'havia fet...

El Sr. DALMAU I RIBALTA: ...entre portaveus.

El Sr. PRESIDENT: ...entre els grups, però la presidència no ho sabia.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: No, no, jo, si a la presidència li sembla bé, li anuncio que almenys seria la intenció...

El Sr. PRESIDENT: A mi em sembla bé tot el que faci facilitar als grups la seva tasca.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, aleshores, sent així, per capítols, nosaltres, en aquest capítol primer del títol primer, tenim dues esmenes que són molt fàcils d'explicar. L'esmena número 25, referida a la lletra c de l'article 7, és quan es fa la definició d'allò que ha de ser un jardí artístic, que és una de les categories protegides. El projecte actual diu que ha de ser un espai delimitat fruit de l'ordenació per l'home, i a nosaltres ens sembla que aquesta definició no és suficient, sinó que ha de dir alguna cosa més, perquè un simple espai ordenat per l'home no acaba d'explicar el que volem dir, que el que volem, segurament, és que a més a més aquest espai posseeixi valors històrics, naturals, botànics, estètics o paisatgístics. Això és el que diu la nostra esmena d'addició.

I pel que fa a l'esmena 46, que és a l'article 11, lletra b, el text actual del Projecte diu que en el contingut de la declaració d'un bé cultural d'interès nacional que sigui immoble es farà constar la delimitació de l'entorn necessari per a la protecció adequada del bé només si escau, i nosaltres pensem que això s'ha de fer sempre, no només si escau; és a dir, si anem a fer una declaració d'un bé d'interès nacional que sigui immoble *sempre* hem de fer constar quin entorn necessari s'ha de delimitar per protegir-lo en el seu conjunt. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Les altres les dona per defensades, senyor Dalmau? (Pausa.) Les del capítol, dic.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Perdoni, senyor president, però ara sí que m'haurà de permetre que ho miri.

El Sr. PRESIDENT: Per exemple, la 29.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Senyor president, nosaltres vam entrar un escrit, que el senyor president deu tenir...

El Sr. PRESIDENT: Sí, però jo tinc retirada la 28, la 29... Retirada.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: És que jo no en tinc cap més de viva, senyor president, en aquest capítol, eh?

El Sr. PRESIDENT: Doncs, així queda molt senzill, això.

Molt bé. Esquerra Republicana de Catalunya també té esmenes en aquest capítol. Té la paraula el senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. En tot cas, jo sí que ho faré per títols, i faria la defensa de totes les esmenes del títol primer.

El Sr. PRESIDENT: Jo li pregaria que potser que ho fes per capítols, eh?, perquè el debat sigui mínimament uniforme i intel·ligible.

El Sr. BENACH: Molt bé. Doncs així, en el capítol primer defensaré les esmenes 26, 36, 42, 43, 51, 55, 56 i 57. I l'esmena 53 la retirarem.

El Sr. PRESIDENT: La 53, la...?

El Sr. BENACH: La retirarem.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BENACH: De tota manera, senyor president, jo del capítol II i capítol III només tinc una esmena, que va en la mateixa línia que el que exposaré en el capítol primer; per tant, ho donaré per defensat.

Llavors, el sentit d'aquestes esmenes és el de posar mesures més proteccionistes que les que preveu la mateixa Llei. Pràcticament, són poques paraules les que sobren a l'articulat, però suficients com per canviar-ne el sentit. Així, l'esmena 26, i potser més especialment l'esmena 36, on la diferència entre el text original i l'esmena només rau a suprimir la paraula «manifestament». El text ens diu: «...la realització de les obres que manifestament no perjudiquin els valors culturals...». Per nosaltres és molt més contundent, molt més rotund que digui: «la realització de les obres que no perjudiquin els valors culturals». En tot cas no deixa lloc a dubte.

En definitiva, aparquem l'ambigüitat que caracteritza alguns aspectes d'aquesta Llei i, concretament, d'aquestes esmenes. És molt similar el cas de l'esmena 43, on l'expressió «si s'escau» del text original no fa altra cosa que limitar possibilitats i torna a caure en l'ambigüitat.

El cas de l'esmena 53 és repetitiu al llarg de la Llei. Tot i que cal reconèixer, com hem dit abans, avenços importants des del redactat inicial fins a l'actual, des d'alguns sectors professionals vinculats a alguns camps del patrimoni es va venir a conèixer aquesta Llei com la Llei del «pot». I no pas es referia a cap cassola ni a cap artillugi culinari, sinó més aviat un altre cop a conceptes, al poder contraposat a l'haver; és a dir, la possibilitat davant l'obligació, la possibilitat com a sinònim d'ambigüitat que ens proposa la Llei i l'obligació com a sinònim de convenciment que proposem amb aquestes esmenes. L'esmena es repetirà al llarg del text i, per tant, com a concepte, el donem per explicat i defensat.

Finalment, i en aquest mateix capítol, l'esmena 56 pretén bàsicament superar el marc de referència de l'Estat espanyol amb un redactat més ampli que no exclou ni vol excloure l'Estat espanyol, ja que la legalitat vigent així ho determina, però sí que, en tot cas, vol anar més enllà.

Aquesta també és una mancança que es repetirà al llarg de la Llei i on les esmenes que hem presentat pretenen situar la referència a Europa, i no pas limitar-nos a l'Estat espanyol.

Finalment, com he dit abans, pel que fa a les dues esmenes que queden de tot aquest títol, van en la mateixa línia i, per tant, no m'hi allargaré i les donaria per defensades ja ara.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, la 60 i la 64.

El Sr. BENACH: Sí, senyor president, perquè en definitiva no, no... Les donem per defensades perquè no aporten res de nou.

El Sr. PRESIDENT: I la 57?

El Sr. BENACH: Ja la he defensada també, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La dona per defensada.

El Sr. BENACH: Tot el capítol sencer.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, ara el Grup d'Iniciativa per Catalunya, per defensar les esmenes a aquest capítol.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Jo defensaré les esmenes 27, 30, 37, 40, 44 i 52, perquè l'esmena 58 la retiraré per coherència amb altres esmenes anteriors.

El Sr. PRESIDENT: Em constava retirada, ja.

El Sr. FUENTES: Sí, sí. Bé, de tota manera, com que he vist que hi havia una certa confusió amb l'escrit que havíem presentat, per això ho he reiterat. Naturalment, a mi em constava presentat un escrit en què es retirava aquesta esmena.

Les nostres esmenes també van en la línia que ja s'ha apuntat per part d'altres ponents que han intervingut, en el sentit d'intentar anar a buscar una concreció més gran i establir com a obligacions dels poders públics allò que, en molts casos, són facultats. Per tant, encara que sembli, com s'ha dit, que a vegades només fem referència a escasses paraules, a molt pocs mots, és, des del nostre punt de vista, important de suprimir, per exemple, el «si s'escau» que es diu en el text pel fet de marcar una obligació dels poders públics.

Començarem per l'esmena 27, en què en la definició i classificació dels béns culturals d'interès nacional aquí assenyalava que «s'entén per zona arqueològica aquella que és susceptible de ser estudiada en profunditat per procediments arqueològics». Nosaltres volem suprimir «en profunditat», perquè entenem que és una limitació.

També l'esmena 30 a l'article 7, quan parla dels «béns mobles que poden ser declarats...», singularment o com a col·lecció», nosaltres hi volem afegir: «o bé com a integrants de béns immobles definits en el punt segon», perquè en molts casos els béns mobles per ells mateixos potser no tenen una gran transcendència, però pensem per un moment en tots els béns mobles que hi ha dins de la casa de Salvador Dalí, que per ells mateixos molts d'aquells béns —que molts de nosaltres hem vist— tenen una importància potser relativa, però en canvi en aquell context, en aquell entorn sí que la tenen. Per tant, nosaltres pensem que seria bo afegir aquest element que seria estendre els nivells de protecció.

També hi ha un altre aspecte que en l'esmena 37, a l'article 9, sobre notificació, publicació i efectes de la incoació, quan parla de la revitalització d'obres es parla de la prohibició d'obres que «manifestament» —«que sigui manifest», diu ara el text perquè vam fer aquesta correcció— «no perjudiquin el bé». Nosaltres volem suprimir el «que sigui manifest», perquè pensem que hi ha molts casos que hi ha obres que perjudiquen un bé encara que potser no sigui tan palès, tan evident a simple vista. Per tant, aquestes expressions que limiten aquests nivells de protecció, nosaltres les volem suprimir, com també nosaltres volem afegir l'obligació que s'inclogui el subsòl quan en el subsòl hi pot haver intervencions arqueològiques i, en conseqüència, traurem —com he dit abans— aquestes expressions de «si s'escau» per establir molt més clarament aquestes obligacions.

En definitiva, totes aquestes esmenes nostres el que pretenen és millorar, augmentar la protecció, els mecanismes de protecció mitjançant aquestes clarificacions terminològiques que, encara que poden comportar només un nombre molt reduït de paraules, modifiquen sensiblement el sentit.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. M'hauria d'aclarir què passa amb les esmenes següents: la 54, 58 i 59. (*Pausa.*) Retirades, doncs retirades. Si l'hi consten a vostè, a mi també. (*Pausa.*)

Doncs, torn en contra. El senyor Salvatella té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Bé, aquest títol primer, capítol primer, tracta d'una cosa importantíssima, que són els béns d'interès nacional, la seva definició, classificació, protecció, incoació, declaració, registre...

Les esmenes presentades repeteixen alguns dels temes que ja hem vist en l'anterior títol, com són els temes de l'Estat o del paisatge. Hi ha esmenes que són, al nostre criteri, excessives, com la 26, la 41, la 42...; altres clarament restrictives, com la 34, 36, 37..., i algunes redundants, com la 50.

Respecte al grup d'esmenes que va de la 43 a la 46, una de cada grup opositor, plantegen la supressió del terme «si s'escau» en parlar de la delimitació de l'entorn necessari per a l'adequada protecció del bé. Deixant a part la precisió aportada en ponència pel diputat senyor Dalmau sobre la correcció del «si s'escau» per «si escau» i que veig que no s'ha recollit en el text legal en tots els casos, l'expressió en qüestió porta una matisació que jutgem necessària i imprescindible en aquest cas. No sempre serà necessari determinar l'entorn, és veritat, però creiem que de vegades sí, i per això creiem que el «si escau» aquí hi escau.

Respecte a l'esmena 34, del Grup Popular, direm que el règim de protecció està assegurat des del moment de la incoació de l'expedient de declaració d'un bé cultural d'interès nacional. Aquesta esmena pretén aplicar aquesta protecció des del moment del descobriment. En realitat, en el moment del descobriment la majoria de les vegades no se sap la importància real de la troballa, cosa que cal determinar per estudis posteriors la majoria de les vegades.

Les esmenes 40, 41 i 42, d'Iniciativa, Popular i Esquerra Republicana, tracten de la inclusió del subsòl en la declaració de béns immobles. Això ja ha estat recollit en un altre article d'aquesta Llei, concretament l'article 7, lletra f, que diu: «En el cas que els béns culturals immobles definits presentin en el subsòl restes que sols siguin susceptibles de ser estudiades arqueològicament, tindran també la condició de zona arqueològica.» Així mateix, a més, l'article 11, lletra a, exposa: «quan es tracti de béns immobles també s'ha de determinar si la declaració inclou el subsòl i, si s'escau» —o «si escau»— «els béns mobles vinculats a l'immoble, els quals també tenen la consideració de béns declarats.» De fet, és el mateix que planteja, em sembla, l'esmena d'Iniciativa. En canvi, les del Grup Popular i d'Esquerra Republicana són, ens sembla, també més taxatives, tota vegada que hi afegeixen el mot «automàticament», que, al nostre parer, empitjora la proposta. L'esmena 40, doncs, ens sembla innecessària i les 41 i 42, excessives.

Una altra esmena és la número 49, del Partit Popular... (*Pausa.*) No, ha estat retirada, aquesta. Perdó. Gràcies.

Hi ha quatre grups d'esmenes en aquest capítol en les quals coincideixen els grups d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa per Catalunya. En primer lloc, les esmenes 36 i 37, que proposen l'exclusió del mot «manifestament», cosa que opinen que reforça el sentit de la frase. No ens sembla prudent ni assenyat suprimir-ho, per tal d'evitar excessos.

Quant a les esmenes 51 i 52, dels mateixos grups, ens trobem amb una qüestió llargament repetida en la discussió d'aquesta Llei. Es tracta de la confrontació —com s'ha dit abans— del «pot» i de l'«ha de» —«poder» i «haver de»—, aquesta és una discussió que s'ha repetit al llarg de tots aquests mesos de treball amb aquesta Llei. Al nostre criteri, «poder» no significa una limitació ni de l'activitat ni de l'obligació. Al nostre criteri hi ha d'haver una certa flexibilitat a l'hora de decidir per part de totes les administracions. Al nostre criteri, també, contra la indefensió exclusiva s'ha d'anar buscant l'equilibri de les parts. El «pot» del Dictamen es refereix als criteris de caràcter específic, si és que n'hi ha. El dilema, és clar, es presenta entre els conceptes de potestat i d'obligació —com hem dit abans. Creiem que no necessàriament la declaració ha d'incloure els criteris bàsics d'intervenció, encara que sí que pot ser interessant fer-ho en determinats casos.

Per altra banda, entenem que les esmenes 54 i 55 haurien d'haver estat retirades, al nostre entendre, perquè, de fet, ja estan recollides en dir «la declaració es notifica als interessats pels ajuntaments dels municipis on s'ubica el bé».

Tampoc podem acceptar les esmenes 57 i 58, que són coincidents. Els béns immobles ja estan inclosos al punt 1; l'excepció que contempla el punt 4, en el sentit d'inscriure'ls al registre de la propietat és per als monuments i jardins històrics, només.

Per altra banda, l'esmena 27, d'Iniciativa, de la mateixa definició de zona arqueològica, pretén eliminar-ne l'expressió «en profunditat». Per les mateixes raons que l'esmena

26, perquè ajuda a concretar el concepte de zona arqueològica, ens sembla imprescindible aquesta precisió.

Novament, a l'esmena 25, del Grup Socialista, apareix el tema dels espais naturals, ja tractat en parlar de l'esmena 4, d'Esquerra Republicana. Al nostre criteri ni botànics, ni paisatgístics no són conceptes que puguin entrar en una llei d'àmbit cultural; el seu estatus no és el cultural, i, si ho fos, en tot cas seria perquè quedaria ja inclòs en el concepte històric; és a dir, com a ordenació feta per l'home d'elements naturals.

Quant a l'esmena 26, el Grup d'Esquerra Republicana pretén suprimir el mot «sols» en la definició de zona arqueològica. Em sembla que cal fer aquesta precisió: no podem eliminar la paraula «sols», que ajuda a concretar i situar el que s'entén com a zona arqueològica.

Respecte de la 56, cal fer notar que l'expressió «aquells organismes supranacionals que ho sollicitin» al nostre criteri és un eufemisme. En el Dictamen queda expressat per «l'Administració de l'Estat». Penso que no ens ha de fer ni por ni vergonya de dir les coses pel seu nom. Al contrari, crec que és allò més natural. Potser això, dir les coses pel seu nom, ens ajudaria que Catalunya i els catalans perdéssim l'evident complex d'inferioritat que en molts conceptes tenim.

Per part d'Iniciativa per Catalunya, trobem les esmenes 30 i 59: la número 30 proposa que els béns mobles puguin ser declarats d'interès nacional com a integrats en béns immobles. Això ja es contempla a l'article 11.1 i a l'article 45.3 del Dictamen.

Així diu el primer punt citat: «quan es tracti de béns immobles també s'ha de determinar si la declaració inclou el subsòl i, si escau, els béns mobles vinculats a l'immoble, els quals també tenen la consideració de béns declarats».

En el cas de l'article 45, diu: «els béns mobles declarats d'interès nacional per la seva vinculació a un immoble, d'acord amb l'article 11.1, són inseparables d'aquest sense autorització del Departament de Cultura». Queda, doncs, al nostre entendre, suficientment explicitada la qüestió presentada per l'esmena d'Iniciativa.

L'esmena 59 tampoc no ens sembla acceptable. Cal preveure el procediment per deixar sense efecte la declaració d'un bé cultural d'interès nacional. Respecte a les esmenes..., perdó, aquesta era retirada; bé, com que de fet no ho teníem nosaltres, m'ho acabaven de dir en aquest moment, doncs, no n'havia pres nota; perdó.

Respecte al Partit Popular, les esmenes que presenta el Grup Popular, respecte d'aquest capítol primer, títol primer, en primer lloc, hi ha l'esmena 22: ens sembla que es tracta d'una obvietat. Ens sembla que no cal dir en aquesta Llei que se seguiran els criteris establerts per l'Estat i per la Comunitat Europea; això és lògic, normal i obvi.

Quant a l'esmena 32, he d'esmentar que aquest article 8, segons el text presentat, estableix el procediment de declaració dels béns culturals d'interès nacional amb la incoació d'expedient, amb l'audiència als interessats i a l'ajuntament corresponent en cas de béns immobles; així mateix, reclama l'informe del Consell Assessor del Patrimoni Cultural i de

l'Institut d'Estudis Catalans o d'una altra institució determinada per reglament; exigeix també informes històrics, arquitectònics, arqueològics o artístics; documentació gràfica i estat de conservació. Demanar encara més coses, senyor Pujol, com fa la seva esmena, ens sembla excessiu.

Parlant de l'esmena 33, cal fer constar que la incoació ja es comunica als interessats i als ajuntaments dels municipis on s'ubica el bé. Ens sembla massa fort haver-ho de comunicar, com diu l'esmena, a les associacions de veïns i entitats socials especialitzades en recerca històrica. Per altra banda, la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat* i en el *Butlletí Oficial de l'Estat* és suficient.

Com comprendrà, les raons que ens porten a no esmentar el *Butlletí Oficial de la Província* han quedat ja prou explicades en respostes a esmenes anteriors.

Finalment, l'esmena 50 vol prevenir d'un fet que seria inconstitucional –vostè mateix ho ha dit, senyor Pujol–: la limitació de l'exercici de la llibertat religiosa en els edificis històrico-artístics de l'Església. Com que seria inconstitucional, entenem que no és necessari remarcar-ho en l'articulat d'aquesta Llei.

Anuncio, per tant, senyor president, en conseqüència el vot negatiu del nostre Grup a totes i cada una de les esmenes del capítol primer, títol primer.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella.

Passem a les votacions.

En primer lloc, esmena número 22, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 53 en contra i 12 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena número 25, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota l'esmena número 26, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 11 vots a favor, 58 en contra i 11 abstencions.

A continuació, l'esmena número 27, del Grup d'Iniciativa; es pot votar conjuntament amb la 30, també del mateix Grup? (*Pausa.*) 27 i 30, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article setè segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article setè ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

A continuació, es vota l'esmena número 32, del Grup Popular, a l'article vuitè.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 54 en contra i 3 abstencions.

A continuació, es vota l'article vuitè segons el Dictamen. (*Pausa.*) Sí, digui? (*Pausa.*)

Se sotmet a votació, en primer lloc, el punt 4 de l'article vuitè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt de l'article vuitè ha quedat aprovat per 72 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Ara es vota la resta de l'article vuitè.

Vots a favor?

La resta de l'article vuitè ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les esmenes a l'article novè. Esmenes 33 i 34, del Grup Popular: es poden votar conjuntament? (*Pausa.*) No; doncs, en primer lloc, la 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 15 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 34, també del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions.

Se sotmet a votació ara l'esmena número 36, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor...?

36 i 37, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació, se sotmet a votació l'article 9 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, 4 en contra i 20 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 10 segons el Dictamen, perquè ja no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 10 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les votacions de l'article onzè. Esmena 40, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor...?

Sí? (*Remor de veus.*) Agrupar 40, 41 i 42? Hi estan d'acord? (*Pausa.*) Doncs, aquestes tres esmenes: una d'Iniciativa, l'altra popular i l'altra d'Esquerra.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 55 en contra i 14 abstencions.

Passem a la votació de l'esmena 43.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: També es podria unificar.

El Sr. PRESIDENT: 43, d'Esquerra Republicana; 44, d'Iniciativa, i 45, del Grup Popular. (*Remor de veus.*) La 46 està retirada. (*Pausa.*) La 47 i la 48 estan retirades. Doncs aquestes quatre.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Es vota, a continuació, l'esmena 50, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 80 en contra i 4 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena 51, del Grup d'Esquerra Republicana. (*Remor de veus.*) Hi està d'acord, senyor Fuentes, a agrupar 51 i 52? (*Pausa.*) Doncs, 51 i 52, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Ara se sotmet a votació l'article 11, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article onzè ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 4 en contra i 24 abstencions.

A l'article 12 només hi ha una esmena viva, que és la 55, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Se sotmet ara a votació l'article 12, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 12 ha quedat aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem a l'article 13. Esmenes 56 i 57, d'Esquerra Republicana de Catalunya. (*Pausa.*) Separades. Doncs, en primer lloc votarem la 56.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 72 en contra i 8 abstencions.

Esmena 57, també d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Se sotmet ara a votació l'article 13, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tretzè ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

A continuació, es vota l'article 14, segons Dictamen, que no té cap esmena.

Vots a favor?

L'article 14 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al capítol segon. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té l'esmena 60. (*Pausa.*) La dona per defensada, eh?, molt bé.

Grup d'Iniciativa. En té..., tres, quatre, cinc.

El Sr. FUENTES: Del capítol segon nosaltres mantenim vives les esmenes 61, 62 i 63.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Què passa amb la 65? (*Pausa.*) Ah, és un altre capítol, és veritat.

El Sr. FUENTES: És un altre capítol, eh? Aleshores, aquestes van de l'article 15 al 17.

Nosaltres hi volem afegir aquí, després de «béns immobles», «espais naturals i paratges d'interès cultural», i també que l'acord de catalogació i declaració ha de comportar l'aplicació immediata del règim de protecció. Això no és més que intentar, també, com dèiem, reforçar les cauteles, reforçar els mecanismes de protecció com estem fent ja amb tots els apartats d'aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Torn en contra. Senyor Salvatella, vol fer torn en contra? Té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Sí, senyor president. Quant a aquestes esmenes del capítol segon del títol primer, la 61 i la 62, del Grup d'Iniciativa, hem de dir que, en tot cas, els espais naturals, els paratges d'interès cultural --n'hem parlat abans-- haurien de ser objecte d'una llei de protecció d'espais naturals. L'espai natural, en tot cas, ha de quedar inclòs en una zona, conjunt o jardí, tal com està en la Llei. L'article 7 aclareix perfectament les diferents classes de béns immobles i no contempla en cap cas aquests espais naturals.

Respecte a l'esmena 63, la denominació del catàleg esmentat del patrimoni cultural català..., per altra banda, l'article 39 ja preveu exactament el règim de protecció dels béns immobles i remarca expressament que aquesta protecció és d'aplicació des del moment de la declaració. Estimem, amb tots els respectes, l'esmena com a innecessària i repetitiva.

En conseqüència, el nostre Grup votarà en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella.

Passem a la votació d'aquest capítol.

En primer lloc, l'article 15, que no té cap esmena.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Esmenes 61... (*Remor de veus.*) Article 15, eh? Ara votem l'esmena 60, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 61 en contra i 3 abstencions.

Ara es vota l'article 16, segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 16 ha quedat aprovat per unanimitat.

Esmenes 61, 62 i 63, del Grup d'Iniciativa. Es poden votar conjuntament? (*Pausa.*) Les dues primeres, conjuntes: 61 i 62.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 10 vots a favor, 61 en contra i 2 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena 63, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 22 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

Es vota l'article 17, segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara al capítol tercer d'aquest títol. L'esmena 64, d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha quedat defensada? (*Pausa.*) La 65, del Grup d'Iniciativa? El senyor Fuentes té la paraula.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Jo tinc aquí la 65 i la 67.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

El Sr. FUENTES: La 65, a l'article 18.

El Sr. PRESIDENT: I l'altra al 19.

El Sr. FUENTES: Això mateix. I la 67, a l'article 19. Estem parlant dels restants béns –diu la Llei– integrants del patrimoni cultural català. Nosaltres en la definició d'aquests béns voldríem que s'afegís, a l'expressió «els béns d'interès

artístic», voldríem que s'hi afegís: «en qualsevol mena de suport». Jo sé que després ja hi ha determinacions de diferents suports, però nosaltres voldríem aquesta clàusula genèrica *ad cautelam* perquè en el futur poden haver-hi altres suports que fins i tot avui no els puguem contemplar. I, per tant, valdria la pena ja que quedés prefigurat que en qualsevol mena de suport això ha d'estar inclòs.

Pel que fa referència a l'esmena 67, l'esmena 67 fa referència a un punt quant als documents, que, evidentment, ja quedarà modificat quant a l'exigència de l'antiguitat dels cinquanta als quaranta anys en virtut del que ha assenyalat el Dictamen del Consell Consultiu, però nosaltres voldríem estendre la protecció, com si fossin entitats públiques, a aquelles entitats privades que hagin estat declarades d'interès nacional, d'interès cultural, d'interès públic. Les que hagin tingut aquesta declaració d'interès públic pensem que els seus documents..., i podem pensar en moltes institucions a Catalunya d'iniciativa social, d'iniciativa particular, però que sens dubte tenen una gran importància en l'àmbit cultural els documents de les quals jo crec que tenen tanta importància com altres entitats de caràcter públic.

Per tant, nosaltres voldríem estendre aquest mecanisme de declaració i, per tant, de protecció a aquestes entitats privades sempre que tinguin aquesta característica d'haver estat declarades d'interès públic.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. El Grup Socialista té esmenes també en aquest capítol: té la paraula el senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, defensaré un bloc d'esmenes –si en vol prendre nota, senyor president–, perquè afecten aquest capítol III del títol primer, però també altres títols del projecte.

El Sr. PRESIDENT: No vagi de pressa.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: No vaig de pressa: 66, 70, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 i 129.

Tot aquest bloc d'esmenes neix fonamentalment del fet que nosaltres tenim una concepció diferent de com s'haurien d'ordenar aquests articles de la Llei. Nosaltres hauríem estat partidaris de canviar d'ubicació els articles 19 i 20 que ara tractem, que són relatius al patrimoni documental i bibliogràfic, perquè ara figuren en una mena de calaix de sastre, que és això que s'anomena els «restants béns integrants del patrimoni cultural català». Nosaltres hauríem preferit dedicar a aquests temes un capítol específic al final d'aquest mateix títol de la Llei, i, a més a més, incloure-hi un apartat nou dedicat al patrimoni etnològic.

Per tant, per això fem esmenes aquí i en fem al final, que és on hauríem col·locat nosaltres els temes del patrimoni documental i bibliogràfic.

I, en segon lloc, senyor president, defenso també les esmenes 71 i 72, perquè nosaltres és aquí on voldríem haver posat, amb l'addició d'un nou capítol i d'un nou títol, el tractament de l'inventari general del patrimoni cultural. I no sols això, sinó que, a més a més, proposem que totes les ad-

ministracions públiques, i no només el Departament de Cultura, col·laborin i participin en el manteniment i en l'actualització d'aquest inventari general del patrimoni cultural.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aquí no hauria d'haver parlat d'alguna esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu?

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Si vol...

El Sr. PRESIDENT: 183 bis.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: La 183 bis, la retirem, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Retirada; molt bé, moltes gràcies. I Convergència i Unió fa el mateix amb la seva 183?

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La manté?

El Sr. DESCALS: Sí, la mantenim, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. DESCALS: En tot cas, senyor president, si m'ho permet...

El Sr. PRESIDENT: Si la vol defensar...

El Sr. DESCALS: Voldria anunciar a la cambra que el senyor conseller ha hagut de marxar per un acte i, per tant, preguem que l'excusin.

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals. El Grup Popular...

El Sr. DESCALS: Senyor president, si m'ho permet també, en tot cas, defensarem l'esmena.

Simplement, i molt curt, nosaltres obeïm la recomanació del Consell Consultiu: hem rejevenit la lletra b i, per comptes de posar-hi cinquanta anys, n'hi hem posat quaranta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals. El Grup Popular: senyor Pujol, vol defensar les seves esmenes, que són dues?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: No, senyor president, una.

El Sr. PRESIDENT: Una. Quina?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: La 185. No?

El Sr. PRESIDENT: 183 quater.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Sí, exacte.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: I què passa amb la 69, d'un nou apartat?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Ah, que no és del Dictamen?

El Sr. PRESIDENT: Que no és del Dictamen, no. Vol incorporar vostè una altra...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Quant al Dictamen, senyor president, com que aquesta esmena és exactament igual a la de Convergència, nosaltres la retirem. I, quant a l'esmena 69, la defensaré.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Bé, en aquesta esmena ha estat la nostra voluntat harmonitzar la pluralitat de protocols existents a les administracions públiques catalanes pel que fa a la depuració periòdica de material documental. Ens trobem ara mateix amb una situació que cada administració actua seguint el seu particular criteri, la qual cosa permet, una

vegada superats els límits legals de conservació dels documents administratius, deixar de banda tot compromís de conservació efectiva d'aquest patrimoni documental o, en el seu cas, minimitzar-lo. Per això entenem que la Generalitat ha d'assumir aquesta funció d'integració de les tècniques de conservació del patrimoni documental públic.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Torn en contra: el senyor Salvatella, té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Sí, gràcies, senyor president. Respecte a les esmenes d'aquest capítol III, que, concretament, en queden en peu vuit, doncs, les que ha presentat el Grup Socialista, les esmenes 66 i 70, com ha dit molt bé el senyor Dalmau, configuren un bloc, en certa forma també la 71 i la 72, que es refereixen a un nou capítol i un nou article sobre inventari; totes aquestes esmenes, en certa manera relacionades amb altres també del mateix grup, plantegen una nova ordenació del text legal. A nosaltres ens sembla totalment innecessari canviar el text, entre altres raons perquè estimem que el proposat és prou clar i prou entenedor. També hem de remarcar que inventari, en aquest cas, és difusió, bàsicament, i que, en canvi, registre i catalogació contenen aspectes jurídics i que no són, per tant, intercanviables.

Respecte a l'esmena 64, d'Esquerra Republicana, que el senyor Benach ha defensat abans, em sembla sense massa significat, si el Dictamen assenyala com a béns integrants del patrimoni el producte de les intervencions arqueològiques em sembla innecessari d'afegir-hi «i d'altres treballs que es puguin realitzar en jaciments arqueològics». El nostre Grup entén que en l'expressió «intervencions» ja ho inclou tot; a més, en els treballs de ponència ja fou canviada la forma «excavacions» per la forma «intervencions arqueològiques», precisament perquè ens va semblar que tenia un sentit més ampli.

Respecte a les esmenes proposades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, en aquest capítol, la 65 i la 67: l'article 19.1 i el 20.1 ja concreten que els béns d'interès artístic poden ser en qualsevol mena de suport. Així, diuen: «s'entén per document tota expressió en llenguatge oral, escrit, d'imatge o so, natural o codificat, recollida en qualsevol mena de suport material». I també diuen: «són béns bibliogràfics les obres d'investigació o creació manuscrites, impreses, d'imatge o so i les reproduïdes en qualsevol mena de suport». Em sembla que cobreix perfectament això que demanava abans el senyor Fuentes, que es referissin a qualsevol mena de suport; les dues vegades s'hi refereix concretament.

Respecte a la seva esmena 67, voldríem fer constar que les entitats i associacions privades ja són contemplades en la lletra b d'aquest article 19, amb un sentit molt més ampli que el proposat per la seva esmena. La condició és que tinguin una antiguitat superior als quaranta anys. En aquest sentit es pronuncia ja, també, l'aprovada Llei d'arxius.

Respecte a l'esmena, del Grup Popular, la 69, fer notar que la preservació dels elements essencials del patrimoni documental està prevista a l'article 21.1, que diu textual-

ment: «Tots els béns integrants del patrimoni cultural català han de ser conservats pels seus propietaris i posseïdors. Per reglament es poden establir procediments per a l'expurgació i eliminació de determinades classes de béns, sempre i quan no estiguin declarats d'interès nacional ni catalogats». Al nostre criteri, per tant, les esmenes 66, 70, 71 i 72, les rebutjaríem, perquè pretenen una altra ordenació del text que no creiem justificada; la 64, per redundant, i les 65, 67 i 69 perquè ja estan incloses en altres articles.

Per tant, senyor president, rebutjarem les esmenes de tots els grups corresponents al capítol III del títol primer.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella.

Passem a les votacions. En primer lloc, esmena 64, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 9 vots a favor, 65 en contra i 3 abstencions.

Esmena 65, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Se sotmet a votació l'article 18 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 18 ha quedat aprovat per unanimitat.

Esmena 66, del Grup Socialista, a l'article 19.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 12 vots a favor, 61 en contra i 9 abstencions.

Esmena 67, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Es vota ara l'esmena de Convergència i Unió 183 ter.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

I, finalment, se sotmet a votació l'esmena 69, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 58 en contra i 15 abstencions.

Ara se sotmet a votació l'article 19 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 19 ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Esmena número 70, l'única que hi ha a l'article 20.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Jo, quan he defensat aquesta, he agrupat unes altres esmenes que no són d'aquest títol; si ho vol, les votem ara totes d'un paquet, que són les que van —a part de la 70, que toca aquí ara—, del número 119 al 129 —119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128 i 129.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, votem aquestes.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 58 en contra i 13 abstencions.

Es vota ara l'article 20 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 20 ha quedat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Esmenes 71 i 72, del Grup Socialista, que volen incloure-hi nous articles. (Pausa.) Conjuntament? Doncs, 71 i 72.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 15 vots a favor, 58 en contra i 9 abstencions.

Passem al títol segon, capítol I. Per defensar les seves esmenes, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Així, defensaríem, doncs, les esmenes 73, 75, 76, 82, 91...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, perdó, repeteixi. 73?

El Sr. BENACH: 73, 75, 76, 82, 91...

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. BENACH: 91 i 93, que són les del capítol I.

El Sr. PRESIDENT: Són totes les que tenien.

El Sr. BENACH: Al capítol I.

Bé, les cinc primeres esmenes que hem esmentat parteixen de la base de dotar la Llei de més mecanismes de protecció i conservació del patrimoni. Així, l'expurgació i l'eliminació de determinades classes de béns, entenem que s'ha de reglamentar. També és tret comú d'aquestes esmenes atorgar al Departament de Cultura el paper que ha de tenir a l'hora de vetllar pel patrimoni català. No es pot caure tampoc en l'ambigüitat, i en aquest sentit entenem que les esmenes proposades reforcen el paper del Govern de Catalunya quant a la protecció del patrimoni.

També hi ha una altra esmena, referida a la no-renúncia de competències per part del Govern de la Generalitat —i aquí sí que voldríem, potser, aclarir que el complex d'inferioritat sempre és, doncs, favorable a aquell que no renuncia a les competències, no pas a aquell que hi renuncia, i, en tot cas, el complex d'inferioritat també cal que quedi clar que és més vivament expressat per qui és més vivament sentit—,

doncs, com deia, aquesta esmena fa referència a la no-renúncia de competències pel Govern, i el marc de referència europeu, que ja hem comentat a bastament... Per fer cap, finalment, a l'esmena 93. 93, que fa referència a l'article 30 i que ens parla del possible dipòsit de béns mobles en un centre cultural per a la seva exhibició. Des del nostre punt de vista, «centre cultural» és un terme massa ambigu. Fixem-nos que tornem a caure un altre cop en l'ambigüitat. La multiplicació de centres culturals els darrers anys ha estat especialment important al llarg del país, i se n'han vist de tots colors i maneres, fins al punt que és molt difícil, en aquests moments, definir amb precisió i exactitud què és un centre cultural. Que quedi clar, en tot cas, que ens sembla bé que hi hagi hagut aquesta expansió de centres culturals; no qüestionem pas això, però, en tot cas, la mateixa expansió ha portat a una important ambigüitat. En canvi, un museu tothom sap què és. Almenys està definit, està regulat i, en tot cas, sembla clar que, de cara a la possible exposició al públic de béns mobles, reuneix més condicions i garanties un museu que no pas un centre cultural.

Això seria, doncs, la defensa de totes les esmenes del capítol I del títol segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach.

Pel Grup Popular, el senyor Simon Pujol té la paraula per defensar les esmenes al capítol I del títol segon.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, defensaré les esmenes 74, 83, 85, 88, i retiro les esmenes 79 i 80.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Des de la declaració d'Amsterdam del 1955, del Consell d'Europa, per promoure la conservació del patrimoni històric i cultural i la doctrina europea sobre aquesta matèria —via acords i recomanacions—, ha estat la via més eficient per tal de conscienciar els estats i la societat de la importància de la conservació efectiva d'aquest patrimoni.

Tanmateix, aquesta acció de conservació està condicionada per la insuficiència dels recursos i per la manca de sensibilitat dels poders públics i de les forces socials. Per això, des del 1975, el Consell d'Europa ha reiterat de forma sistemàtica en les seves resolucions i recomanacions la necessitat d'una integració efectiva entre l'estat i la societat civil. La declaració de Sintra de 1985 reconeixia de forma explícita aquesta necessitat d'enfortir la participació de la societat civil en la vida cultural. Ara bé, com va posar de manifest el Partit Popular al Congrés de Messina del 1987, sobre protecció del patrimoni, cal vincular el finançament privat del patrimoni cultural a la seva rendibilitat econòmica per la via de la reutilització i adaptació a noves necessitats i per la via de modificar el marc vigent estatal i local.

Amb les esmenes presentades a aquest capítol volem introduir que els propietaris de béns que formen part del nostre patrimoni han de garantir la protecció d'aquests béns, però aquestes obligacions han de ser proporcionals a les seves possibilitats econòmiques i, en contrapartida, rebre una compensació fiscal o financera per part de les administracions públiques implicades. A França la Llei Malraux, del

1968, permet als propietaris privats dels béns protegits de naturalesa cultural rebre tot un seguit de compensacions proporcionals a les obligacions legals que els són imposades. Per això entenem, vista la concordança entre les proposicions de llei de Minoria Catalana dels anys 1985, 90 i 92 i la Proposició de llei del Grup Parlamentari Popular al Congrés dels Diputats del 1989, que existeix un ampli marc de coincidències que justificaria l'acceptació d'aquesta esmena per la majoria parlamentària d'aquesta cambra.

En aquesta mateixa línia, es tracta d'evitar situacions d'indefensió per part dels propietaris sense recursos econòmics, optant per la via de la col·laboració en lloc de per l'aplicació directa, quan no hi ha dols ni manca de voluntat de les facultats expropiatòries. Aquesta via és la recomanada per les resolucions del 6 de setembre, del Consell d'Europa.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Pujol, no se'n vagi, perquè m'ha d'aclarir alguna cosa. L'esmena 225 ter...?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Ah, això és del Dictamen!

El Sr. PRESIDENT: Subsegüent al Dictamen...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: A aquestes esmenes hi ha una transaccional de tots els grups, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Hi ha una transaccional de tots els grups. Molt bé.

(El Sr. Descals demana per parlar.)

Sí, el senyor...

El Sr. DESCALS: Sí, si m'ho permet...

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Descals té la paraula.

El Sr. DESCALS: Hem preparat una esmena transaccional entre les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, que tenen els números 225 bis, 225 quater...

El Sr. PRESIDENT: 228 bis...

El Sr. DESCALS: Exacte...

El Sr. PRESIDENT: 228 quater, 229. Ha arribat a la Presidència. Moltes gràcies.

El Sr. DESCALS: Molt bé.

El Sr. PRESIDENT: És a l'article 26, que han fet la...

El Sr. DESCALS: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Grup Socialista també té esmenes en aquesta secció: té la paraula el senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Gràcies, senyor president. Nosaltres n'hi teníem quatre; li anuncio que la 86 i la 87, les retirem...

El Sr. PRESIDENT: 86 i 87? Ja les teníem retirades...

El Sr. DALMAU I RIBALTA: Doncs..., en fi, doncs, magnífic. En qualsevol cas, el que sí que és cert, em sembla, és que queden vives la 77 i la 90.

La 77 és a l'article 23, que és el que parla de la suspensió de les intervencions; és a dir, quan es fa alguna mena d'obra en béns integrants del patrimoni cultural que no estiguin declarats. Nosaltres pensem que, en el cas d'aquestes intervencions, també els ajuntaments —i no sols el Departament de Cultura— han de tenir la possibilitat de poder impedir aquestes intervencions quan puguin danyar aquests béns. Tal com

està el Projecte ara, només ho permet al Departament de Cultura, i nosaltres voldríem que també poguessin fer-ho els ajuntaments.

I, després, l'esmena 90, que està referida a l'article 29, que és el que parla de programes d'actuacions de conservació: nosaltres pensem que els titulars de béns culturals d'interès nacional han de fer sempre –i no només «quan el seu adequat manteniment ho requereixi», que és el que diu el Projecte actualment– un programa per garantir la conservació d'aquests béns. És a dir, el Projecte parla que només en alguns casos, quan el manteniment ho requereixi; nosaltres pensem que el programa per garantir la conservació d'aquests béns declarats s'ha de fer sempre.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Dalmau.

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya també té esmenes a aquest capítol: té la paraula el senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres defensarem les esmenes 78, 81 i 92. Volem destacar que estem parlant de la protecció del patrimoni cultural, del règim comú dels béns mobles i immobles. I dic això perquè en algunes de les respostes que se'm donen des del Grup de la majoria algunes vegades se'm diu que algunes qüestions estan recollides, però resulta que estan recollides amb altres mecanismes de protecció i, per tant, no serveix –des del nostre punt de vista– aquest argument.

Per això vull assenyalar clarament a què em refereixo, perquè de vegades hi ha qüestions que estan recollides –hi insisteixo–, però amb altres mecanismes de protecció i, per tant, cada una d'aquestes figures té els seus propis mecanismes i exigències de protecció. I quan se'm diu que està ja en un altre apartat, moltes vegades és en un apartat que no hi té res a veure.

Aquí estem parlant de la suspensió d'intervencions, obres o intervencions, en l'article 23, en béns integrants del patrimoni cultural no declarats d'interès nacional, però integrants del patrimoni cultural. Nosaltres pensem que la Generalitat ha d'impedir aquestes obres, perquè, tal com es diu després, són obres que s'han fet sense les degudes autoritzacions i informes de la Generalitat, i que ha de prendre les mesures adequades perquè l'ajuntament això ho faci i, si l'ajuntament no ho fa, la Generalitat ha de fer-ho subsidiàriament. No únicament que *pot* fer-ho subsidiàriament, com diu l'article. Per tant, ens trobem aquí en alguns d'aquells punts –alguns han estat corregits, però aquests encara subsisteixen– que la «facultat» de la Generalitat nosaltres volem que sigui una obligació.

Una altra cosa és l'altra esmena, la 92, quant a programes d'actuacions de conservació, que fa referència a béns declarats d'interès nacional. I vull insistir en aquest aspecte perquè cal destacar la importància d'aquests béns. I aquí es diu que els titulars d'aquests béns «hauran de presentar al Departament de Cultura un programa que especifiqui la previsió de les actuacions necessàries per a la conservació del bé. Però» –diu el text– «quan el manteniment adequat dels béns ho requereixi», i això és el que nosaltres volem suprimir, perquè aquesta és una porta que permet en molts casos

escapar-se, i, tenint en compte la importància dels béns de què estem parlant, pensem que això ha de ser sempre; que moltes vegades serà una cosa molt senzilla, perquè en molts casos això no requerirà grans mesures, però aquesta obligació en tots els casos nosaltres pensem que hi ha de ser. Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Torn en contra: el senyor Salvatella té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Moltes gràcies, senyor president. Les esmenes d'aquest títol primer..., perdó, d'aquest capítol primer del títol segon, referents al règim comú de béns mobles i immobles, són, en primer lloc, per part del Grup Socialista, l'esmena 77. El segon apartat d'aquest mateix article ja estableix la manera d'intervenir l'ajuntament corresponent si és necessari; per tant, em sembla, al nostre criteri, una esmena innecessària, en aquest sentit.

Quant a l'esmena 90, pensem que no s'ha de suprimir «i quan el seu adequat manteniment ho requereixi», perquè creiem que no serà en tots els casos, que calgui presentar un programa d'actuacions. De fet, aquesta esmena coincideix en part amb la 91, del Grup d'Esquerra Republicana. D'aquest dit Grup és veritat que, com diu l'esmena 73, cal que sigui present en algun punt de l'articulat la possible expurgació i eliminació de determinades classes de béns, especialment documents. Precisament en l'esmena 69, del Grup Popular, haurem de tractar també aquest tema. En aquest article mateix, el 21.1, és present aquesta previsió.

Per altra banda, «el trasllat de lloc d'un bé moble ha de comptar amb el vist-i-plau del Departament de Cultura». Això ja és a l'article 44, que diu: «S'ha de comunicar al Departament de Cultura, per a la seva constància en el registre o en el catàleg, el trasllat dels béns mobles d'interès nacional o catalogats.» Aquí potser fóra adient parlar, també, de la mobilitat dels béns mobles. És evident que aquests béns mobles tenen una especial característica que fa que puguin ser traslladats fàcilment d'un lloc a l'altre i, en aquest sentit, són de molt més difícil control que no pas els béns immobles. Pensem, doncs, en qualsevol lloc, per exemple, Poblet mateix, que l'edifici, doncs, subsisteix i, en canvi, el mobiliari, la biblioteca i els arxius, doncs, han quedat molt malmesos i amb molt poca..., molt escampats; concretament l'arxiu, doncs, a Madrid. En aquest sentit proposat, aquesta esmena 75 ens sembla innecessària.

Quant a l'esmena 76, tracta d'impedir obres o intervencions en béns no declarats d'interès nacional. Ens sembla suficient establir-ne la potestat per part del Departament, no l'obligació. Novament, és clar, el tema, l'etern tema, del «poder» i l'«haver de».

Pel que fa a l'esmena 82, l'expressió «hauria d'incloure» ens sembla, amb tot el respecte, que no pot estar, no pot ser en aquest articulat d'una llei. Ens fa l'efecte que no pot expressar-se en forma de desig allò que voldríem que digués la Llei estatal. Per altra banda, en el tema de l'exportació no hi tenim competències. Probablement es tracta, ens sembla, d'un error.

L'esmena 91 planteja una supressió i una modificació. La supressió és la mateixa de l'esmena 90, del Grup Socialista, ja comentada. No s'ha de suprimir «i quan el seu adequat manteniment ho requereixi», perquè no serà en tots els casos que s'hagi de presentar un programa d'actuacions per a la conservació del bé. L'article 67 ja preveu les mesures per a l'execució d'aquestes actuacions. Per altra banda, n'hi ha que ja el tenen, i molt bé. Per això, a més, hi ha la inspecció, com assenyala l'article 70: «L'Administració pot inspeccionar en qualsevol moment les obres...» etcètera.

En un altre ordre de coses, l'exhibició dels béns mobles en un museu forçosament és molt restrictiva, si fem cas del que proposa l'esmena 93. Dependrà dels casos, encara que en un bon percentatge pot ser efectivament en un museu. El text legal diu: «en un centre cultural». Ens sembla un concepte molt més ampli i molt més flexible, també. En un centre cultural, és clar, amb terminis i condicions que reglamentàriament es decidiran.

Quant a les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, la 78 planteja, com altres, la temàtica aquesta del «poder» i l'«haver de». Segurament no caldria repetir-ho; ens sembla, a nosaltres, al nostre criteri —evidentment, totalment del nostre Grup—, que és suficient la potestat i no cal determinar-ne l'obligació.

Pel que fa a l'esmena 81, el plantejament de l'article 23 respecte a la suspensió d'intervencions en béns del patrimoni que no siguin declarats d'interès nacional és el següent: en primer lloc, el Departament de Cultura requereix l'ajuntament perquè faci efectives les mesures; si l'ajuntament no ho fa, el Departament pot fer-ho subsidiàriament; en segon lloc, els ajuntament poden suspendre la tramitació d'una llicència d'obres i demanar al Departament la incoació per a declarar un bé cultural d'interès nacional. El tema del canvi del «pot» per l'«haver» no cal comentar-lo més.

I quant a l'esmena 92, sembla aparentment que digui el mateix que el text proposat, però no. No creiem necessària la modificació. Aquesta vol suprimir «quan el seu adequat manteniment ho requereixi», afegeix «per a la seva aprovació» i canvia «conservació» per «adequada preservació». Fem notar..., és una esmena que ens sembla molt restrictiva i que, per altra banda, fem notar també que existeix el control de la inspecció en aquest sentit.

Quant a les esmenes del Grup Popular, la número 74 planteja el tema de l'ajut de les administracions públiques en el procés d'expurgació documental. Aquesta qüestió, al nostre entendre, ja queda contemplada a l'article 55, que es titula «Ajuts per a la investigació, conservació i rehabilitació». L'ajut de les administracions públiques per als propietaris, posseïdors o titulars dels béns, tal com diu l'esmena 83, és recollit a l'article 55, que tracta d'ajuts també, com he dit abans, per a la investigació, conservació i rehabilitació, en els seus punts 1 i 3, especialment en aquest darrer, quan diu: «La Generalitat ha de promoure l'accés al crèdit oficial per al finançament de les obres de conservació, manteniment, rehabilitació i excavació.» També en parla l'article 67.3: «Per a la realització de les obres de conservació de

béns culturals d'interès nacional el Departament de Cultura pot concedir un ajut amb caràcter de bestreta reintegrable.»

De l'esmena 85, senyor Pujol, no n'acabo de veure la motivació. Per què «els consells comarcals i els ajuntaments poden exercir subsidiàriament els drets de tempteig i retracte sobre els béns mobles»? El text només diu «els immobles». Repeteixo abans les consideracions que he fet sobre la gran mobilitat dels béns mobles, el difícil control d'aquests.

Així mateix l'esmena 88, és el mateix argument. Si s'acceptés l'una, s'hauria d'acceptar l'altra. El cas és, malauradament, que no podem acceptar ni aquestes ni cap de les altres esmenes que els diferents grups han mantingut en aquest capítol primer del títol segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella.

Passem a la votació, a les votacions d'aquest capítol primer del títol segon. En primer lloc, esmena 73, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'article 21.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Esmena 74, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Esmena número 75, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 8 vots a favor, 75 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a la votació de l'article 21, segons Dictamen.

Vots a favor? (El Sr. Pujol i Folcrà demana per parlar.) Digui, senyor Pujol, vol votació separada d'algun...?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Sí, senyor president, votació separada dels dos punts.

El Sr. PRESIDENT: El primer punt, l'apartat primer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 79 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

A continuació, se sotmet a votació l'article 22... (Remor de veus.) Ah, l'apartat segon d'aquest article 21.

Vots a favor?

L'apartat segon ha quedat aprovat per unanimitat. (Remor de veus.) No? S'anulla la votació i es procedeix a votar de nou l'apartat segon de l'article 21.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat ha quedat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions. (*Remor de veus.*) No, no, han votat vostès abstenció. (*Veus de «No!» en un sector de l'hemicicle.*)

El Sr. CAROD-ROVIRA: Hem votat d'una forma ostensiva i clar en contra. Quan estàvem drets votant en contra vostè ha pronunciat l'última possibilitat de votació, que era abstenció, i suposo que la resta de portaveus en tot cas li'n poden donar fe, i és a ells a qui remeto, en tot cas, el sentit de la votació.

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, faig fe al que em diu el senyor portaveu, perquè sabrà millor que ningú el que ha votat.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Jo li ho agraeixo. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: De manera que són..., el resultat de la votació són 84 a favor, 7 en contra i cap abstenció.

(*Remor de veus.*)

L'article 22, que no té cap esmena.

Vots a favor?

Aquest article 22 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les esmenes de l'article 23. Esmena 76, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions.

Esmena 77, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 79 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 78, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions.

Esmena número 81, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 59 en contra i 16 abstencions.

A continuació es vota l'article 23 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 4 en contra i 27 abstencions.

L'article 24 només té una esmena, la 82, d'Esquerra Republicana, que es posa a votació en aquest moment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Es vota l'article 24 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 24 ha quedat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

L'article 25 també només té una esmena, que és la 83, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 86 en contra i cap abstenció.

Article 25 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem a les esmenes de l'article 26. Esmena 85, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions.

Esmena número 88, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 70 en contra i 7 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena transaccional entre les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 83 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 26 segons el Dictamen. (*El Sr. Benach demana per parlar.*)

Sí, senyor Benach.

El Sr. BENACH: Senyor president, nosaltres demanàrem votació separada de l'article 26, del punt sisè.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, votem, en primer lloc, el punt sisè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt sisè ha quedat aprovat per 83 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

Ara es vota la resta de l'article 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta de l'article 26 ha quedat aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 27, que no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 27 ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article 28 tenia una esmena socialista, la 89. És la transaccional d'aquest..., molt bé. La transaccional ha quedat votada ja, de manera que en aquest moment l'article 28 no té esmenes. *(El Sr. Benach demana per parlar.)*

Sí, el senyor Benach.

El Sr. BENACH: Demanaríem votació separada del primer i el segon punt, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, en primer lloc, votem el primer.

Primer punt.

Vots a favor?

Aquesta part de l'article ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota la segona part.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta d'aquest article 28 ha quedat aprovada per 67 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem ara a les votacions de l'article 29. Esmena 90, del Grup Socialista. *(Pausa.)* 90 i 91. La 91 és d'Esquerra Republicana. *(Pausa.)* La 92, també, d'Iniciativa per Catalunya. Molt bé. Doncs, es voten aquestes tres esmenes conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions.

Passem a l'article 30; una sola esmena, la 93, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor? *(Pausa.)*

Sí, hem votat només les esmenes, de manera que votem, segons el Dictamen, l'article 29.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Esmena 93, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'article 30.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions.

Es vota l'article 30 segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 30 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al capítol segon del títol segon. En primer lloc, l'esmena 95, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'article 31. Per defensar-la, té la paraula el senyor Benach.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Si li sembla bé, agruparia les esmenes 95, 99, 102, 106 i 107.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BENACH: Bé, les esmenes presentades en aquest capítol segon d'aquest títol segon continuen en la línia de garantir una major protecció del patrimoni aportant suggeriments i observacions que, des del nostre punt de vista, milloren d'una manera sensible aquesta Llei. És per això que ens sembla lògic, tal com proposem en l'esmena 95, que la indemnització que el Departament de Cultura hauria d'abonar en el cas de suspensió de llicències urbanístiques per la declaració d'un immoble d'interès nacional no superi ni pugui superar la quantitat invertida en l'immoble. És molt més racional, ja que així no correm el perill de caure en la discrecionalitat. Discrecionalitat, d'altra banda, que ve instituïda en la Llei, en l'article 34, apartat 3, quan parla de l'autorització d'obres, i on amb l'esmena 102 pretenem evitar aquesta discrecionalitat. O quan parlem, en l'esmena 106, que per als canvis d'ús d'un monument cal l'autorització de l'ajuntament previ informe vinculant del Departament de Cultura, i no fem altra cosa que donar més garanties per a una major conservació i protecció del patrimoni.

L'esmena 107, on preteníem que s'afegís la intervenció prèvia al subsòl quan es parla del desplaçament o aixecament dels immobles d'interès nacional, és plenament justificada, tenint en compte que el desplaçament d'un immoble sempre comporta remocions de terreny. És imprescindible la investigació prèvia del subsòl abans d'aixecar l'immoble, ja que, si no, es pot perdre una considerable quantitat d'informació històrica.

I fins aquí, doncs, la defensa de les esmenes del capítol segon del títol segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. El Grup d'Iniciativa per Catalunya: el senyor Fuentes té la paraula per defensar les esmenes d'aquest capítol.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, nosaltres tenim en aquest capítol les esmenes 98 i 103.

El Sr. PRESIDENT: I 96.

El Sr. FUENTES: 96, retirada.

El Sr. PRESIDENT: Retirada la 96. Molt bé.

El Sr. FUENTES: Per tant, defensem la 98 i la 103. Recordem que estem parlant del règim de protecció dels béns immobles d'interès nacional. Per tant, del màxim nivell de protecció. Aleshores, aquí fa referència, en l'article 33, del planejament urbanístic, i diu el text que en el cas dels conjunts històrics de les zones arqueològiques, les zones paleontològiques, llocs històrics, zones d'interès etnològic i en

el cas dels entorns de protecció de qualsevol bé cultural d'interès nacional, l'ajuntament corresponent ha d'elaborar un instrument urbanístic de protecció. Nosaltres hi volem afegir aquí també els jardins històrics. Vull recordar que vàrem aconseguir introduir les zones d'interès etnològic. Si els jardins històrics estan recollits a l'article 7 no entenem per què aquí, que es torna a fer una explicació de cada un d'aquests conjunts, d'aquests llocs, per aquest instrument de protecció, no s'inclouen també els jardins històrics.

A l'esmena 103, quant a l'autorització d'obres, aquí parla d'aquells casos en què la Generalitat pot autoritzar determinades obres. I en el punt quart diu que el Departament de Cultura, a partir d'uns criteris bàsics i particulars que estan establerts en la Llei, les podrà autoritzar, però sempre d'acord amb un marge d'apreciació discrecional que podrà valorar en cada supòsit. Nosaltres pensem que és un excés de discrecionalitat, perquè la primera part del punt ja dona elements de discrecionalitat; quan diu que això la Generalitat podrà fer-ho en el marc dels criteris bàsics i generals fixats per l'article 35 i dels criteris específics que pot contenir la declaració, ja està dient que, a partir d'aquests supòsits, a partir d'aquests principis la Generalitat pot actuar discrecionalment. Per tant, ens sembla que és massa discrecionalitat, sobretot si tenim en compte que estem parlant –com hem dit– de béns immobles d'interès nacional, per tant, la màxima categoria de protecció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. El Grup Popular també té esmenes en aquest capítol. Per defensar-les, té la paraula el senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, defensaré les esmenes 97, 100, 104 i 105, i retiro l'esmena 108.

En aquest capítol, les esmenes reservades tenen per una banda l'objectiu d'incrementar les garanties jurídiques dels béns immobles declarats d'interès nacional introduint la figura de l'autorització raonada del Departament de Cultura, que limita la discrecionalitat dels actes del Consell Executiu sobre el patrimoni cultural, amb la qual cosa es garanteix la possibilitat d'un control judicial contenciós administratiu dels actes d'anul·lació de declaracions de protecció de béns immobles quan els motius no siguin proporcionals als fins que havien motivat la protecció del bé afectat.

Es tracta, doncs, d'evitar actuacions administratives vinculades a criteris aliens a l'objecte d'aquest Projecte de llei, com seria el cas de desprotegir un edifici per raons purament econòmiques, obviant el propi valor històric o artístic. Aquesta darrera possibilitat seria molt perillosa, en tant que permetria mantenir oberta la porta a una desprotecció administrativa de qualsevol bé immoble d'interès nacional d'acord amb les circumstàncies urbanístiques puntuals, minimitzant els efectes d'aquesta protecció enfront dels interessos privats del mercat immobiliari.

Per una altra banda, es busca amb les nostres esmenes reduir el nivell de discrecionalitat de l'Administració en l'aplicació d'uns criteris tècnics que, en bona mesura, vénen determinats per les recomanacions i directives del Consell

d'Europa i de la Comunitat Europea. Es tracta d'evitar que la discrecionalitat permeti una adequació dels nivells de protecció a criteris d'interès particular o econòmic sense una proporcionalitat raonada. No volem dir amb això que ens oposem al fet que es puguin efectuar reformes dins dels béns immobles protegits, la qual cosa seria incompatible amb la nostra voluntat de promoure el finançament privat de la promoció i protecció del patrimoni cultural, així com la seva utilització social, sinó que exigim que aquestes actuacions administratives siguin raonades i proporcionals i, sobretot, compatibles amb la preservació del bé protegit.

Finalment, les nostres esmenes a aquests títol tenen també una vocació municipalista en la mesura que assignen a les corporacions locals unes competències executòries, esdevenint aquestes agents a nivell local de l'Administració autònoma, amb la qual cosa, dintre del marc legal d'aquest Projecte de llei ens estalviàrem la necessitat d'incrementar les despeses aprofitant el personal adscrit a les corporacions locals per a l'exercici d'aquestes funcions administratives.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Torn en contra; el senyor Salvatella té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Gràcies, senyor president. Hi ha, en aquest capítol segon del títol segon, dos blocs d'esmenes, presentades a la vegada per tres grups, els grups d'Esquerra Republicana, Iniciativa per Catalunya i Popular, que són les que fan referència als números 98, 99 i 100. I l'altre grup, el 102, 103, 104.

Amb referència al primer grup, cal fer notar que aquest article 33 es refereix només a conjunts i a zones, no a jardins ni monuments, tal com pretenen els grups esmenants. Tinguem en compte que estem parlant de planejament urbanístic.

Pel que fa a les esmenes 102, 103 i 104, el marge de discrecionalitat necessari per a valorar la compatibilitat de la intervenció amb la preservació dels valors històric-culturals del bé és imprescindible mantenir-lo. Aquest afegit que les esmenes pretenen suprimir dona flexibilitat i coherència, al nostre criteri, a l'aplicació de la Llei.

De l'esmena 95, del Grup d'Esquerra Republicana, creiem que no s'escauen precisions ni matisacions en la qüestió de les llicències urbanístiques. Entenem que és una esmena massa restrictiva i que no es pot canviar ara la legislació vigent sobre urbanisme.

Per altra banda, la qüestió plantejada a l'esmena 106 ens fa l'efecte que és a l'inrevés de com s'ha formulat. Qui autoritza el canvi d'ús és el Departament de Cultura previ informe de l'ajuntament i sempre abans de la concessió de la corresponent llicència municipal. És el tema –que es repeteix molt al llarg de la Llei– de conflictes de competències entre el Departament i els ajuntaments.

Quant a la 107, la intervenció prèvia en el subsòl en el desplaçament d'immobles no sempre s'ha de fer; si escau, sí. En aquesta qüestió, com en altres, és aconsellable la flexibilitat, al nostre entendre.

Quant a les esmenes del Grup Popular, l'única raó per a l'enderrocament parcial o total d'un bé immoble, tema

que proposa l'esmena 97, és la pèrdua dels valors culturals que es van prendre en consideració a l'hora de qualificar-lo.

Per altra banda, i responent a l'altra esmena, a la 105, és obvi que els ajuntaments tenen competència en els canvis d'ús dels monuments, seguint la normativa emesa pel Departament de Cultura. No és necessari, per tant, ens sembla, escriure-ho a la Llei.

Per totes les raons exposades, senyor president, rebutjarem les esmenes d'aquest capítol segon.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella. Passem a les votacions.

En primer lloc, esmena 95, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

Article 31.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Es vota l'esmena 97, del Grup Popular, a l'article 32.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 14 vots a favor, 51 en contra i 6 abstencions.

A continuació es vota l'article 32, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Passem a l'article 33. (Pausa.) Quines agrupacions suggereix?

El Sr. BENACH: 98, 99 i 100.

El Sr. PRESIDENT: 98, 99 i 100. Doncs, es farà votació conjunta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Es vota l'article 33 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 33 ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem a l'article 34: esmena 102...

El Sr. BENACH: Senyor president, al mateix temps podríem fer 102, 103 i 104.

El Sr. PRESIDENT: Doncs agrupem les esmenes 102, d'Esquerra Republicana, la 103, d'Iniciativa per Catalunya, i la 104, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota l'article 34 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 34 ha quedat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació, es voten els articles 35 i 38, que no tenen esmenes.

Vots a favor d'aquests articles?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Article 36: esmena 105, del Grup Popular.

El Sr. BENACH: Senyor president!

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. BENACH: Proposaríem 105 i 106.

El Sr. PRESIDENT: 105 i 106?

El Sr. BENACH: Si li sembla bé...

El Sr. PRESIDENT: De l'article 36, sí. Doncs, aquestes dues esmenes se sotmeten a votació: 105 i 106.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

A continuació, es vota l'article 36 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 36 ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Article 37: només hi ha una esmena, la 107, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Se sotmet a votació l'article 37 segons Dictamen.

Vots a favor?

L'article 37 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'article 39, que, amb la retirada de l'esmena del Grup Popular, no té cap esmena en aquest moment. Article 39.

Vots a favor?

L'article 39 ha quedat aprovat per unanimitat.

Farem, seguidament, el capítol III, perquè només té dues esmenes vives, que em sembla que són una d'Esquerra Republicana i una d'Iniciativa..., i una altra del Popular.

En primer lloc, Esquerra Republicana de Catalunya: esmena 110.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Benach.

El Sr. BENACH: L'esmena 110 pretén garantir la descripció d'alguns objectes amb documentació gràfica, ja que d'aquesta manera es considera molt més coherent i sòlida la utilització d'aquesta mena de documentació.

Continuem, doncs, en la línia ja esmentada de garantir una major protecció i que hi hagi unes mesures adequades perquè aquesta protecció sigui real.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. El Grup d'Iniciativa té l'esmena 111: senyor Fuentes?

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. En la mateixa línia, la nostra esmena el que pretén, precisament, és que en el llibre de registre dels comerciants que es dediquin habitualment al comerç de béns integrants del patrimoni cultural, a més a més de les dades d'identificació de l'objecte, també hi hagi una detallada documentació gràfica. Pensem que aquest és un element imprescindible, també, en la via de garantir millor la protecció dels béns.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. El Grup Popular té l'esmena 117, a l'article 44: per a la seva defensa, té la paraula el senyor Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRA: Senyor president, senyores i senyors diputats, les normes emanades de la Llei 1985, del patrimoni, en matèria d'exportació de béns culturals són molt rígides, i entenem que, en certa mesura, excessivament rígides.

En diferents ocasions, al Congrés dels Diputats vàrem manifestar que una interpretació molt restrictiva d'aquestes normes pot arribar a una situació de bloqueig absolut del comerç d'obres culturals. En aquesta matèria hem de remetre'ns a la normativa sobre exportació prevista per la Llei estatal del patrimoni, que exigeix autorització per a l'exportació temporal dels béns d'interès cultural o a la tramitació d'expedients per a l'exportació dels béns culturals d'una antiguitat superior a cent anys o que estiguin inclosos en el catàleg general. Si no existeix la comunicació d'informació que introduïm, podria donar-se la circumstància que els exportadors temporals o definitius de béns culturals, inclosa la mateixa Generalitat, cometessin una violació de les condicions de circulació dels béns artístics, històrics i arqueològics.

A la llum de l'article 36 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu desenvolupament de les normes posteriors..., és la base de la nostra esmena i de la defensa d'aquesta.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Torn en contra: el senyor Salvatella té la paraula.

El Sr. SALVATELLA: Sí, senyor president, molt breument. Les esmenes 110 i 111, dels Grups d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa per Catalunya, respectivament, tracten el mateix tema, i, en aquest sentit, el que els puc dir és que demanar documentació gràfica en les dades d'identificació de l'objecte ens sembla una pretensió excessiva.

Respecte al Grup Popular, l'esmena 117, tot allò que la legislació estatal preveu s'haurà de complir, és evident això. De tota manera, ja es parla de l'exportació a l'article 24, que diu: «L'exportació o expedició de béns integrants del patrimoni cultural català es regeix per la legislació de l'Estat o de la Comunitat Europea.» Recordem que no tenim competències en exportació; no cal, doncs, repetir-ho aquí, ens sembla.

Anuncio, per tant, el nostre vot en contra a aquestes tres esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Salvatella. Passem a les votacions.

Votarem, en primer lloc, els articles 40, 42, 43 i 45, que no tenen esmenes, conjuntament.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació, se sotmeten a votació les esmenes 110 i 111, a l'article 41, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 12 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Se sotmet a votació l'article 41 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 41 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena 117, del Grup Popular, a l'article 44.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

Se sotmet a votació l'article 44 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 44 ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Fins demà a les deu del matí, se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de nou del vespre i catorze minuts.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució Espanyola

Barcelona 1988. 2.ª edició ISBN: 84-500-9376-7

Preu: 150 pta. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució Espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució Espanyola. Estatut d'Autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona 1990. 5.ª edició ISBN: 84-393-2176-3

Preu: 1.050 pta. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona 1988. 3.ª edició

Preu: 80 pta. 17 x 11 cm, 22 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una Resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'Autonomia de Catalunya

Barcelona 1983. 2.ª edició ISBN: 84-500-9378-3

Preu: 100 pta. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel Rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1981. ISBN: 84-500-4156-2

Preu: 3.000 pta. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona 1986. ISBN: 84-505-4739-3 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries dels diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Vol. 1. ISBN: 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN: 84-505-4741-5

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona 1989. ISBN: 84-505-8049-8 (o.c.)

Preu: 8.500 pta (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg (2 vol.).

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988

Vol. 1. ISBN: 84-505-8049-8

Vol. 2. ISBN: 84-505-8051-X

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona 1984. ISBN: 84-500-9786-X

Preu: 6.250 pta. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

El Parlament de Catalunya

Barcelona 1991. 5.ª edició

Preu: 100 pta. 21 x 12 cm, 58 pàg.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu il·lustrat amb fotos a tot color, de Francesc Català Roca i altres fotògrafs. N'hi ha, també, versions en castellà, alemany i anglès.

El Parlament de Catalunya

per J. Sobrequès, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona 1987. 2.ª edició ampliada ISBN: 84-505-6832-3

Preu: 12.500 pta. 31 x 24 cm, 502 pàg.

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions.

Segona edició, ampliada, amb 231 fotos a tot color i a tota pàgina, i 78 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7798

Preu: Subscripció anual: 7.500 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de Ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les Comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN: 0213-7976 (general)

ISSN: 0213-7984 (sèrie P)

Preu: Subscripció anual: 6.000 pta. 31 x 21,5 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

ACTUALITZACIÓ: 25.01.93

Codis

1. **TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ**
  - 1.01. Lleis i altres normes
    - 1.01.01. Lleis
    - 1.01.05. Reglament del Parlament
    - 1.01.10. Normes de règim interior
  - 1.10. Resolucions
  - 1.15. Mocions
  - 1.20. Interpellacions
  - 1.25. Preguntes
    - 1.25.05. Preguntes orals en el Ple
    - 1.25.10. Preguntes orals en comissió
    - 1.25.15. Preguntes per escrit
  - 1.30. Altres tramitacions
    - 1.30.01. Objecions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent entre legislatures
    - 1.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges
2. **TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT**
  - 2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
    - 2.01.01. Projectes de llei
    - 2.01.02. Proposicions de llei
    - 2.01.05. Propostes de modificació del Reglament del Parlament
    - 2.01.10. Propostes de normes de règim interior
  - 2.05. Mocions de censura i qüestions de confiança
    - 2.05.05. Mocions de censura
    - 2.05.10. Qüestions de confiança
  - 2.10. Projectes i propostes de resolució
    - 2.10.05. Propostes de resolució subsegüents a un debat general
    - 2.10.10. Propostes de resolució subsegüents a un debat en comissió
    - 2.10.15. Propostes de resolució subsegüents al control de la legislació delegada
    - 2.10.20. Propostes de resolució subsegüents als dictàmens de les comissions d'investigació
    - 2.10.25. Propostes de resolució subsegüents a un pla o comunicat del Govern
    - 2.10.30. Propostes de resolució subsegüents als informes de la Sindicatura de Comptes
    - 2.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució
    - 2.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals
    - 2.10.45. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant el Govern de l'Estat
    - 2.10.50. Propostes de resolució d'actuació davant el Tribunal Constitucional
    - 2.10.55. Propostes de resolució subsegüents als convenis i acords de cooperació amb altres comunitats autònomes
    - 2.10.60. Propostes de resolució per a crear comissions
  - 2.15. Mocions subsegüents a interpellacions
  - 2.20. Interpellacions
  - 2.25. Preguntes
    - 2.25.05. Preguntes orals en el Ple
    - 2.25.10. Preguntes orals en comissió
    - 2.25.15. Preguntes per escrit
  - 2.30. Altres tramitacions
    - 2.30.01. Objecions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent entre legislatures
    - 2.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Codis

3. **TRAMITACIONS EN CURS**
  - 3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes
    - 3.01.01. Projectes de llei
    - 3.01.02. Proposicions de llei
    - 3.01.05. Propostes de modificació del Reglament del Parlament
    - 3.01.10. Propostes de normes de règim interior
  - 3.05. Mocions de censura i qüestions de confiança
    - 3.05.05. Mocions de censura
    - 3.05.10. Qüestions de confiança
  - 3.10. Projectes i propostes de resolució
    - 3.10.05. Propostes de resolució subsegüents a un debat general
    - 3.10.10. Propostes de resolució subsegüents a un debat en comissió
    - 3.10.15. Propostes de resolució subsegüents al control de la legislació delegada
    - 3.10.20. Propostes de resolució subsegüents als dictàmens de les comissions d'investigació
    - 3.10.25. Propostes de resolució subsegüents a un pla o comunicat del Govern
    - 3.10.30. Propostes de resolució subsegüents als informes de la Sindicatura de Comptes
    - 3.10.35. Proposicions no de llei i altres propostes de resolució
    - 3.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals
    - 3.10.45. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant el Govern de l'Estat
    - 3.10.50. Propostes de resolució d'actuació davant el Tribunal Constitucional
    - 3.10.55. Propostes de resolució subsegüents als convenis i acords de cooperació amb altres comunitats autònomes
    - 3.10.60. Propostes de resolució per a crear comissions
  - 3.15. Mocions subsegüents a interpellacions
  - 3.20. Interpellacions
  - 3.25. Preguntes
    - 3.25.05. Preguntes orals en el Ple
    - 3.25.10. Preguntes orals en comissió
    - 3.25.15. Preguntes per escrit
  - 3.30. Altres tramitacions
    - 3.30.01. Objecions a la vigència dels acords de la Diputació Permanent entre legislatures
    - 3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges
4. **INFORMACIÓ**
  - 4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la cambra
  - 4.45. Composició dels òrgans de la cambra
  - 4.50. Compliment de resolucions i de mocions
  - 4.55. Activitat parlamentària
    - 4.55.05. Reunions tingudes i qüestions tractades
    - 4.55.10. Relació de documents entrats a la cambra
    - 4.55.15. Convocatòries
  - 4.60. Règim interior
  - 4.65. Documentació per al treball dels òrgans de la cambra
  - 4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats
  - 4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern
  - 4.75. Dictàmens del Consell Consultiu
  - 4.80. Síndic de Greuges
  - 4.85. Sindicatura de Comptes
  - 4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional
  - 4.90. Altres informacions
  - 4.95. Rectificacions per error tècnic
5. **ÍNDEX DE TRAMITACIONS**

SUBSCRIPCIO

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

☐ Edició impresa
☐ Edició en microfitxa

**DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA**

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom ..... NIF .....

carrer ..... núm. ....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ ☐

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ ☐

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de ..... envia

per ..... núm. .... la quantitat de ..... pessetes

(gir / xec al portador)

..... de ..... de 19....

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

